

คู่มือคำอธิบาย

ตัวชี้วัดหลักที่เกี่ยวข้องกับสิทธิมนุษยชน

บนพื้นฐานของข้อเสนอแนะตามแผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ฉบับที่ 5 [พ.ศ. 2566 - 2570] จำนวน 16 ชุดข้อมูล 44 ตัวชี้วัด

จัดทำโดย

กองยุทธศาสตร์และแผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ กระทรวงยุติธรรม

คำนำ

ตามที่ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้เสนอความเห็นส่วนที่เกี่ยวข้อง ต่อ (ร่าง) แผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2566 - 2570) ในฐานะที่เป็นแผนระดับที่ 3 ของกระทรวงยุติธรรม ไปยังเลขาธิการคณะรัฐมนตรี โดยระบุว่า ในการประเมินผลสำเร็จของการขับเคลื่อน แผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ กระทรวงยุติธรรม ควรมีการจัดทำชุดข้อมูลที่เป็นต่อการประเมินผล ด้านสิทธิมนุษยชน สำหรับเป็นฐานในการนำไปจัดทำตัวชี้วัดเชิงปริมาณต่อไป

กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ จึงได้ยกร่างตัวชี้วัดหลักที่เกี่ยวข้องกับสิทธิมนุษยชน โดยนำกรอบและประเด็นสิทธิมนุษยชนที่ระบุไว้ในแผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2566 - 2570) ซึ่งประกอบไปด้วยแผนสิทธิมนุษยชนรายด้าน 5 ด้าน และรายกลุ่ม 11 กลุ่ม มาจัดทำเป็นชุดข้อมูล และสามารถตอบโจทย์สำคัญตามของแผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ คือ “การละเมิดสิทธิมนุษยชน ลดลงทุกด้านและทุกกลุ่ม” รวมถึงเพื่อใช้เป็นชุดข้อมูลที่เป็นต่อการประเมินผลด้านสิทธิมนุษยชนในภาพรวม ของประเทศในเบื้องต้น โดยที่ผ่านมามีกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ ร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ในการยกร่างตัวชี้วัดผ่านกระบวนการต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการจัดประชุมหารือและระดมความคิดเห็นทั้งใน ระดับปฏิบัติและระดับนโยบายผ่านการประชุมคณะกรรมการขับเคลื่อนแผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และคณะกรรมการขับเคลื่อนงานสิทธิมนุษยชนของประเทศไทยตามลำดับ โดยในคราวประชุมคณะกรรมการ ขับเคลื่อนงานสิทธิมนุษยชน ครั้งที่ 3/2568 เมื่อวันที่ 25 กรกฎาคม 2568 ที่ประชุมได้มีมติรับรองตัวชี้วัดหลัก ที่เกี่ยวข้องกับสิทธิมนุษยชน จำนวน 16 ชุดข้อมูล (รายด้าน 5 ชุด และรายกลุ่ม 11 ชุด) รวมจำนวน 44 ตัวชี้วัด และเพื่อให้ส่วนราชการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องได้ใช้เป็นคู่มือในการจัดเก็บข้อมูลและรายงานผลสถิติ จึงได้ดำเนินการจัดทำร่างคู่มือคำอธิบายตัวชี้วัดหลักที่เกี่ยวข้องกับสิทธิมนุษยชนฉบับนี้ขึ้น และมีหนังสือถึง ส่วนราชการเจ้าของข้อมูลสถิติและเชิญเข้าร่วมการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อจัดทำคานียามและค่าเป้าหมายจัดทำ ตัวชี้วัดหลักที่เกี่ยวข้องกับสิทธิมนุษยชน และนำข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่าง ๆ นำมาปรับปรุงแก้ไขเล่มคู่มือฯ ให้มีความครบถ้วนและถูกต้องเรียบร้อยแล้ว เพื่อให้สามารถใช้เป็นฐานในการประเมินผลด้านสิทธิมนุษยชนหรือ ประเมินสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนที่เกี่ยวข้องในอนาคตต่อไป

ด้วยความขอบคุณอย่างยิ่งจากคณะผู้จัดทำ

กลุ่มงานแผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

กองยุทธศาสตร์และแผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ

เมษายน 2569

สารบัญ

	หน้า
TIMELINE แผนการดำเนินงานที่ผ่านมา	1
ตัวชี้วัดที่ 1 จำนวนเรื่องร้องทุกข์กรณีประชาชนได้รับผลกระทบจากการดำเนินนโยบาย สาธารณะของภาครัฐ	2
ตัวชี้วัดที่ 2 จำนวนผู้ขอรับการเยียวยาหรือฟื้นฟูอาชีพที่ได้รับผลกระทบจากการดำเนิน นโยบายสาธารณะของภาครัฐ	4
ตัวชี้วัดที่ 3 จำนวนผู้ที่ได้รับการจัดที่ดินทำกิน	8
ตัวชี้วัดที่ 4 ระดับความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับช่องทางและการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม	10
ตัวชี้วัดที่ 5 จำนวนผู้ถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนและสิทธิพื้นฐานในกระบวนการยุติธรรม ที่ได้รับการช่วยเหลือเยียวยาจากภาครัฐ	13
ตัวชี้วัดที่ 6 จำนวนเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิมนุษยชนด้านกระบวนการ ยุติธรรม	15
ตัวชี้วัดที่ 7 จำนวนการปรับลดพื้นที่การประกาศใช้พระราชกำหนดการบริหารราชการ ในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้	17
ตัวชี้วัดที่ 8 สถิติเหตุการณ์ความรุนแรงและความสูญเสียจากสถานการณ์ความมั่นคง ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้	19
ตัวชี้วัดที่ 9 ร้อยละความเชื่อมั่นต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้	21
ตัวชี้วัดที่ 10 จำนวนเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการทรมานและการกระทำให้นุญคนสูญหาย พ.ศ. 2565	22
ตัวชี้วัดที่ 11 อัตราส่วนการกระจายตัวของแพทย์ต่อจำนวนประชากร	23
ตัวชี้วัดที่ 12 ร้อยละจำนวนวันที่ฝุ่นละออง PM2.5 ในเขตเมืองอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน	24
ตัวชี้วัดที่ 13 ร้อยละของจำนวนผู้ป่วยด้วยโรคระบบทางเดินหายใจที่เกี่ยวข้องกับมลพิษ ทางอากาศ	25
ตัวชี้วัดที่ 14 จำนวนสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีการจัดการเรียนการสอนที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับ สิทธิมนุษยชนศึกษา	27
ตัวชี้วัดที่ 15 สถิติเหตุความไม่ปลอดภัยในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน	29
ตัวชี้วัดที่ 16 ร้อยละของจำนวนข้อพิพาทเกี่ยวกับหนี้สินครัวเรือนที่ไกล่เกลี่ยสำเร็จ	30
ตัวชี้วัดที่ 17 จำนวนเรื่องร้องเรียนจากลูกจ้างกรณีถูกละเมิดสิทธิด้านแรงงาน	33
ตัวชี้วัดที่ 18 จำนวนคดีที่เข้าสู่ศาลแรงงาน	35
ตัวชี้วัดที่ 19 จำนวนผู้เสียหายจากการใช้แรงงานเด็กในรูปแบบที่เลวร้าย	36
ตัวชี้วัดที่ 20 ร้อยละของผู้เสียหายในคดีอาญาที่ยื่นคำขอรับการช่วยเหลือตามพระราชบัญญัติ ค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2544	39

ตัวชี้วัดที่ 21	จำนวนคดีเกี่ยวกับการค้ามนุษย์	41
ตัวชี้วัดที่ 22	จำนวนผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่ได้รับการช่วยเหลือคุ้มครอง	43
ตัวชี้วัดที่ 23	ร้อยละของผู้เสียหายคดีที่เกี่ยวกับการค้ามนุษย์ที่ได้รับการช่วยเหลือเยียวยา ตามพระราชบัญญัติค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่ จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2544	46
ตัวชี้วัดที่ 24	จำนวนเด็กและสตรีที่ประสบปัญหาความรุนแรงในครอบครัว	47
ตัวชี้วัดที่ 25	จำนวนผู้มาขอรับบริการของศูนย์พึ่งได้ของโรงพยาบาล (OSCC) จากสาเหตุ ความรุนแรงในครอบครัว	48
ตัวชี้วัดที่ 26	สถิติคดีล่วงละเมิดทางเพศเด็กและเยาวชน	49
ตัวชี้วัดที่ 27	จำนวนเรื่องร้องเรียนที่เกี่ยวข้องกับนักปกป้องสิทธิมนุษยชน	51
ตัวชี้วัดที่ 28	จำนวนคดีที่เข้าลักษณะเป็นการฟ้องคดีโดยไม่สุจริตเพื่อข่มขู่หรือ สร้างความยุ่งยากแก่ผู้ที่วิพากษ์วิจารณ์การกระทำที่เห็นว่าเป็น การขัดต่อประโยชน์สาธารณะ และศาลใช้อำนาจในการไม่รับฟ้อง ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 161/1	53
ตัวชี้วัดที่ 29	จำนวนผู้สูงอายุที่มีงานทำ	54
ตัวชี้วัดที่ 30	จำนวนสมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติ	55
ตัวชี้วัดที่ 31	จำนวนเรื่องร้องเรียน ร้องทุกข์ และการปรึกษากฎหมายเกี่ยวกับ การละเมิดสิทธิผู้สูงอายุ	56
ตัวชี้วัดที่ 32	จำนวนผู้สูงอายุที่ตกเป็นเหยื่อความรุนแรง	58
ตัวชี้วัดที่ 33	จำนวนผู้ผ่านการบำบัดยาเสพติดมีงานทำ	60
ตัวชี้วัดที่ 34	จำนวนผู้ผ่านการบำบัดยาเสพติดที่กลับมาเสพติดซ้ำ	62
ตัวชี้วัดที่ 35	จำนวนเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการเลือกปฏิบัติต่อกลุ่มบุคคล ที่มีความหลากหลายทางเพศ	64
ตัวชี้วัดที่ 36	จำนวนบุคคลที่มีปัญหาสถานะทางทะเบียนและกลุ่มชาติพันธุ์ได้รับ การจัดทำและปรับปรุงทะเบียนประวัติและบัตรประจำตัวคนซึ่งไม่มี สัญชาติไทยตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร	67
ตัวชี้วัดที่ 37	จำนวนสถานที่ที่มีการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการและทุกคน ในสังคมเข้าถึงและใช้ประโยชน์	68
ตัวชี้วัดที่ 38	จำนวนเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการอำนวยความสะดวกให้คนพิการเดินทาง ด้วยขนส่งสาธารณะ	70
ตัวชี้วัดที่ 39	จำนวนการจ้างงานคนพิการในหน่วยงานของรัฐและสถานประกอบการ	72
ตัวชี้วัดที่ 40	สัดส่วนของเรือนจำที่ผ่านตามเกณฑ์ประเมินตามมาตรฐานสิ่งจำเป็น ในการดำรงชีวิตสำหรับผู้ต้องขัง 10 ด้าน	74

ตัวชี้วัดที่ 41 ร้อยละของจำเลยที่ยื่นคำขอรับค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายตามพระราชบัญญัติ ค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2544	76
ตัวชี้วัดที่ 42 สัดส่วนของผู้พ้นโทษที่มีงานทำ	77
ตัวชี้วัดที่ 43 ร้อยละของการติตราและเลือกปฏิบัติต่อผู้ป่วยเอดส์และผู้ที่อยู่ร่วมกับเอชไอวี	78
ตัวชี้วัดที่ 44 ร้อยละของผู้ป่วยจิตเวชที่ได้รับการบำบัดรักษาและจำหน่ายตามพระราชบัญญัติ สุขภาพจิต ได้รับการติดตามต่อเนื่องครบ 1 ปี	79
ตารางแบบสั้น ชุดข้อมูลตัวชี้วัดหลักที่เกี่ยวข้องกับสิทธิมนุษยชนบนพื้นฐานของ ข้อเสนอแนะตามแผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2566 – 2570) จำนวน 16 ชุดข้อมูล 44 ตัวชี้วัด	81
ตารางแยกตามหน่วยงาน ชุดข้อมูลตัวชี้วัดหลักที่เกี่ยวข้องกับสิทธิมนุษยชนบนพื้นฐาน ของข้อเสนอแนะตามแผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2566 – 2570) จำนวน 16 ชุดข้อมูล 44 ตัวชี้วัด	89
แผนผังความเชื่อมโยงชุดตัวชี้วัดหลักที่เกี่ยวข้องกับสิทธิมนุษยชน จำนวน 44 ตัวชี้วัด	96
ภาคผนวก	97

TIMELINE

ข้อมูล ณ วันที่ 16 ก.พ. 69

แผนการดำเนินงาน

ชุดข้อมูลตัวชี้วัดหลัก ที่เกี่ยวข้องกับสิทธิมนุษยชน

มีนาคม 68

01 **ยกร่างตัวชี้วัดหลัก**

- **คัดเลือกข้อเสนอแนะ**
ตามแผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2566 - 2570) ทั้งรายด้าน 5 ด้าน และรายกลุ่ม 11 กลุ่ม ที่มีลักษณะเกี่ยวข้องกับ “การละเมิดสิทธิมนุษยชน”
- **เปรียบเทียบตัวชี้วัด**
ระหว่างตัวชี้วัดของแผนสิทธิฯ และตัวชี้วัด/สถิติต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งหน่วยงานภาครัฐเจ้าของข้อมูลมีการจัดเก็บอยู่แล้ว
- **ยกร่างตัวชี้วัด**
จำนวน 16 ชุด 44 ร่างตัวชี้วัด

02 **ประชุมเพื่อกำหนดร่างตัวชี้วัดหลักที่เกี่ยวข้องกับสิทธิมนุษยชน**

วันพฤหัสบดี ที่ 27 มี.ค. 68

นำเสนอร่างตัวชี้วัด จำนวน 44 ตัว ณ ห้องประชุม 5-05 กระทรวงยุติธรรม ทั้ง On-site และ Online

เมษายน 68

01 **ปรับปรุงร่างตัวชี้วัดหลักที่เกี่ยวข้องกับสิทธิมนุษยชน**

- ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะที่ได้จากการประชุมฯ เมื่อวันที่ 27 มี.ค. 68 ปรับแล้วได้ร่างตัวชี้วัด จำนวน 40 ตัว
- อธิบดีกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ เสนอเพิ่มตัวชี้วัด จำนวน 3 ตัว

จึงมีร่างตัวชี้วัด จำนวน 43 ตัว

พฤษภาคม 68

01 **ประชุมคณะอนุแผนสิทธิฯ ครั้งที่ 1/2568**

วันพฤหัสบดี ที่ 29 พ.ค. 68

นำเสนอร่างตัวชี้วัด จำนวน 43 ตัว เพื่อร่วมกันพิจารณาคัดเลือกและปรับปรุงตัวชี้วัดดังกล่าว

02 **ปรับปรุงร่างตัวชี้วัดหลักที่เกี่ยวข้องกับสิทธิมนุษยชน**

ตามข้อเสนอแนะที่ได้จากการประชุมฯ เมื่อวันที่ 29 พ.ค. 68

ปรับแล้วมีร่างตัวชี้วัด จำนวน 45 ตัว

มิถุนายน 68

01 **ประชุม คณะใหญ่ ครั้งที่ 2/2568**

วันพฤหัสบดี ที่ 5 มิ.ย. 68

นำเสนอร่างตัวชี้วัด จำนวน 45 ตัว เพื่อร่วมกันพิจารณาคัดเลือกและปรับปรุงตัวชี้วัดที่สะท้อนการละเมิดสิทธิมนุษยชนลดลง

02 **ปรับปรุงร่างตัวชี้วัดหลักที่เกี่ยวข้องกับสิทธิมนุษยชน**

ตามข้อเสนอแนะที่ได้จากการประชุมฯ เมื่อวันที่ 5 มิ.ย. 68

ปรับแล้วมีร่างตัวชี้วัด จำนวน 51 ตัว

03 **ประชุมคณะอนุแผนสิทธิฯ ครั้งที่ 2/2568**

วันอังคาร ที่ 17 มิ.ย. 68

นำเสนอร่างตัวชี้วัด จำนวน 51 ตัว และทำหนังสือให้หน่วยงานยื่นข้อมูลและรายงานข้อมูลสถิติตามตัวชี้วัดดังกล่าว

04 **ปรับปรุงร่างตัวชี้วัดหลักที่เกี่ยวข้องกับสิทธิมนุษยชน**

ตามข้อเสนอแนะที่ได้จากการประชุมฯ เมื่อวันที่ 17 มิ.ย. 68

ปรับแล้วมีร่างตัวชี้วัด จำนวน 46 ตัว

กรกฎาคม 68

01 **มีหนังสือให้หน่วยงาน ยื่นยื่นร่างตัวชี้วัดหลักที่เกี่ยวข้องกับสิทธิมนุษยชน**

ลงวันที่ วันอังคาร ที่ 1 ก.ค. 68

ยื่นยื่นข้อมูลร่างตัวชี้วัด จำนวน 46 ตัว

02 **ประชุม Focus Group เพื่อเติมเต็มข้อมูล**

วันจันทร์ ที่ 21 ก.ค. 68

ปรับแล้วมีร่างตัวชี้วัด จำนวน 44 ตัว

03 **ประชุม คณะใหญ่ ครั้งที่ 3/2568**

วันศุกร์ ที่ 25 ก.ค. 68

มติที่ประชุมรับรองตัวชี้วัด จำนวน 44 ตัว และให้ฝ่ายเลขานุการ จัดทำคู่มือคำอธิบายตัวชี้วัดเพื่อให้หน่วยงานนำไปใช้ปฏิบัติให้เกิดผลเป็นรูปธรรมต่อไป

ธันวาคม 68

01 **มีหนังสือให้หน่วยงาน พิจารณาร่างคู่มือคำอธิบายตัวชี้วัดหลักที่เกี่ยวข้องกับสิทธิมนุษยชน**

เพื่อยื่นยื่นร่างคู่มือฯ หรือปรับปรุงแก้ไข/ให้ข้อมูลเพิ่มเติม ภายใน 16 ม.ค. 69

มีนาคม 69

01 **2 มี.ค. 69 จัด workshop เพื่อซักซ้อมความเข้าใจการจัดทำค่านิยามและค่าเป้าหมายตัวชี้วัดหลักที่เกี่ยวข้องกับสิทธิมนุษยชน**

ตัวชี้วัดที่ 1 : จำนวนเรื่องราวร้องทุกข์กรณีประชาชนได้รับผลกระทบจากการดำเนินนโยบายสาธารณะของภาครัฐ

แผนที่หมื่นมนุษย์ชนรายด้าน/รายกลุ่ม : ด้านการเมืองการปกครอง

ข้อเสนอแนะและประเด็นหลัก : ข้อเสนอแนะที่ 3 การเยียวยาผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการดำเนินนโยบายสาธารณะของภาครัฐ

ข้อเสนอแนะแบบเต็ม : รัฐควรสร้างมาตรการ กลไก หรือ กระบวนการในการเจรจาประนีประนอม ระหว่าง ภาครัฐและประชาชนที่ชัดเจน และจัดตั้งกองทุนเพื่อเยียวยาฟื้นฟูอาชีพผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการดำเนินนโยบายสาธารณะของภาครัฐ อาทิ นโยบายทวงคืนผืนป่า การเวนคืนที่ดิน เพื่อให้เกิดการตอบสนองความต้องการ และแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนอย่างรวดเร็ว รวมถึงกำหนดมาตรการในการติดตาม เฝ้าระวัง และกำกับดูแล ให้ประชาชนได้รับความเป็นธรรมในการเข้าถึงทรัพยากร

คำอธิบาย :

(1) คำนิยาม

เรื่องราวร้องทุกข์ หมายถึง เรื่องที่ประชาชนได้รับความเดือดร้อน หรือเสียหายจากการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่หรือส่วนราชการ หรือจำเป็นต้องให้ส่วนราชการช่วยเหลือเยียวยาหรือปลดปล่อยทุกข์ รวมทั้งการแจ้งเบาะแส ดิชม เสนอข้อคิดเห็น โดยได้ยื่นเรื่องต่อนายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ผ่านช่องทางการรับเรื่องราวร้องทุกข์ของรัฐบาลและหน่วยงานส่งเรื่องให้ดำเนินการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการจัดการเรื่องราวร้องทุกข์ พ.ศ. 2552

นโยบายสาธารณะของภาครัฐ หมายถึง การดำเนินการของภาครัฐภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 ดังนี้

หมวด 5 หน้าที่ของรัฐ ทั้งหมด 10 ประการ ได้แก่ (1) การศึกษา (2) ด้านบริการสาธารณสุขขั้นพื้นฐาน (3) ด้านสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน (4) ด้านสิ่งแวดล้อม ศิลปะ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม (5) ด้านการพิจารณาอนุญาตต่อการดำเนินการที่อาจมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม สุขภาพ คุณภาพชีวิตของประชาชน (6) การเปิดเผยข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะ (7) การรักษาไว้ซึ่งคลื่นความถี่และสิทธิในการเข้าใช้วงโคจรดาวเทียมอันเป็นสมบัติของชาติ (8) การคุ้มครองผู้บริโภค (9) การรักษาวินัยการเงินการคลังอย่างเคร่งครัด (10) การป้องกันและจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบ และ

หมวด 6 แนวนโยบายแห่งรัฐ อีก 10 ประการ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์ชาติ (2) การอุปถัมภ์ค้ำจุนศาสนา (3) การคุ้มครองกลุ่มชาติพันธุ์ (4) การพัฒนาสังคมและทรัพยากรมนุษย์ (5) การดำเนินการเกี่ยวกับที่ดิน น้ำ และพลังงาน (6) เกษตรกรรมที่มีประสิทธิภาพ (7) ระบบเศรษฐกิจที่เป็นธรรม (8) หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (9) การมีกฎหมายเท่าที่จำเป็น (10) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาประเทศ

กรณีประชาชนได้รับผลกระทบจากการดำเนินนโยบายสาธารณะของภาครัฐ หมายถึง การที่ประชาชนได้รับความเปลี่ยนแปลงหรือผลกระทบในด้านต่าง ๆ ทั้งทางบวกและทางลบ อันเป็นผลมาจากการดำเนินงานหรือการตัดสินใจของรัฐบาลที่เกี่ยวข้องกับนโยบายสาธารณะ เช่น ผลกระทบทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง สุขภาพ สิ่งแวดล้อม หรือความเป็นอยู่ และอาจเกิดผลเสีย เช่น การสูญเสียรายได้ การถูกเอารัดเอาเปรียบหรือการได้รับผลกระทบต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

(2) ข้อมูลพื้นฐาน

หน่วยวัด : เรื่อง

2566	2567	2568
887	1,012	3,262

(3) แหล่งข้อมูล

จำนวนเรื่องร้องทุกข์และเสนอข้อคิดเห็น ของศูนย์บริการประชาชน สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

(4) วิธีการจัดเก็บข้อมูล

ศูนย์บริการประชาชน ดำเนินการรับเรื่องร้องทุกข์ ผ่านช่องทางต่าง ๆ ได้แก่ (1) สายด่วนของรัฐบาล 1111 (2) ตู้ ปณ. 1111 (ปณ. ทำเนียบรัฐบาล กรุงเทพมหานคร 10302) (3) เว็บไซต์ www.1111.go.th (4) Mobile Application PSC 1111 (5) ร้องทุกข์ผ่าน Line Chatbot Line ID : @PSC1111 และ (6) จุดบริการประชาชน 1111 โดยมีระบบบันทึกและจัดเก็บข้อมูลแบบเรียลไทม์เป็นประจำทุกวัน คือ ระบบการจัดการเรื่องราวร้องทุกข์ <https://opm.1111.go.th/>

ประเภทเรื่องหลักที่ศูนย์บริการประชาชนจำแนกไว้ ได้แก่ (1) สังคมและสวัสดิการ (2) กฎหมาย (3) เศรษฐกิจ (4) การร้องเรียนกล่าวโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐ (5) การเมือง-การปกครอง (6) ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (7) พ.ร.บ. อำนวยความสะดวก

(5) ค่าเป้าหมาย

จำนวนเรื่องร้องทุกข์กรณีประชาชนได้รับผลกระทบจากการดำเนินนโยบายสาธารณะของภาครัฐ (หน่วยวัด : เรื่อง)

หมายเหตุ : ในอนาคตอาจมีการพัฒนาเป็นตัวชี้วัดเชิงคุณภาพ/ ตัวชี้วัดเชิงประสิทธิภาพ/ ตัวชี้วัดเชิงผลลัพธ์ในอนาคต เช่น ร้อยละความสำเร็จของการจัดการเรื่องร้องทุกข์กรณีประชาชนได้รับผลกระทบจากการดำเนินนโยบายสาธารณะของภาครัฐ

ตัวชี้วัดที่ 2 : จำนวนผู้ขอรับการเยียวยาหรือฟื้นฟูอาชีพที่ได้รับผลกระทบจากการดำเนินนโยบายสาธารณะของภาครัฐ

แผนที่หมยมนุษยชนรายด้าน/รายกลุ่ม : ด้านการเมืองการปกครอง

ข้อเสนอแนะและประเด็นหลัก : ข้อเสนอแนะที่ 3 การเยียวยาผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการดำเนินนโยบายสาธารณะของภาครัฐ

ข้อเสนอแนะแบบเต็ม : รัฐควรสร้างมาตรการ กลไก หรือ กระบวนการในการเจรจาประนีประนอม ระหว่าง ภาครัฐและประชาชนที่ชัดเจน และจัดตั้งกองทุนเพื่อเยียวยาฟื้นฟูอาชีพผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการดำเนินนโยบายสาธารณะของภาครัฐ อาทิ นโยบายทวงคืนผืนป่า การเวนคืนที่ดิน เพื่อให้เกิดการตอบสนองความต้องการ และแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนอย่างรวดเร็ว รวมถึงกำหนดมาตรการในการติดตาม เฝ้าระวัง และกำกับดูแล ให้ประชาชนได้รับความเป็นธรรมในการเข้าถึงทรัพยากร

คำอธิบาย :

(1) คำนิยาม

นโยบายสาธารณะของภาครัฐ หมายถึง การดำเนินการของภาครัฐภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 ดังนี้

หมวด 5 หน้าที่ของรัฐ ทั้งหมด 10 ประการ ได้แก่ (1) การศึกษา (2) ด้านบริการสาธารณสุขขั้นพื้นฐาน (3) ด้านสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน (4) ด้านสิ่งแวดล้อม ศิลปะ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม (5) ด้านการพิจารณาอนุญาตต่อการดำเนินการที่อาจมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม สุขภาพ คุณภาพชีวิตของประชาชน (6) การเปิดเผยข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะ (7) การรักษาไว้ซึ่งคลื่นความถี่และสิทธิในการเข้าใช้วงโคจรดาวเทียมอันเป็นสมบัติของชาติ (8) การคุ้มครองผู้บริโภค (9) การรักษาวินัยการเงินการคลังอย่างเคร่งครัด (10) การป้องกันและจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบ และ

หมวด 6 แนวนโยบายแห่งรัฐ อีก 10 ประการ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์ชาติ (2) การอุปถัมภ์ค้ำจุนศาสนา (3) การคุ้มครองกลุ่มชาติพันธุ์ (4) การพัฒนาสังคมและทรัพยากรมนุษย์ (5) การดำเนินการเกี่ยวกับที่ดิน น้ำ และพลังงาน (6) เกษตรกรรมที่มีประสิทธิภาพ (7) ระบบเศรษฐกิจที่เป็นธรรม (8) หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (9) การมีกฎหมายเท่าที่จำเป็น (10) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาประเทศ

การเยียวยาหรือฟื้นฟูอาชีพที่ได้รับผลกระทบจากการดำเนินนโยบายสาธารณะของภาครัฐ หมายถึง การที่ประชาชนผู้ได้รับความเปลี่ยนแปลงหรือผลกระทบในด้านต่าง ๆ ทั้งทางบวกและทางลบ อันเป็นผลมาจากการดำเนินงานหรือการตัดสินใจของรัฐบาลที่เกี่ยวข้องกับนโยบายสาธารณะ ได้รับการช่วยเหลือ ชดเชย เยียวยา หรือฟื้นฟูอาชีพจากภาครัฐ ให้สามารถดำรงชีพหรือมีชีวิตความเป็นอยู่ได้เหมือนก่อนได้รับผลกระทบ

ตัวอย่างของนโยบายสาธารณะของภาครัฐที่กระทบกับการดำรงชีพของประชาชน ไม่ว่าจะเป็นชีวิตความเป็นอยู่หรือการทำมาหากิน เช่น นโยบายทวงคืนผืนป่าตามแผนแม่บทพัฒนาการป่าไม้แห่งชาติ หรือ การเวนคืนที่ดินเพื่อการก่อสร้างสาธารณูปโภคต่าง ๆ เป็นต้น

(2) ข้อมูลพื้นฐาน

- สำนักงานปลัดมหาดไทย (ศูนย์ดำรงธรรม) หน่วยวัด : เรื่อง

2566	2567	2568
5	47	25

**เฉพาะปัญหากรณีที่ดินทำกิน*

- สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (ศูนย์บริการประชาชน) หน่วยวัด : เรื่อง

2566	2567	2568
1,750	1,475	1,473

**เฉพาะกรณีการเมือง-การปกครอง เรื่องรณรงค์นโยบายของรัฐบาล
เรื่องย่อยผลกระทบจากนโยบายและโครงการของรัฐ*

- กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หน่วยวัด : เรื่อง

2566	2567	2568
347	445	378

**เฉพาะกรณีบุกรุกพื้นที่ป่าไม้ สิทธิทำกินในพื้นที่ป่าไม้ และขออนุญาตใช้พื้นที่ป่าไม้*

- กระทรวงคมนาคม หน่วยวัด : ราย

2566	2567	2568
938	1,521	-

**ไม่ปรากฏข้อมูลปี 2568*

(3) แหล่งข้อมูล

- จำนวนเรื่องร้องทุกข์ของศูนย์ดำรงธรรม สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย
- จำนวนเรื่องร้องทุกข์และเสนอข้อคิดเห็นของศูนย์บริการประชาชน สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
- จำนวนเรื่องร้องเรียนของกองตรวจราชการ สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- จำนวนผู้ยื่นอุทธรณ์เงินค่าทดแทนสักริมทรัพย์ที่ถูกเวนคืนต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมของกองทุนเงินค่าทดแทน สำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคม

(4) วิธีการจัดเก็บข้อมูล

- สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย (ศูนย์ดำรงธรรม) ดำเนินการรับเรื่องราวความเดือดร้อนของประชาชนของประชาชนในทุกเรื่อง ตลอด 24 ชั่วโมง และประสานเร่งรัด ติดตามการดำเนินงานแก้ไขปัญหา เรื่องราวร้องทุกข์ ให้คำปรึกษาแนะนำกับประชาชน ประสานการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท ส่งเสริม สนับสนุน การพัฒนาประสิทธิภาพและแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน ผ่านช่องทางต่าง ๆ ได้แก่ (1) สายด่วน 1567 (2) ยื่นเรื่องด้วยตนเอง ณ ศูนย์ดำรงธรรม กระทรวงมหาดไทย และศูนย์ดำรงธรรมจังหวัด ศูนย์ดำรงธรรมอำเภอ (3) ช่องทางไปรษณีย์ มาที่ ศูนย์ดำรงธรรม กระทรวงมหาดไทย และศูนย์ดำรงธรรมจังหวัด ศูนย์ดำรงธรรมอำเภอ (4) ตู้ราชสีห์ บริเวณหน้ากระทรวงมหาดไทย และบริเวณหน้าที่ทำการปกครองอำเภอ

(5) เว็บไซต์ศูนย์ดำรงธรรม www.damrongdham.moi.go.th (6) แอปพลิเคชัน MOI 1567, ทางรัฐ หรือ ThalD

ประเภทงานบริการของศูนย์ดำรงธรรม ได้แก่ (1) แจ้งเบาะแสการกระทำความผิด (2) ปัญหาความเดือดร้อน (3) ร้องเรียนหน่วยงานและเจ้าหน้าที่รัฐ (4) ปัญหาที่ดินทำกิน (5) ขอความช่วยเหลือ (6) บัตรสนเท่ห์ (7) เรื่องอื่น ๆ

ทั้งนี้ จะจัดเก็บข้อมูลสถิติเฉพาะกรณีปัญหาที่ดินทำกินไปพลางก่อน เนื่องจากศูนย์ดำรงธรรม กระทรวงมหาดไทย ยังไม่มีการจัดทำสถิติกรณีผู้ขอรับการเยียวยาหรือฟื้นฟูอาชีพที่ได้รับผลกระทบจากการดำเนินนโยบายสาธารณะของภาครัฐ” เป็นการเฉพาะ

● **สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (ศูนย์บริการประชาชน)** ดำเนินการรับเรื่องร้องทุกข์ผ่านช่องทางต่าง ๆ ได้แก่ (1) สายด่วนของรัฐบาล 1111 (2) ตู้ ปณ. 1111 (ปณ. ทำเนียบรัฐบาล กรุงเทพมหานคร 10302) (3) เว็บไซต์ www.1111.go.th (4) Mobile Application PSC 1111 (5) ร้องทุกข์ผ่าน Line Chatbot Line ID: @PSC1111 โดยมีระบบบันทึกและจัดเก็บข้อมูลแบบเรียลไทม์เป็นประจำทุกวัน คือระบบการจัดการเรื่องราวร้องทุกข์ <https://opm.1111.go.th/>

ประเภทเรื่องที่ศูนย์บริการประชาชนจำแนกไว้ ได้แก่ (1) สังคมและสวัสดิการ (2) กฎหมาย (3) เศรษฐกิจ (4) การร้องเรียนกล่าวโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐ (5) การเมือง-การปกครอง (6) ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (7) พ.ร.บ.การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558

ทั้งนี้ จะจัดเก็บข้อมูลสถิติเฉพาะกรณีการเมือง-การปกครอง ประเภทเรื่องนโยบายของรัฐบาล ประเภทเรื่องย่อยผลกระทบจากนโยบายและโครงการของรัฐ

● **สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม** ดำเนินการรับเรื่องร้องทุกข์/ร้องเรียนที่ประชาชนได้รับความเดือดร้อน หรือเสียหายจากการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่หรือส่วนราชการ หรือจำเป็นต้องให้ส่วนราชการช่วยเหลือเยียวยาหรือปลดปล่อยทุกข์ รวมทั้งการแจ้งเบาะแส ดิชม และเสนอข้อคิดเห็น ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผ่านช่องทางหลัก ได้แก่ (1) ยื่นเรื่องผ่านระบบรับเรื่องร้องเรียนอิเล็กทรอนิกส์ของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (e-Petition) เว็บไซต์ <http://petition.mnre.go.th/> (2) ผ่านระบบรับเรื่องร้องเรียนของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีและส่งต่อเรื่องให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (3) สายด่วน Green Call 1310 (4) มีหนังสือแจ้งมาที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (5) ร้องเรียนด้วยตนเอง ณ ศูนย์บริการร่วม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ มีการจัดทำรายงานสถิติผ่านระบบรับเรื่องร้องเรียน e-Petition เป็นประจำทุกไตรมาส ในรูปแบบเอกสาร (PDF)

โดยแบ่งประเภทเรื่องไว้ดังนี้ (1) มลพิษทางสิ่งแวดล้อม (2) การบริหารจัดการน้ำ (3) การบริหารจัดการน้ำบาดาล (4) สัตว์ป่า (5) บุกรุกพื้นที่ป่าไม้ (6) สิทธิทำกินในพื้นที่ป่าไม้ (7) ขออนุญาตใช้พื้นที่ป่าไม้ (8) การบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง (9) ทรัพยากรธรณีและภัยพิบัติ (10) ระเบียบ/กฎหมาย (11) การทุจริต/เรียกรับผลประโยชน์ (12) วินัยราชการ/พฤติกรรมเจ้าหน้าที่/การบริหารงานบุคคล (13) การให้บริการของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (14) แนะนำ/

ให้ข้อเสนอแนะ (15) อื่น ๆ ที่อยู่ในอำนาจของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (16) อื่น ๆ ที่ไม่อยู่ในอำนาจของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม/ส่งให้สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดประสานหน่วยงานในพื้นที่

ทั้งนี้ โดยจะจัดเก็บข้อมูลสถิติเฉพาะกรณีบุกรุกพื้นที่ป่าไม้ สิทธิทำกินในพื้นที่ป่าไม้ และขออนุญาตใช้พื้นที่ป่าไม้ ไปพลางก่อน เนื่องจากสำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ยังมิได้มีการแบ่งประเภทเรื่องร้องเรียน “กรณีได้รับผลกระทบจากการดำเนินนโยบายสาธารณะของภาครัฐ” และ “การขอรับการเยียวยาหรือฟื้นฟูอาชีพกรณีได้รับผลกระทบจากการดำเนินนโยบายสาธารณะของภาครัฐ” อย่างไรก็ตาม หากประชาชนมีการยื่นเรื่องร้องเรียนลักษณะดังกล่าว สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจะประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้พิจารณาดำเนินการต่อไป

● **สำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคม** ดำเนินการพิจารณาให้ความเป็นธรรมในเรื่องค่าทดแทนอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกเวนคืนแก่ประชาชนที่ยื่นอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ตามนัยมาตรา 49 แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนและการได้มาซึ่งอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. 2562 และมาตรา 36 แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดหาอสังหาริมทรัพย์เพื่อกิจการขนส่งมวลชน พ.ศ. 2540 เนื่องจากยังไม่พอใจเงินค่าทดแทนที่คณะกรรมการกำหนดราคาเบื้องต้นกำหนด ผ่านช่องทางหลัก ได้แก่ (1) ยื่นอุทธรณ์ด้วยตนเอง (2) ยื่นผ่านทางไปรษณีย์ (3) ยื่นผ่านระบบสารสนเทศการยื่นอุทธรณ์เงินค่าทดแทนออนไลน์ <https://motinfo.mot.go.th/motappeal/> และมีการรายงานสถิติเรื่องยื่นอุทธรณ์เงินค่าทดแทนในรายงานประจำปีของสำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคมเป็นประจำทุกปี ในรูปแบบเอกสาร (PDF)

(5) คำเป้าหมาย

จำนวนผู้ขอรับการเยียวยาหรือฟื้นฟูอาชีพที่ได้รับผลกระทบจากการดำเนินนโยบายสาธารณะของภาครัฐ (หน่วยวัด : ราย)

หมายเหตุ : ในอนาคตอาจมีการพัฒนาเป็นตัวชี้วัดเชิงคุณภาพ/ ตัวชี้วัดเชิงประสิทธิภาพ/ ตัวชี้วัดเชิงผลลัพธ์ในอนาคต เช่น ร้อยละความสำเร็จของการเยียวยาหรือฟื้นฟูอาชีพประชาชนได้รับผลกระทบจากการดำเนินนโยบายสาธารณะของภาครัฐ

ตัวชี้วัดที่ 3 : จำนวนผู้ที่ได้รับการจัดที่ดินทำกิน

แผนรายด้าน/แผนรายกลุ่ม : ด้านการเมืองการปกครอง

ข้อเสนอแนะและประเด็นหลัก : ข้อเสนอแนะที่ 4 เร่งจัดสรรที่ดินและแก้ไขปัญหาการเข้าถึงทรัพยากรของประชาชน

ข้อเสนอแนะแบบเต็ม : รัฐควร เร่งจัดสรรที่ดิน และแก้ไขปัญหาการเข้าถึงทรัพยากรของประชาชน ประชาชนในท้องที่ไม่ได้รับการจัดสรร และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรที่ดินตามที่รัฐกำหนด รัฐควรรวบรวมหรือติดตามคืนที่ดินที่ยังอยู่ภายใต้อำนาจการดูแลของรัฐ อาทิ ที่ดินป่าเสื่อมโทรมที่ไม่อาจฟื้นฟูสภาพได้ ที่ดิน สปก. ที่ดินของหน่วยราชการที่ว่างเปล่า ที่ดินที่มีการถือครองโดยผิดกฎหมาย เป็นต้น เพื่อนำมาจัดสรรให้ประชาชน และชุมชน ให้สามารถทำการเกษตรเพื่อให้เกิดผลผลิตและมีมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ และเพื่อแก้ปัญหาความเดือดร้อนจากการอยู่อาศัยและทำกินในพื้นที่ป่าโดยไม่ถูกต้องตามกฎหมาย โดยอาจคำนึงถึงชาวนาที่ทำมาก่อนเป็นลำดับแรก ในการจัดสรร และการใช้ประโยชน์จากที่ดินของรัฐ นอกจากนี้ ควรมีระบบฐานข้อมูลภาคประชาชนที่เป็นปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การนำระบบเลขประจำตัวประชาชน 13 หลัก มาใช้ในการตรวจสอบสิทธิขั้นพื้นฐานต่าง ๆ ที่ประชาชนหรือผู้ขอรับบริการสาธารณะพึงได้รับการจัดสรรจากรัฐ เพื่อให้สามารถเข้าถึงทรัพยากรต่าง ๆ ได้ ตลอดจนมีการจัดทำแผนบริหารจัดการที่ดินอย่างเป็นระบบครบวงจร

คำอธิบาย :

(1) คำนิยาม

การจัดที่ดินทำกิน หมายถึง การจัดที่ดินทำกินและที่อยู่อาศัยให้แก่ประชาชน ตามหลักการที่คณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ (คทช.) กำหนด ซึ่งเป็นไปตามมติ ครม. เมื่อวันที่ 22 ธันวาคม 2558 ในลักษณะแปลงรวมโดยไม่ให้กรรมสิทธิ์ ในรูปแบบสหกรณ์หรือรูปแบบอื่นที่เหมาะสม ในพื้นที่เป้าหมาย 8 ประเภทที่ดิน ได้แก่ 1. ป่าสงวนแห่งชาติ (กรมป่าไม้) 2. ป่าชายเลน (กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง) 3. ที่ดินในเขตปฏิรูปที่ดิน (สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม) 4. ที่ดินสาธารณประโยชน์ (กรมที่ดิน) 5. ที่ดินราชพัสดุ (กรมธนารักษ์) 6. ที่ดินสงวนเพื่อกิจการนิคมในนิคมสร้างตนเอง (กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ) 7. ป่าตามพระราชบัญญัติ พ.ศ. 2484 (กรมป่าไม้) และ 8. ป่าไม้ถาวร (กรมป่าไม้) โดยดำเนินการผ่านกลไกคณะอนุกรรมการภายใต้ คทช.

ทั้งนี้ เพื่อแก้ไขปัญหาที่ดินทำกินให้แก่ประชาชน เกิดการกระจายการถือครองที่ดินด้วยวิธีการที่เหมาะสม และเป็นธรรม พัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้ที่ได้รับการจัดที่ดินให้สามารถพึ่งพาตนเองได้ รวมถึงลดข้อขัดแย้งระหว่างประชาชนกับเจ้าหน้าที่รัฐ โดยมีกระบวนการจัดประชาชนเข้าใช้ประโยชน์ในพื้นที่ เมื่อคณะอนุกรรมการจัดที่ดินรับมอบพื้นที่จากคณะอนุกรรมการจัดหาที่ดิน จะประสาน คทช.จังหวัดสำรวจตรวจสอบข้อมูลในพื้นที่ และดำเนินการคัดเลือกบุคคลตามหลักเกณฑ์ที่ คทช. กำหนด

หมายเหตุ : ยกเลิกพื้นที่เป้าหมายประเภทป่าสงวนแห่งชาติ (13 นิคมสหกรณ์ 14 ป่าสงวน) ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับไปดำเนินการต่อตามบทบาทภารกิจ ตามมติคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ ครั้งที่ 2/2568 เมื่อวันที่ 17 มิถุนายน 2568 อย่างไรก็ตาม สำนักงานคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ ยังเป็นหน่วยงานหลักในการรวบรวมข้อมูลสถิติตามเดิม

(2) ข้อมูลพื้นฐาน

หน่วยวัด : ราย

2566	2567	2568
10,049	10,555	7,277

(3) แหล่งข้อมูล

จำนวนผู้ที่ได้รับการจัดที่ดินทำกิน ของกองทุนยุทธศาสตร์และแผนงาน และกองส่งเสริมความร่วมมือและขับเคลื่อนการบริหารจัดการที่ดิน สำนักงานคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ

(4) วิธีการจัดเก็บข้อมูล

สำนักงานคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ ดำเนินการรวบรวมผลการดำเนินการจัดที่ดินให้ชุมชนจากหน่วยงานที่รับผิดชอบ ในรูปแบบเอกสาร (PDF) ปีงบประมาณละ 2 รอบ คือ รอบ 6 เดือนแรก (ตุลาคม - มีนาคม) และรอบ 6 เดือนหลัง (เมษายน - กันยายน)

(5) ค่าเป้าหมาย

จำนวนผู้ที่ได้รับการจัดที่ดินทำกิน (หน่วยวัด : ราย)

หมายเหตุ : ปัจจุบัน สำนักงานคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติตั้งค่าเป้าหมายรายปี ปีละ 10,000 ราย

ตัวชี้วัดที่ 4 : ระดับความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับช่องทางและการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม

แผนรายด้าน/แผนรายการกลุ่ม : ด้านกระบวนการยุติธรรม

ข้อเสนอแนะและประเด็นหลัก : ข้อเสนอแนะที่ 1 รัฐควรส่งเสริมความรู้ให้แก่ประชาชนในขั้นตอนต่าง ๆ ด้านกระบวนการยุติธรรม

ข้อเสนอแนะแบบเต็ม : รัฐควรส่งเสริมความรู้ให้แก่ประชาชนในขั้นตอนต่าง ๆ ด้านกระบวนการยุติธรรม เพื่อให้ประชาชนได้รับรู้สิทธิในแต่ละขั้นตอนตั้งแต่ขั้นการสอบสวน การฟ้องร้อง การดำเนินคดี การปล่อยตัวชั่วคราว โดยมีการประกันตัว สิทธิของผู้ต้องหา สิทธิของเหยื่ออาชญากรรมหรือผู้เสียหาย สิทธิของจำเลย บริสุทธ์ สิทธิของผู้ต้องขังและสิทธิของผู้พ้นโทษ สิทธิในการเข้าถึงกองทุนยุติธรรม เป็นต้น ผ่านการจัดทำสื่อที่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย เพื่อให้เข้าถึงได้อย่างแท้จริงในรูปแบบต่าง ๆ และควรมีการประสานงานหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมและหน่วยงานฝ่ายปกครองให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ เน้นการประสานงานกับองค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน อาสาสมัครของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม และอาสาสมัครที่เกี่ยวข้องทุกระดับ

คำอธิบาย :

(1) คำนิยาม

“ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับช่องทางและการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม” มีคำนิยามของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

คำนิยามของสำนักงานกิจการยุติธรรม หมายถึง ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับขั้นตอนการดำเนินงานของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม รวมทั้งช่องทางและวิธีการในการเข้าถึงและได้รับประโยชน์จากการดำเนินงานของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม โดยวัดเป็นค่าร้อยละและนำมาแปลงเป็นค่าคะแนน ดังนี้

ระดับ	ค่าคะแนน
ต่ำ	0.000 - 0.200
ค่อนข้างต่ำ	0.201 - 0.400
ปานกลาง	0.401 - 0.600
ค่อนข้างสูง	0.601 - 0.800
สูง	0.801 - 1.000

คำนิยามของกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ หมายถึง ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมและการบริการช่วยเหลือประชาชน ให้ทราบถึงช่องทางการเข้าถึงสิทธิและเสรีภาพของประชาชนในกระบวนการยุติธรรม วัดเป็นร้อยละ โดยมีค่าเป้าหมาย คือ ผู้เข้าร่วมกิจกรรมตามโครงการพัฒนาประสิทธิภาพผู้ปฏิบัติงานด้านสิทธิมนุษยชนและการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ ได้แก่ พนักงานสอบสวน ผู้ช่วยพนักงานสอบสวน ทนายความ ที่ปรึกษาทนายความเด็กหรือเยาวชนที่ปรึกษาทนายความประจำคลินิกยุติธรรม ผู้อำนวยการสำนักงานยุติธรรมจังหวัด ยุติธรรมจังหวัดหรือผู้แทน และพนักงานคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ มีความรู้ความเข้าใจไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ทั้งนี้ คำนวณจากการหาค่าเฉลี่ยร้อยละความรู้ความเข้าใจจากการจัดโครงการทุกพื้นที่เป้าหมายในแต่ละปี

(2) ข้อมูลพื้นฐาน

- สำนักงานกิจการยุติธรรม หน่วยวัด : ค่าคะแนน

2566	2567	2568
-	0.582	0.641

**ไม่ปรากฏข้อมูลปี 2566 เนื่องจากปี 2566 ยังใช้ตัวชี้วัด REGRADE เดิม*

- กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ หน่วยวัด : ร้อยละ

2566	2567	2568
84.73	90.25	92.32

(3) แหล่งข้อมูล

- ค่าคะแนนระดับความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับช่องทางและการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม ของกลุ่มพัฒนาข้อมูลกระบวนการยุติธรรม กองนโยบายและประสานแผนกระบวนการยุติธรรม สำนักงานกิจการยุติธรรม ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของตัวชี้วัดกระบวนการยุติธรรมประเทศไทย (Thailand Justice Indicators) จำนวน 10 ด้าน 44 ตัวชี้วัด ที่ได้ปรับปรุงจากตัวชี้วัดประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรมทางอาญาเดิม (REGRADE) จำนวน 7 ชุด 21 ตัวชี้วัด มาผนวกรวมกับตัวชี้วัดแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติฉบับ 4 (พ.ศ. 2566 - 2569) ให้เป็นตัวชี้วัดชุดเดียวกัน และมีความครอบคลุมตัวชี้วัดสากลตามกรอบการประเมินตัวชี้วัดหลักนิติธรรมของ World Justice Project (WJP) และการประเมินตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) โดยสำนักงานกิจการยุติธรรมได้เริ่มดำเนินการในปี 2567 เป็นต้นมา ทำให้ไม่มีข้อมูลพื้นฐานย้อนหลังในปี 2566 ซึ่งในปี 2566 นั้น ยังมีการใช้ตัวชี้วัดประสิทธิภาพกระบวนการยุติธรรมทางอาญาเดิมอยู่ คือ “สัดส่วนของประชาชนที่รับทราบช่องทางในการรับรู้สิทธิทางกฎหมายและความรู้พื้นฐานในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมได้โดยสะดวก” และมีค่าคะแนนอยู่ที่ 0.485

- ร้อยละความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรม การให้ความคุ้มครองและช่วยเหลือประชาชนทางกฎหมาย ให้คำปรึกษาทางกฎหมายและสิทธิต่าง ๆ รวมถึงการส่งเสริมสิทธิผู้ต้องหาในชั้นสอบสวน คดีอาญา ภายใต้โครงการพัฒนาประสิทธิภาพผู้ปฏิบัติงานด้านสิทธิมนุษยชน และการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของกลุ่มงานให้คำปรึกษากฎหมายและส่งเสริมสิทธิผู้ต้องหา กองพิทักษ์สิทธิและเสรีภาพ กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ

(4) วิธีการเก็บข้อมูล

- สำนักงานกิจการยุติธรรม ใช้วิธีการเก็บข้อมูลจากการสำรวจข้อมูลภาคประชาชน (Public Survey: PS) การเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการสำรวจข้อมูล โดยการสำรวจตามโครงการนี้ใช้เครื่องมือแบบสอบถามและการสัมภาษณ์แบบเผชิญหน้า (Face-to-Face) การสุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอนเป็นระดับขั้น (Multi-Stage Random Sampling) จาก 6 ภูมิภาคทั่วประเทศและกรุงเทพฯ ได้แก่ ภาคกลาง ภาคใต้ ภาคใต้ชายแดน ภาคตะวันออก ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และกรุงเทพฯ โดยมีกลุ่มตัวอย่างภูมิภาคละ 420 คน จำนวน 2,940 ตัวอย่าง ผู้ให้ข้อมูลอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป โดยแบ่งเป็นกลุ่ม

ตัวอย่างที่เคยและกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยติดต่อ/รับบริการในหน่วยงานของกระบวนการยุติธรรมในระยะเวลาไม่เกิน 5 ปี จำนวนเท่า ๆ กัน จากนั้นจึงนำผลการสำรวจที่ได้มารายงานค่าคะแนนดัชนี โดยแปลงค่าคะแนนจากแบบสอบถามเป็นค่าร้อยละแล้วนำไปแสดงผลในลักษณะค่าคะแนนดัชนีตัวชี้วัดคะแนนเต็ม 1.000 โดยเก็บข้อมูลในรูปแบบเอกสาร (Word)

- กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ ดำเนินการเก็บข้อมูลร้อยละของผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่ผ่านการทดสอบความรู้ความเข้าใจ โดยการทำแบบทดสอบก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรม (Pre-test และ Post-test) ผ่าน Google Forms และนำมาคำนวณหาค่าเฉลี่ยร้อยละของผู้เข้าร่วมกิจกรรมที่ผ่านการทดสอบความรู้ความเข้าใจในภาพรวม โดยจัดเก็บในรูปแบบเอกสาร (Excel) กำหนดเกณฑ์คะแนนแบบทดสอบหลังการอบรม ซึ่งผ่านเกณฑ์คิดเป็น ร้อยละ 80 ของผู้เข้าร่วมโครงการพัฒนาประสิทธิภาพผู้ปฏิบัติงานด้านสิทธิมนุษยชนและการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ โดยมีวิธีการคิดคำนวณร้อยละของผู้เข้าร่วมมีความรู้ความเข้าใจผ่านเกณฑ์จากจำนวนผู้ผ่านการทดสอบความรู้ฯ คูณหนึ่งร้อยหารด้วยจำนวนผู้เข้ารับการประเมินทดสอบความรู้ทั้งหมด

(5) คำเป้าหมาย

ระดับความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับช่องทางและการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม (หน่วยวัด : ค่าคะแนน)

หมายเหตุ : ตัวชี้วัดนี้อินโฟให้กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพแปลงค่าร้อยละเป็นค่าคะแนนโดยใช้เกณฑ์เดียวกับสำนักงานกิจการยุติธรรม เพื่อนำมาคำนวณให้ได้ค่าคะแนนในภาพรวมของตัวชี้วัด ยกตัวอย่างเช่น หากร้อยละความรู้ความเข้าใจของกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพมีค่าเฉลี่ยที่ร้อยละ 92.32 จะแปลงเป็นค่าคะแนนได้เท่ากับ 0.923 เป็นต้น

ตัวชี้วัดที่ 5 : จำนวนผู้ถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนและสิทธิพื้นฐานในกระบวนการยุติธรรมที่ได้รับการช่วยเหลือเยียวยาจากภาครัฐ

แผนรายด้าน/แผนรายการกลุ่ม : ด้านกระบวนการยุติธรรม

ข้อเสนอแนะและประเด็นหลัก : ข้อเสนอแนะที่ 1 รัฐควรส่งเสริมความรู้ให้แก่ประชาชนในขั้นตอนต่าง ๆ ด้านกระบวนการยุติธรรม

ข้อเสนอแนะแบบเต็ม : รัฐควรส่งเสริมความรู้ให้แก่ประชาชนในขั้นตอนต่าง ๆ ด้านกระบวนการยุติธรรม เพื่อให้ประชาชนได้รับรู้สิทธิในแต่ละขั้นตอนตั้งแต่ขั้นการสอบสวน การฟ้องร้อง การดำเนินคดี การปล่อยตัวชั่วคราว โดยมีการประกันตัว สิทธิของผู้ต้องหา สิทธิของเหยื่ออาชญากรรมหรือผู้เสียหาย สิทธิของจำเลย บริสุทธิ สิทธิของผู้ต้องขังและสิทธิของผู้พ้นโทษ สิทธิในการเข้าถึงกองทุนยุติธรรม เป็นต้น ผ่านการจัดทำสื่อให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย เพื่อให้เข้าถึงสื่อได้อย่างแท้จริงในรูปแบบต่าง ๆ และควรมีการประสานงานหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมและหน่วยงานฝ่ายปกครองให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ เน้นการประสานงานกับองค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน อาสาสมัครของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม และอาสาสมัครที่เกี่ยวข้องทุกระดับ

คำอธิบาย :

(1) คำนิยาม

ผู้ถูกละเมิดสิทธิมนุษยชน หมายถึง ประชาชนที่ตกเป็นผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญาที่มายื่นคำขอรับการช่วยเหลือเยียวยา ตามพระราชบัญญัติค่าตอบแทนผู้เสียหายและค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2544 และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยผู้เสียหายและจำเลยตามกฎหมายนี้ให้ถือเป็นผู้ถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนทั้งหมด และประชาชนที่มายื่นคำขอรับความช่วยเหลือตามพระราชบัญญัติกองทุนยุติธรรม พ.ศ. 2558 ให้หมายความถึงเฉพาะกรณีการช่วยเหลือผู้ถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนหรือผู้ได้รับผลกระทบจากการถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนเท่านั้น

การช่วยเหลือเยียวยาจากภาครัฐ หมายถึง การจ่ายค่าตอบแทนผู้เสียหาย หรือค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา ตามพระราชบัญญัติค่าตอบแทนผู้เสียหายและค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2544 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และการจ่ายเงินช่วยเหลือเพื่อความเสียหายที่ได้รับจากการถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนหรือการได้รับผลกระทบจากการถูกละเมิดสิทธิมนุษยชน ตามพระราชบัญญัติกองทุนยุติธรรม พ.ศ. 2558 โดยนับจำนวนเฉพาะกรณีที่อนุมัติให้มีการจ่ายเงินช่วยเหลือเท่านั้น

(2) ข้อมูลปีฐาน

- กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ หน่วยวัด : ราย

2566	2567	2568
8,341	9,684	10,407

- สำนักงานกองทุนยุติธรรม สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม หน่วยวัด : ราย

2566	2567	2568
9	16	11

(3) แหล่งข้อมูล

- สถิติการช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญา พิจารณาเฉพาะส่วนที่จ่ายของสำนักงานช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญา กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ
- สถิติผลการดำเนินงานกองทุนยุติธรรม สำนักงานกองทุนยุติธรรม สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม เฉพาะการอนุมัติให้ความช่วยเหลือกรณีผู้ถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนหรือผู้ได้รับผลกระทบจากการถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนเท่านั้น โดยแบ่งออกเป็น 5 กรณี คือ (1) เป็นผู้เสียหายจากการป้องกันโดยชอบด้วยกฎหมาย (2) จำเลยที่ถูกขังตามคำพิพากษาเกินที่กำหนด (3) จำเลยที่ถูกคุมขังในระหว่างสอบสวนและมีสิทธิได้รับค่าตอบแทนตามกฎหมาย ค่าตอบแทนผู้เสียหายและค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายในคดีอาญา (4) เป็นผู้ได้รับความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย จิตใจ หรือเสรีภาพจากการกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานของรัฐ และ (5) กรณีอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการเห็นสมควร

(4) วิธีการจัดเก็บข้อมูล

- กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ จัดเก็บข้อมูลแบบเรียลไทม์ผ่านระบบสารสนเทศการช่วยเหลือเยียวยาผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญา <https://ocipav1.rlpd.go.th/>
- สำนักงานกองทุนยุติธรรม จัดเก็บข้อมูลเป็นรายเดือนผ่านระบบสารสนเทศรายงานกองทุนยุติธรรม <https://jf.moj.go.th/report>

(5) ค่าเป้าหมาย

จำนวนผู้ถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนและสิทธิพื้นฐานในกระบวนการยุติธรรมที่ได้รับการช่วยเหลือเยียวยาจากภาครัฐ (หน่วยวัด : ราย)

ตัวชี้วัดที่ 6 : จำนวนเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิมนุษยชนด้านกระบวนการยุติธรรม

แผนรายด้าน/แผนรายกลุ่ม : ด้านกระบวนการยุติธรรม

ข้อเสนอแนะและประเด็นหลัก : ข้อเสนอแนะที่ 1 ส่งเสริมความรู้ในขั้นตอนต่าง ๆ ด้านกระบวนการยุติธรรมแก่ประชาชน

ข้อเสนอแนะแบบเต็ม : รัฐควรส่งเสริมความรู้ให้แก่ประชาชนในขั้นตอนต่าง ๆ ด้านกระบวนการยุติธรรม เพื่อให้ประชาชนได้รับรู้สิทธิในแต่ละขั้นตอนตั้งแต่ขั้นการสอบสวน การฟ้องร้อง การดำเนินคดี การปล่อยตัวชั่วคราวโดยมีประกันตัว สิทธิของผู้ต้องหา สิทธิของเหยื่ออาชญากรรมหรือผู้เสียหาย สิทธิของจำเลยบริสุทธิ์ สิทธิของผู้ต้องขังและสิทธิของผู้พ้นโทษ สิทธิในการเข้าถึงกองทุนยุติธรรม เป็นต้น ผ่านการจัดทำสื่อให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย เพื่อให้เข้าถึงสื่อได้อย่างแท้จริงในรูปแบบต่าง ๆ และควรมีการประสานงานหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมและหน่วยงานฝ่ายปกครองให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ เน้นการประสานงานกับองค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล กำนันผู้ใหญ่บ้าน อาสาสมัครของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม และอาสาสมัครที่เกี่ยวข้องทุกระดับ

คำอธิบาย :

(1) คำนิยาม

เรื่องร้องเรียน หมายถึง เรื่องที่มีผู้แจ้งหรือร้องเรียนต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่ามีการกระทำหรือการละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนเกิดขึ้น และให้หมายความรวมถึงเรื่องที่มีการขอให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติดำเนินการ ตามระเบียบคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน พ.ศ. 2561 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

สิทธิมนุษยชนด้านกระบวนการยุติธรรม หมายถึง สิทธิที่ประชาชนต้องได้รับเมื่อจำเป็นต้องเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมในแต่ละขั้นตอนตั้งแต่ต้นจนจบ ตั้งแต่ขั้นการสืบสวนจับกุม ขั้นสอบสวน การฟ้องคดี การดำเนินคดี การปล่อยตัวชั่วคราวโดยมีประกันตัว การถูกคุมขังในเรือนจำระหว่างกระบวนการต่าง ๆ เช่น การขังชั้นจับกุม/สอบสวน การขังชั้นสังกัดของพนักงานอัยการ หรือการขังชั้นพิจารณาดีของศาลที่ต้องคำนึงถึงสิทธิของผู้ต้องหาหรือจำเลย สิทธิของเหยื่ออาชญากรรมหรือผู้เสียหาย สิทธิของจำเลยบริสุทธิ์ สิทธิของผู้ต้องขัง สิทธิของผู้พ้นโทษ สิทธิในการเข้าถึงความช่วยเหลือต่าง ๆ ในแต่ละขั้นตอนของกระบวนการยุติธรรม เช่น การขอรับความช่วยเหลือจากกองทุนยุติธรรม สิทธิในการมีทนายความ เป็นต้น

(2) ข้อมูลพื้นฐาน

หน่วยวัด : เรื่อง

2566	2567	2568
192	188	295

(3) แหล่งข้อมูล

สถิติเรื่องร้องเรียน จำแนกตามประเภทสิทธิมนุษยชน ของสำนักสืบเรื่องร้องเรียนและประสานการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ซึ่งปรากฏในรายงานผลการปฏิบัติงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ประจำปีงบประมาณ

(4) วิธีการจัดเก็บข้อมูล

สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ จัดเก็บเอกสารเรื่องร้องเรียนในรูปแบบเอกสาร (PDF) รวมถึงมีการกรอกข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับคำร้องในรูปแบบ Text โดยแยกประเภทสิทธิมนุษยชนตามกติกา ระหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมืองเป็นหลัก ผ่านระบบสารสนเทศและฐานข้อมูล ด้านสิทธิมนุษยชน <https://hrcdb.nhrc.or.th/> โดยดำเนินการเป็นประจำทุกวัน และสามารถดึงข้อมูลสถิติ ออกจากระบบได้ตามช่วงเวลาที่ต้องการ

ทั้งนี้ จะจัดเก็บข้อมูลสถิติเป็นจำนวนเรื่องร้องเรียนด้านสิทธิในกระบวนการยุติธรรมไปพลางก่อน โดยยังไม่มีผลการวินิจฉัย เนื่องจากการวินิจฉัยว่าละเมิดสิทธิมนุษยชนหรือไม่ ใช้ระยะเวลาในการตรวจสอบ ซึ่งสถิติ อาจจะไม่สอดคล้องกับจำนวนเรื่องร้องเรียนที่เกิดขึ้นรายปี

(5) คำเป้าหมาย

จำนวนเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิมนุษยชนด้านกระบวนการยุติธรรม (หน่วยวัด : เรื่อง)

ตัวชี้วัดที่ 7 : จำนวนการปรับลดพื้นที่การประกาศใช้พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

แผนรายด้าน/แผนรายการ : ด้านกระบวนการยุติธรรม

ข้อเสนอแนะและประเด็นหลัก : ข้อเสนอแนะที่ 2 พิจารณายกเลิกการใช้กฎหมายพิเศษในจังหวัดชายแดนภาคใต้

ข้อเสนอแนะแบบเต็ม : รัฐควรมีมาตรการทบทวนและพิจารณายกเลิกการใช้กฎหมายพิเศษในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ต้องหาลักษณะนิรโทษกรรม ให้บุคคลที่ต้องสงสัยสามารถเข้าถึงสิทธิขั้นพื้นฐานภายใต้กฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย อาทิ สิทธิในการรับทราบสิทธิของตน สิทธิการมีที่ปรึกษาทางกฎหมาย สิทธิในการติดต่อญาติพี่น้อง สิทธิในการต่อสู้คดี ในพื้นที่ที่มีเหตุความรุนแรงและความไม่สงบลดลง โดยจัดทำและนำเสนอสถิติข้อมูลความรุนแรงในแต่ละพื้นที่ในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ให้ประชาชนสามารถเข้าถึงได้ ให้ความสำคัญกับการลดเงื่อนไขความหวาดระแวงและฟื้นคืนความเชื่อมั่นของประชาชน ผ่านการเพิ่มประสิทธิภาพการอำนวยความสะดวกด้านกระบวนการยุติธรรม และการให้ความช่วยเหลือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบอย่างครอบคลุมทั่วถึงอย่างต่อเนื่อง

คำอธิบาย :

(1) คำนิยาม

การปรับลดพื้นที่การประกาศใช้พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ หมายถึง การปรับลดการบังคับใช้พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ และพิจารณานำเครื่องมือทางกฎหมายหรือมาตรการอื่นทดแทน เพื่อคืนพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้เข้าสู่การบริหารงานภายใต้กลไกปกติ ซึ่งเป็นการขับเคลื่อนตามแผนปฏิบัติการปรับลดพื้นที่การประกาศใช้พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 ห้วงปี พ.ศ. 2566 - 2570 (ฉบับแก้ไข) ที่อยู่ในความรับผิดชอบของกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร

(2) ข้อมูลพื้นฐาน

หน่วยวัด : พื้นที่ (อำเภอ)

2566	2567	2568
10	15	16

โดยอ้างอิงมติคณะรัฐมนตรี ดังนี้

● **มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 13 มกราคม 2569** เห็นชอบให้ยังคงประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีความร้ายแรงในเขตท้องที่ทั้งหมด 17 อำเภอจาก 33 อำเภอของ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ และให้ยกเลิก 16 อำเภอ โดยให้ขยายระยะเวลาออกไปอีก 3 เดือน ตั้งแต่วันที่ 20 มกราคม - 19 เมษายน 2569 ซึ่งเป็นการประกาศขยายระยะเวลา ครั้งที่ 83

3 จังหวัดชายแดนภาคใต้	จำนวนอำเภอที่ยกเลิกแล้ว	จำนวนอำเภอที่ยังบังคับใช้อยู่
นราธิวาส (มี 13 อำเภอ)	4 อำเภอ	9 อำเภอ
ปัตตานี (มี 12 อำเภอ)	7 อำเภอ	5 อำเภอ
ยะลา (มี 8 อำเภอ)	5 อำเภอ	3 อำเภอ

- ทั้งนี้ ขอสรุปพื้นที่การปรับลดการบังคับใช้พระราชกำหนดฯ ดังนี้ 1) ปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 ปรับลดไป 2 อำเภอ (ปรับลดรวม 10 อำเภอ คงเหลือ 23 อำเภอ) 2) ปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 ปรับลดไป 5 อำเภอ (ปรับลดรวม 15 อำเภอ คงเหลือ 18 อำเภอ) และ 3) ปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 ปรับลดไป 1 อำเภอ (ปรับลดรวม 16 อำเภอ คงเหลือ 17 อำเภอ)

- กล่าวโดยสรุป คือ มีการปรับลดพื้นที่บางอำเภอในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ รวม 16 อำเภอ (จากทั้งหมด 33 อำเภอ) (จังหวัดนราธิวาส 4 อำเภอ : อำเภอยี่งอ อำเภอสุไหงโก-ลก อำเภอแว้ง และอำเภอสือคีริน จังหวัดปัตตานี 7 อำเภอ : อำเภอยะหริ่ง อำเภอไม้แก่น อำเภอกะป้อ อำเภอมายอ อำเภอแม่ลาน อำเภอปะนาเระ และอำเภอทุ่งยางแดง และจังหวัดยะลา 5 อำเภอ : อำเภอเบตง อำเภอกาบัง อำเภอกรงปินัง อำเภอยะหา และอำเภอรามัน) ออกจากพื้นที่การประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีความร้ายแรงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ตามพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 เพื่อนำพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ. 2551 มาบังคับใช้แทน ซึ่งเป็นการขับเคลื่อนภายใต้แผนปฏิบัติการปรับลดพื้นที่การประกาศใช้พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 (ฉบับแก้ไข) ห้วงปี พ.ศ. 2569 - 2570 ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 13 มกราคม 2569

(3) แหล่งข้อมูล

กองความมั่นคงจังหวัดชายแดนภาคใต้และชนต่างวัฒนธรรม สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ

(4) วิธีการจัดเก็บข้อมูล

สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ ดำเนินการเก็บสถิติจากแบบสำรวจความเห็นจากประชาชนกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยเป็นการประเมินผลจากตัวชี้วัด 9 ตัว ภายใต้แผนปฏิบัติการปรับลดพื้นที่การประกาศใช้พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 โดยแบ่งเป็น มิติด้านความมั่นคง 4 ตัวชี้วัด (สถิติการสูญเสีย บาดเจ็บ ภาพข่าวความเคลื่อนไหว ผลการดำเนินคดี) และมิติด้านการพัฒนา 5 ตัวชี้วัด (ความพร้อมเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง ความคิดเห็นประชาชน สภาพด้านเศรษฐกิจ) โดยจัดเก็บข้อมูลทุก 3 เดือน ในรูปแบบเอกสาร (Word และ PDF) และรายงานการประเมินพื้นที่ปรากฏเหตุการณ์อันกระทบต่อความมั่นคงภายในราชอาณาจักรตามพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ. 2551 ของกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร

(5) คำเป้าหมาย

จำนวนการปรับลดพื้นที่การประกาศใช้พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ (หน่วยวัด : พื้นที่ (อำเภอ))

ตัวชี้วัดที่ 8 : สถิติเหตุการณ์ความรุนแรงและความสูญเสียจากสถานการณ์ความมั่นคงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

แผนรายด้าน/แผนรายการกลุ่ม : ด้านกระบวนการยุติธรรม

ข้อเสนอแนะและประเด็นหลัก : ข้อเสนอแนะที่ 2 พิจารณายกเลิกการใช้กฎหมายพิเศษในจังหวัดชายแดนภาคใต้

ข้อเสนอแนะแบบเต็ม : รัฐควรมีมาตรการทบทวนและพิจารณายกเลิกการใช้กฎหมายพิเศษในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ต้องหาบนหลักนิติธรรม ให้บุคคลที่ต้องสงสัยสามารถเข้าถึงสิทธิขั้นพื้นฐานภายใต้กฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย อาทิ สิทธิในการรับทราบสิทธิของตน สิทธิการมีที่ปรึกษาทางกฎหมาย สิทธิในการติดต่อญาติพี่น้อง สิทธิในการต่อสู้คดี ในพื้นที่ที่มีเหตุความรุนแรงและความไม่สงบลดลง โดยจัดทำและนำเสนอสถิติข้อมูลความรุนแรงในแต่ละพื้นที่ในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ให้ประชาชนสามารถเข้าถึงได้ ให้ความสำคัญกับการลดเงื่อนไขความหวาดระแวงและฟื้นคืนความเชื่อมั่นของประชาชน ผ่านการเพิ่มประสิทธิภาพการอำนวยความสะดวกด้านกระบวนการยุติธรรม และการให้ความช่วยเหลือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบอย่างครอบคลุมทั่วถึงอย่างต่อเนื่อง

คำอธิบาย :

(1) คำนิยาม

สถิติเหตุการณ์ความรุนแรงและความสูญเสียจากสถานการณ์ความมั่นคงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ หมายถึง จำนวนเหตุการณ์ความรุนแรง จำนวนผู้เสียชีวิตจากเหตุการณ์ความรุนแรง และจำนวนผู้บาดเจ็บจากเหตุการณ์ความรุนแรง ที่เกิดขึ้นจากสถานการณ์ความมั่นคงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

(2) ข้อมูลพื้นฐาน

หน่วยวัด : เหตุการณ์, ราย จากการเก็บข้อมูลเหตุการณ์และการสูญเสียนับตั้งแต่ปี 2566 - 2568

สถิติ/ปีงบประมาณ	2566	2567	2568
สถิติการก่อเหตุรุนแรงจากเหตุความมั่นคง	116 เหตุการณ์	120 เหตุการณ์	168 เหตุการณ์
สถิติการเสียชีวิตจากเหตุความมั่นคง	52 ราย	60 ราย	60 ราย
สถิติผู้ได้รับบาดเจ็บจากเหตุความมั่นคง	138 ราย	190 ราย	309 ราย

(3) แหล่งข้อมูล

- ร้อยละการสูญเสียและเหตุการณ์ความรุนแรง ลดลงร้อยละ 100 จากปีฐาน 2560 ภายในปี 2570 ของกองความมั่นคงจังหวัดชายแดนภาคใต้และชนต่างวัฒนธรรม สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ
- กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร

(4) วิธีการจัดเก็บข้อมูล

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ ดำเนินการเก็บสถิติในรูปแบบเอกสาร (Word และ PDF) ทุก 3 เดือน

(5) ค่าเป้าหมาย

สถิติเหตุการณ์ความรุนแรงและความสูญเสียจากสถานการณ์ความมั่นคงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้
(หน่วยวัด : เหตุการณ์, ราย)

ตัวชี้วัดที่ 9 : ร้อยละความเชื่อมั่นต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้

แผนรายด้าน/แผนรายกลุ่ม : ด้านกระบวนการยุติธรรม

ข้อเสนอแนะและประเด็นหลัก : ข้อเสนอแนะที่ 2 พิจารณายกเลิกการใช้กฎหมายพิเศษในจังหวัดชายแดนภาคใต้

ข้อเสนอแนะแบบเต็ม : รัฐควรมีมาตรการทบทวนและพิจารณายกเลิกการใช้กฎหมายพิเศษในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ต้องหาบนหลักนิติธรรม ให้บุคคลที่ต้องสงสัยสามารถเข้าถึงสิทธิขั้นพื้นฐานภายใต้กฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย อาทิ สิทธิในการรับทราบสิทธิของตน สิทธิการมีที่ปรึกษาทางกฎหมาย สิทธิในการติดต่อญาติพี่น้อง สิทธิในการต่อสู้คดี ในพื้นที่ที่มีเหตุความรุนแรงและความไม่สงบลดลง โดยจัดทำและนำเสนอสถิติข้อมูลความรุนแรงในแต่ละพื้นที่ในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ให้ประชาชนสามารถเข้าถึงได้ ให้ความสำคัญกับการลดเงื่อนไขความหวาดระแวงและฟื้นคืนความเชื่อมั่นของประชาชน ผ่านการเพิ่มประสิทธิภาพการอำนวยความสะดวกด้านกระบวนการยุติธรรม และการให้ความช่วยเหลือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบอย่างครอบคลุมทั่วถึงอย่างต่อเนื่อง

คำอธิบาย :

(1) คำนิยาม

ประชาชนมีความเชื่อมั่นต่อการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ หมายถึง การประเมินผลจากการดำเนินงานผ่านการสร้างความเชื่อมั่นต่อกระบวนการยุติธรรมและการเยียวยาให้แก่ประชาชนทุกกลุ่มผ่านกลไกศูนย์ยุติธรรมชุมชนและการเข้าหาประชาชนถึงครัวเรือนเพื่อแก้ปัญหาความเดือดร้อน ทุกมิติควบคู่กับการพัฒนาเจ้าหน้าที่รัฐและผู้นำศาสนาให้เป็นต้นแบบเพื่อลดเงื่อนไขความขัดแย้ง และมีการสร้างความไว้วางใจผ่านการเยี่ยมเยียนครอบครัวผู้ต้องขังคดีความมั่นคงเพื่อปรับทัศนคติเชิงบวกต่อรัฐ และให้การเยียวยาที่ครอบคลุมทั้งการมอบเงินช่วยเหลือ การดูแลจิตใจ และมอบทุนการศึกษาแก่ทายาทผู้ได้รับผลกระทบ

(2) ข้อมูลพื้นฐาน

หน่วยวัด : ร้อยละ

2566	2567	2568
87.20	85.80	อยู่ระหว่างประเมินผลข้อมูล

(3) แหล่งข้อมูล

- ร้อยละความเชื่อมั่นต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ เมื่อเทียบกับปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 ของกองความมั่นคงจังหวัดชายแดนภาคใต้และชนต่างวัฒนธรรม สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ

หมายเหตุ : ปัจจุบัน สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ ใช้ข้อมูล “ร้อยละประชาชนมีความเชื่อมั่นต่อกระบวนการด้านการอำนวยความสะดวกยุติธรรมและการช่วยเหลือเยียวยา” ที่ดำเนินการจัดเก็บข้อมูลโดยสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม

(4) วิธีการจัดเก็บข้อมูล

สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ ดำเนินการเก็บสถิติจากสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม

(5) ค่าเป้าหมาย

ร้อยละความเชื่อมั่นต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ (หน่วยวัด : ร้อยละ)

ตัวชี้วัดที่ 10 : จำนวนเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการกระทำทรมานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้นุคคลสูญหาย พ.ศ. 2565

แผนรายด้าน/แผนรายกลุ่ม : ด้านกระบวนการยุติธรรม

ข้อเสนอแนะและประเด็นหลัก : -

หมายเหตุ : ตัวชี้วัดนี้ไม่ตอบข้อเสนอแนะด้านกระบวนการยุติธรรมโดยตรง และไม่สามารถเลือกให้เป็นตัวชี้วัดของกลุ่มนักปกป้องสิทธิมนุษยชนเพียงกลุ่มเดียว เนื่องจากการกระทำทรมานเกิดได้กับทุกกลุ่ม

คำอธิบาย :

(1) คำนิยาม

การกระทำทรมาน หมายถึง การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำด้วยประการใดให้ผู้อื่นเกิดความเจ็บปวดหรือความทุกข์ทรมานอย่างร้ายแรงแก่ร่างกายหรือจิตใจ เพื่อวัตถุประสงค์อย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

- 1) ให้ได้มาซึ่งข้อมูลหรือคำรับสารภาพจากผู้ถูกกระทำหรือบุคคลที่สาม
- 2) ลงโทษผู้ถูกกระทำเพราะเหตุอันเกิดจากการกระทำหรือสงสัยว่ากระทำของผู้นั้นหรือบุคคลที่สาม
- 3) ข่มขู่หรือขู่เชือดผู้ถูกกระทำหรือบุคคลที่สาม
- 4) เลือกปฏิบัติไม่ว่ารูปแบบใด

(2) ข้อมูลพื้นฐาน

หน่วยวัด : เรื่อง

2566	2567	2568
11	5	22

(3) แหล่งข้อมูล

สถิติข้อมูลแยกประเภทฐานความผิดตามพระราชบัญญัติฯ ของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้นุคคลสูญหาย กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ

(4) วิธีการจัดเก็บข้อมูล

มีการจัดเก็บข้อมูลแยกประเภทฐานความผิดตามพระราชบัญญัติฯ ได้แก่ ความผิดฐานกระทำทรมาน ความผิดฐานกระทำการที่โหดร้ายฯ และความผิดฐานกระทำให้นุคคลสูญหาย โดยจัดเก็บเป็นรายปีงบประมาณ

(5) ค่าเป้าหมาย

จำนวนเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการกระทำทรมานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้นุคคลสูญหาย พ.ศ. 2565 (หน่วยวัด : เรื่อง)

ตัวชี้วัดที่ 11 : อัตราส่วนการกระจายตัวของแพทย์ต่อจำนวนประชากร

แผนรายด้าน/แผนรายกลุ่ม : ด้านสาธารณสุข

ข้อเสนอแนะและประเด็นหลัก : ข้อเสนอแนะที่ 1 มีมาตรการที่ช่วยเพิ่มสัดส่วนของแพทย์ต่อจำนวนประชากร มีการกระจายตัวอย่างเหมาะสม

ข้อเสนอแนะแบบเต็ม : มีมาตรการเพิ่มสัดส่วนของแพทย์ต่อจำนวนประชากรมีการกระจายตัวอย่างเหมาะสม ประเด็นด้านการจัดบริการที่ยังต้องพัฒนาอย่างต่อเนื่อง คือ การกระจายทรัพยากรให้เหมาะสม เพื่อไม่ให้เกิดความเหลื่อมล้ำระหว่างชนบทกับเมือง และระหว่างเมืองใหญ่ที่มีความพร้อมทางเศรษฐกิจและสังคม กับเมืองที่มีระดับความพร้อมยังต่ำ เนื่องจากพบว่า บุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุข และเครื่องมือ และเทคโนโลยีทางการแพทย์ก้าวหน้ามักกระจุกตัวอยู่ในเมืองใหญ่ ในขณะที่เมืองขนาดเล็กและชนบทยังมีความขาดแคลนอยู่ มาตรการในการสร้างแรงจูงใจ ความภาคภูมิใจให้กับบุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุขในการทำงานในชนบท เป็นสิ่งที่รัฐควรให้ความสนใจ เช่นเดียวกับเทคโนโลยีทางการแพทย์ ควรมีการประเมินความคุ้มค่าของเทคโนโลยีทั้งในมุมมองของการวินิจฉัย การรักษาโรค ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น และการกระจายตัวที่เหมาะสม

คำอธิบาย :

(1) คำนิยาม

การกระจายตัวของแพทย์ หมายถึง สัดส่วนของแพทย์ 1 คน ต่อจำนวนประชากรในปีเดียวกัน ซึ่งมี การกระจายตัวรายจังหวัดในแต่ละเขตสุขภาพ

(2) ข้อมูลพื้นฐาน

หน่วยวัด : สัดส่วน

2566	2567	2568
1:1,536	1:1,487	-

**ไม่ปรากฏข้อมูลปี 2568*

(3) แหล่งข้อมูล

รายงานข้อมูลทรัพยากรสาธารณสุข จากตารางข้อมูลจำนวนแพทย์และสัดส่วนประชากรต่อแพทย์ ของกองยุทธศาสตร์และแผนงาน สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

(4) วิธีการจัดเก็บข้อมูล

เก็บข้อมูลจากรายงานข้อมูลทรัพยากรสาธารณสุข ของกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งมีการบันทึกข้อมูลเข้าสู่ระบบบนเว็บไซต์ <https://gis-health.moph.go.th/> ซึ่งรวบรวมข้อมูลจากหน่วยบริการสุขภาพ ทุกสังกัด ภาครัฐและโรงพยาบาลเอกชน และนำมาจัดทำเป็นรายงานเป็นรายปีงบประมาณ

(5) ค่าเป้าหมาย

การกระจายตัวของแพทย์ต่อจำนวนประชากร (หน่วยวัด : สัดส่วน)

หมายเหตุ : สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข เสนอปรับชื่อตัวชี้วัดเป็น “การกระจายตัวของแพทย์ต่อจำนวนประชากร” โดยต้องนำเสนอเข้าสู่วาระของที่ประชุมคณะกรรมการขับเคลื่อนงานสิทธิมนุษยชนของประเทศไทยในโอกาสต่อไป ปัจจุบัน อยู่ระหว่างกระบวนการเสนอนายกรัฐมนตรีพิจารณา (ข้อมูล ณ 7 พ.ค. 69)

ตัวชี้วัดที่ 12 : ร้อยละจำนวนวันที่ฝุ่นละออง PM2.5 ในเขตเมืองอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

แผนรายด้าน/แผนรายการกลุ่ม : ด้านสาธารณสุข

ข้อเสนอแนะและประเด็นหลัก : ข้อเสนอแนะที่ 5 การปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการขับเคลื่อนวาระแห่งชาติ การแก้ไขปัญหาหมอกควันพิษด้านฝุ่นละออง

ข้อเสนอแนะแบบเต็ม : ให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการขับเคลื่อนวาระแห่งชาติ การแก้ไขปัญหาหมอกควันพิษด้านฝุ่นละอองอย่างจริงจัง ทั้งที่เป็นมาตรการระยะสั้นที่มุ่งลดปริมาณฝุ่นละออง PM2.5 และมาตรการด้านการบริหารและนิติบัญญัติเพื่อประกันค่ามาตรฐาน PM2.5 จะเป็นไปตามคำเป้าหมายขององค์การอนามัยโลก

คำอธิบาย :

(1) คำนิยาม

ร้อยละจำนวนวันที่ฝุ่นละออง PM2.5 อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน หมายถึง การวัดผลจากร้อยละจำนวนวันที่ฝุ่นละออง (PM2.5) จากสถานีตรวจวัดคุณภาพอากาศ มีค่าไม่เกินมาตรฐานค่าเฉลี่ย 24 ชั่วโมง (ปี 2566 เริ่มบังคับใช้ค่ามาตรฐานใหม่ คือ 37.5 ไมโครกรัม ต่อกบาศก์เมตร ตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน 2566 เป็นต้นไป)

เขตเมือง หมายถึง จังหวัดที่มีการตรวจวัดคุณภาพอากาศของกรมควบคุมมลพิษ โดยจำนวนจังหวัดจะเพิ่มขึ้นในแต่ละปี ตามจำนวนสถานีตรวจวัดฯ ที่ได้ติดตั้งเพิ่มในแต่ละปีงบประมาณ

(2) ข้อมูลพื้นฐาน

หน่วยวัด : ร้อยละ

2566	2567	2568
90.41	44.81	44.11

(3) แหล่งข้อมูล

ร้อยละจำนวนวันที่ฝุ่นละออง PM2.5 ในเขตเมืองอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน ของกองจัดการคุณภาพอากาศและเสียง กรมควบคุมมลพิษ

(4) วิธีการจัดเก็บข้อมูล

กรมควบคุมมลพิษ จัดเก็บข้อมูลค่าคุณภาพอากาศจากสถานีตรวจวัดฯ เป็นรายชั่วโมง ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ <http://air4thai.pcd.go.th/webV3/#/Home>

(5) คำเป้าหมาย

ร้อยละจำนวนวันที่ฝุ่นละออง PM2.5 ในเขตเมืองอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน (หน่วยวัด : ร้อยละ)

ตัวชี้วัดที่ 13 : ร้อยละของจำนวนผู้ป่วยด้วยโรคระบบทางเดินหายใจที่เกี่ยวข้องกับมลพิษทางอากาศ

แผนรายด้าน/แผนรายกลุ่ม : ด้านสาธารณสุข

ข้อเสนอแนะและประเด็นหลัก : ข้อเสนอแนะที่ 5 การปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการขับเคลื่อนวาระแห่งชาติ การแก้ไขปัญหาหมอกพิษด้านฝุ่นละออง

ข้อเสนอแนะแบบเต็ม : ให้องค์กรของรัฐที่เกี่ยวข้องปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการขับเคลื่อนวาระแห่งชาติ การแก้ไขปัญหาหมอกพิษด้านฝุ่นละอองอย่างจริงจัง ทั้งที่เป็นมาตรการระยะสั้นที่มุ่งลดปริมาณฝุ่นละออง PM2.5 และมาตรการด้านบริหารและนิติบัญญัติเพื่อประกันค่ามาตรฐาน PM2.5 จะเป็นไปตามคำเป้าหมายขององค์การอนามัยโลก

คำอธิบาย :

(1) คำนิยาม

อัตราป่วยด้วยโรคที่เกิดจากการสัมผัสฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน 2.5 ไมครอน หมายถึง อัตราป่วยจากกลุ่มโรคที่มีความสัมพันธ์กับการสัมผัสฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน 2.5 ไมครอน (PM2.5) ซึ่งมีสาเหตุจากมลพิษทางอากาศ ได้แก่ โรคปอดอุดกั้นเรื้อรัง โรคหืด และโรคหัวใจขาดเลือดเฉียบพลัน

(2) ข้อมูลพื้นฐาน

● หน่วยวัด : ราย

2566	2567	2568
-	-	-

**ไม่ปรากฏข้อมูลพื้นฐาน 3 ปีย้อนหลัง เนื่องจากเริ่มดำเนินการพัฒนาระบบรายงานผู้ป่วยจากโรคที่มีความจำเพาะต่อมลพิษทางอากาศ ในปี 2569*

(3) แหล่งข้อมูล

ระบบคลังข้อมูลด้านการแพทย์และสุขภาพ (Health Data Center : HDC) ของกระทรวงสาธารณสุข

(4) วิธีการจัดเก็บข้อมูล

กรมควบคุมโรค จัดเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลจากระบบคลังข้อมูลด้านการแพทย์และสุขภาพ (Health Data Center : HDC) ของกระทรวงสาธารณสุข โดยจัดเก็บใน 1 ช่วง คือ ไตรมาสที่ 4 ภายในวันที่ 25 สิงหาคม 2568 ทั้งนี้ มีการแบ่งประเภทข้อมูลที่จัดเก็บออกเป็น 4 ประเภท ได้แก่

1. ผู้ป่วยนอกและผู้ป่วยในที่มีสัญชาติไทยที่ได้รับการวินิจฉัยด้วยโรคหรืออาการที่เกี่ยวข้องกับการสัมผัสฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน 2.5 ไมครอน รหัส ICD-10 แยกโรค ดังต่อไปนี้

(1) Chronic obstructive pulmonary disease ได้แก่ รหัสที่ขึ้นต้นด้วย J44 ทั้งหมด ยกเว้น J44.2

(2) Acute asthma ได้แก่ รหัสที่ขึ้นต้นด้วย J45 ทั้งหมด รวมไปถึง J44.2

(3) Acute ischemic heart diseases ได้แก่ รหัสที่ขึ้นต้นด้วย I21 และ I24 ทั้งหมด

(4) Subsequent ST elevation (STEMI) and non-ST elevation (NSTEMI) myocardial infarction ได้แก่ รหัสที่ขึ้นต้นด้วย I22 ทั้งหมด และมีการลงรหัสวินิจฉัยโรคหลักร่วมกับ Z58.1 (Exposure to air pollution)

2. การนับจำนวนผู้ป่วย

- (1) ผู้ป่วยเฉพาะคนไทย
- (2) ตัดซ้ำผู้ป่วยรายคนในแต่ละสัปดาห์

3. คำนวณเป็นปีปฏิทิน

4. นับสัปดาห์ตามระบาวทยา

(5) คำเป้าหมาย

อัตราป่วยด้วยโรคที่เกิดจากการรับสัมผัสฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน 2.5 ไมครอน (หน่วยวัด : ร้อยละ)

หมายเหตุ : กรมควบคุมโรค เสนอปรับชื่อตัวชี้วัดเป็น “อัตราป่วยด้วยโรคที่เกิดจากการรับสัมผัสฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน 2.5 ไมครอน” โดยต้องนำเสนอเข้าสู่วาระของที่ประชุมคณะกรรมการขับเคลื่อนงานสิทธิมนุษยชนของประเทศไทยในโอกาสต่อไป ปัจจุบัน อยู่ระหว่างกระบวนการเสนอนายกรัฐมนตรีพิจารณา (ข้อมูล ณ 7 พ.ค. 69)

ตัวชี้วัดที่ 14 : จำนวนสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีการจัดการเรียนการสอนที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนศึกษา

แผนรายด้าน/แผนรายกลุ่ม : ด้านการศึกษา

ข้อเสนอแนะและประเด็นหลัก : ข้อเสนอแนะที่ 4 การส่งเสริมสิทธิมนุษยชนศึกษาในสถานศึกษาทุกระดับ

ข้อเสนอแนะแบบเต็ม : ส่งเสริมสิทธิมนุษยชนศึกษาในสถานศึกษาทุกระดับ และการใช้สื่อให้รู้เท่าทันเทคโนโลยี เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจ และความตระหนักในด้านสิทธิมนุษยชน การเคารพสิทธิผู้อื่น การเคารพผู้เห็นต่าง สถานศึกษาเพิ่มเติมเนื้อหาเกี่ยวกับหน้าที่พลเมืองที่พึงปฏิบัติ รวมทั้งการใช้สิทธิเสรีภาพของประชาชนที่ต้องไม่ละเมิดสิทธิและเสรีภาพผู้อื่น การสอนให้รู้เท่าทันเทคโนโลยีเพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาการกลั่นแกล้ง (Bully) การกลั่นแกล้งทางออนไลน์ (Cyber Bully) และความรุนแรงในรูปแบบต่าง ๆ รวมทั้งการเลือกปฏิบัติ ในสถานศึกษา มีการขับเคลื่อนสิทธิมนุษยชนศึกษาเข้าไปในสถานศึกษา โดยบรรจุเป็นรายวิชาหรือหลักสูตร เพื่อส่งเสริมการเรียนการสอนด้านสิทธิมนุษยชนในสถานศึกษาให้มากยิ่งขึ้น และให้ความสำคัญกับการฝึกอบรมให้แก่ผู้บริหาร ครูผู้สอน และศึกษานิเทศก์ เพื่อให้สามารถขับเคลื่อนสิทธิมนุษยชนอย่างบูรณาการ

คำอธิบาย :

(1) คำนิยาม

สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน หมายถึง สถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตามพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยมุ่งหมายเฉพาะสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีการจัดการเรียนการสอน ในระดับมัธยมศึกษา

การจัดการเรียนการสอนที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนศึกษา มีคำนิยามของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

คำนิยามของกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ หมายถึง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการนำหลักสูตรสิทธิมนุษยชน ศึกษาไปประยุกต์ใช้ในการศึกษาในระดับปฐมวัย (อ.1- อ.3) ประถมศึกษา (ป.1 - ป.6) และมัธยมศึกษา (ม.1 - ม.6) ครอบคลุม 5 ช่วงชั้น ในจังหวัดน่าน 10 จังหวัด กรุงเทพมหานครและปริมณฑล รวมทั้งสิ้น 57 ต้นแบบเท่านั้น

คำนิยามของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน หมายถึง การดำเนินการตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และที่ปรับปรุงแก้ไข หรือหลักสูตรที่ใช้ในปัจจุบัน โดยสถานศึกษา มีการจัดการเรียนการสอนหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ และทักษะด้านสิทธิมนุษยชน ไม่ว่าจะเป็น การบูรณาการในรายวิชาต่าง ๆ การจัดกิจกรรมพิเศษ และการสร้างบรรยากาศสิ่งแวดล้อมที่ส่งเสริมการเคารพ สิทธิมนุษยชน ความเท่าเทียม และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ

(2) ข้อมูลพื้นฐาน

กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ (หน่วยวัด : จำนวนสถานศึกษา (แห่ง))

2566	2567	2568
-	-	-

**ไม่ปรากฏข้อมูลพื้นฐาน 3 ปีย้อนหลัง เนื่องจากอยู่ระหว่างประเมินผลการใช้คู่มือ*

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (หน่วยวัด : จำนวนสถานศึกษา (แห่ง))

2566	2567	2568
2549	2552	2552

(3) แหล่งข้อมูล

- กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ ดำเนินการศึกษาลักษณะภูมิทัศน์ของการนำหลักสูตรสิทธิมนุษยชนศึกษาไปประยุกต์ใช้ในสถานศึกษา โดยดำเนินการอย่างต่อเนื่องมาเป็นปีที่ 4 ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน - N/A -

(4) วิธีการเก็บข้อมูล

- กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ ดำเนินการเก็บข้อมูลผ่านการประเมินผลการใช้คู่มือและการวิพากษ์ในกลุ่มเป้าหมายศึกษานิเทศก์
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน - N/A -

(5) ค่าเป้าหมาย

จำนวนสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีการจัดการเรียนการสอนที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนศึกษา (หน่วยวัด : จำนวนสถานศึกษา (แห่ง))

ตัวชี้วัดที่ 15 : สถิติเหตุความไม่ปลอดภัยในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

แผนรายด้าน/แผนรายกลุ่ม : ด้านการศึกษา

ข้อเสนอแนะและประเด็นหลัก : ข้อเสนอแนะที่ 5 การป้องกันความรุนแรงในสถานศึกษา

ข้อเสนอแนะแบบเต็ม : รัฐควรให้ความสำคัญกับการป้องกันความรุนแรงที่มีต่อเด็กในสถานศึกษา อาทิ การลงโทษเด็กโดยใช้ความรุนแรงในโรงเรียน ทั้งทางกายและวาจา ส่งผลให้เด็กได้รับอันตรายแก่ร่างกายรวมทั้งทางจิตใจ ซึ่งถือเป็นการละเมิดต่อสิทธิในเนื้อตัวร่างกายของเด็ก และขัดกับหลักการคุ้มครองเด็ก รวมทั้งการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กโดยบุคลากรในสถานศึกษา

คำอธิบาย :

(1) คำนิยาม

สถานศึกษาปลอดภัย หมายถึง สถานศึกษาที่มีการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยอย่างเป็นระบบและยั่งยืน โดยมุ่งเน้นการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ เสริมทักษะด้านความปลอดภัยของผู้เรียน ครู บุคลากรทางการศึกษา และบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยครอบคลุมความปลอดภัยทั้ง 4 ด้าน ดังนี้

- 1) ภัยที่เกิดจากความรุนแรงของมนุษย์
- 2) ภัยที่เกิดจากอุบัติเหตุ
- 3) ภัยที่เกิดจากการถูกละเมิดสิทธิ
- 4) ภัยที่เกิดจากผลกระทบทางสุขภาพทางกายและจิตใจ

สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน หมายถึง สถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม เฉพาะที่อยู่ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

(2) ข้อมูลปีฐาน

หน่วยวัด : ราย

2566	2567	2568
1,391 ราย	2,634 ราย	3,191 ราย

(3) แหล่งข้อมูล

สถิติเหตุความไม่ปลอดภัยในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ของศูนย์บริหารความสุขและความปลอดภัย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

(4) วิธีการเก็บข้อมูล

• สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีมาตรการรายงานเหตุ ระหว่างสถานศึกษาในแต่ละสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขั้นพื้นฐาน ผ่านระบบ Line ภูมิภาค

(5) ค่าเป้าหมาย

สถิติเหตุความไม่ปลอดภัยในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน (หน่วยวัด : ราย)

ตัวชี้วัดที่ 16 : ร้อยละของจำนวนข้อพิพาทเกี่ยวกับหนี้สินครัวเรือนที่ไกล่เกลี่ยสำเร็จ

แผนรายด้าน/แผนรายกลุ่ม : ด้านเศรษฐกิจและธุรกิจ

ข้อเสนอแนะและประเด็นหลัก : ข้อเสนอแนะที่ 3 การแก้ไขปัญหาหนี้สินครัวเรือนและกลุ่มธุรกิจ SMEs

ข้อเสนอแนะแบบเต็ม : รัฐควรส่งเสริมสนับสนุนให้มีมาตรการต่าง ๆ เพื่อแก้ปัญหาหนี้สินภาคครัวเรือนและกลุ่มธุรกิจ SMEs ที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 โดยการดูแลแก้ไขปัญหาหนี้ครัวเรือนของไทยตั้งแต่ก่อนเป็นหนี้ ระหว่างเป็นหนี้และเมื่อเป็นหนี้ล้นพ้นตัวแล้ว บริหารจัดการหนี้และปรับโครงสร้างหนี้ มีมาตรการ/กลไกการไกล่เกลี่ยหนี้ทั้งในและนอกระบบ รวมถึงประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการเข้าถึง ตลอดจนให้ความสำคัญกับการสร้างความรู้ ความเข้าใจแก่ครัวเรือนที่มีหนี้สิน เพื่อลดปัญหาหนี้สินครัวเรือน

คำอธิบาย :

(1) คำนิยาม

ข้อพิพาทเกี่ยวกับหนี้สินครัวเรือน หมายถึง ความขัดแย้งหรือปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างบุคคลหรือครัวเรือนกับสถาบันการเงิน หน่วยงาน หรือเจ้าหนี้อื่น ๆ เกี่ยวกับการชำระหนี้สิน ซึ่งอาจเกิดจากการผิดนัดชำระหนี้ การเจรจาต่อรองเงื่อนไขหนี้ หรือการถูกทวงถามหนี้อย่างไม่เป็นธรรม เทียบจำนวนข้อพิพาทที่ไกล่เกลี่ยสำเร็จกับจำนวนข้อพิพาทที่ขอรับการไกล่เกลี่ยตามภารกิจของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(2) ข้อมูลพื้นฐาน

- กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ (หน่วยวัด : เรื่อง)

ความสำเร็จ/ ปีงบประมาณ	2566	2567	2568
เข้าสู่กระบวนการไกล่เกลี่ย	2,254	68,092	62,393
ไกล่เกลี่ยสำเร็จ	2,230	67,057	61,478
ร้อยละความสำเร็จ	98.94	98.48	98.53

**ปี 2566 ไม่มีการจัดงานมหกรรมไกล่เกลี่ยฯ*

- กรมบังคับคดี (หน่วยวัด : ร้อยละ)

2566	2567	2568
96.91	98.76	98.91

- สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (หน่วยวัด : คดี)

2566	2567	2568
-	-	-

**ไม่ปรากฏข้อมูลพื้นฐาน 3 ปีย้อนหลัง*

- สำนักงานศาลยุติธรรม (หน่วยวัด : คดี)

2566	2567	2568
-	-	-

**ไม่ปรากฏข้อมูลปีฐาน 3 ปีย้อนหลัง*

(3) แหล่งข้อมูล

- จำนวนข้อพิพาทคดีความที่เข้าสู่กระบวนการไกล่เกลี่ยระงับข้อพิพาท ของกองส่งเสริมการระงับข้อพิพาท กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ
- ร้อยละของเรื่องที่เข้าสู่กระบวนการไกล่เกลี่ย และดำเนินการไกล่เกลี่ยสำเร็จ ของศูนย์ไกล่เกลี่ยข้อพิพาทและสำนักงานบังคับคดีทั่วประเทศ กรมบังคับคดี โดยคำนวณจาก

$$\frac{\text{จำนวนเรื่องที่ไกล่เกลี่ยสำเร็จ} \times 100}{\text{จำนวนเรื่องที่เข้าสู่กระบวนการไกล่เกลี่ย}}$$

- สถิติการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท ณ สถานีตำรวจทั่วประเทศ ของสถาบันส่งเสริมงานสอบสวน สำนักงานกฎหมายและคดี สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
- จำนวนสถิติการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทคดีผู้บริโภค ของสำนักงานศาลยุติธรรม

(4) วิธีการจัดเก็บข้อมูล

- กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ จัดเก็บข้อมูลคดีไกล่เกลี่ยข้อพิพาทตามพระราชบัญญัติไกล่เกลี่ยข้อพิพาท พ.ศ. 2562 ผ่านระบบสารสนเทศกลางสำหรับการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท <https://emediation.rlpd.go.th/home> โดยจัดเก็บเป็นรายสัปดาห์ และ จำแนกออกเป็น 2 ประเภท คดีแพ่งและคดีอาญา คดีแพ่งมี 3 เรื่อง ได้แก่ (1) ข้อพิพาทเกี่ยวกับที่ดิน ที่มีใช้ข้อพิพาทเกี่ยวกับกรรมสิทธิ์ (2) ข้อพิพาทระหว่างทายาทเกี่ยวกับทรัพย์สินมรดก (3) ข้อพิพาททางแพ่งอื่น ๆ อีก 33 เรื่อง คดีอาญา มี 4 เรื่อง ได้แก่ (1) ข้อพิพาททางอาญาความผิดอันยอมความได้ (2) ความผิดอาญาละเมิด โทษ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ม.390 - ม.395, ม.397 3. ความผิดอาญาละเมิด โทษอื่นที่ไม่กระทบต่อส่วนรวมตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติ และ (4) ข้อพิพาทอื่น ๆ

- กรมบังคับคดี จัดเก็บข้อมูลสำนวนคดีที่เข้าสู่กระบวนการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท ผ่านระบบไกล่เกลี่ยข้อพิพาทในชั้นบังคับคดี <https://mediation.led.go.th/public/login.php> โดยจัดเก็บเป็นรายเดือน และ แบ่งประเภทหนี้ที่ไกล่เกลี่ยออกเป็น 4 ประเภท ได้แก่ (1) หนี้ กยศ. (2) หนี้สินเชื่อบัตรเครดิต และสินเชื่อบุคคล (3) หนี้สินเชื่อรถยนต์ และหนี้เช่าซื้อ และ (4) หนี้ครัวเรือนอื่น ๆ

- สถิติการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท ณ สถานีตำรวจทั่วประเทศ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

หมายเหตุ : การไกล่เกลี่ยข้อพิพาทโดยสถานีตำรวจ ส่วนใหญ่จะเป็นกรณีคดีอาญาอันยอมความได้ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เสนอให้พิจารณาตัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติออกจากตัวชี้วัดนี้ โดยต้องนำเสนอเข้าสู่วาระของที่ประชุมคณะกรรมการขับเคลื่อนงานสิทธิมนุษยชนของประเทศไทยในโอกาสต่อไป ปัจจุบันอยู่ระหว่างกระบวนการเสนอนายกรัฐมนตรีพิจารณา (ข้อมูล ณ 7 พ.ค. 69)

- สำนักงานศาลยุติธรรม จัดเก็บข้อมูลการไต่ถามข้อพิพาทคดีผู้บริโภค จำแนกเป็น (1) เช่าซื้อ (รถยนต์) (2) เช่าซื้อ (รถจักรยานยนต์) (3) เช่าซื้อ (อื่น ๆ) (4) สินเชื่อบุคคล (5) กู้ยืม (6) ค้ำประกัน (7) บัตรเครดิต (8) กองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) และ (9) กองทุนให้กู้ยืมที่ผูกพันกับรายได้ในอนาคต (กรอ.) ผ่านระบบสารสนเทศสำนักงานคดีศาลชั้นต้น

(5) ค่าเป้าหมาย

ร้อยละของจำนวนข้อพิพาทเกี่ยวกับหนี้สินครัวเรือนที่ไต่ถามสำเร็จ (หน่วยวัด : ร้อยละ)

หมายเหตุ : ต้องนำสถิติที่แตกต่างกันของทั้ง 4 หน่วยงานมาคำนวณให้เป็นร้อยละอีกครั้งหนึ่ง

ตัวชี้วัดที่ 17 : จำนวนเรื่องร้องเรียนจากลูกจ้างกรณีถูกละเมิดสิทธิด้านแรงงาน

แผนรายด้าน/แผนรายกลุ่ม : กลุ่มผู้ใช้แรงงาน

ข้อเสนอแนะและประเด็นหลัก : ข้อเสนอแนะที่ 3 มาตรการบังคับใช้กฎหมายด้านแรงงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เกิดการปฏิบัติของนายจ้างต่อผู้ใช้แรงงานที่มีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะแบบเต็ม : รัฐควรสร้างมาตรการ กลไกหรือกระบวนการ โดยประสานความร่วมมือทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อให้ดำเนินการบังคับใช้กฎหมายด้านแรงงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เกิดการปฏิบัติของนายจ้างต่อผู้ใช้แรงงานมีประสิทธิภาพ แก้ไขปัญหาความเดือดร้อนอย่างรวดเร็ว และลดปัญหาการละเมิดสิทธิแรงงาน

คำอธิบาย :

(1) คำนิยาม

เรื่องร้องเรียนจากลูกจ้างกรณีถูกละเมิดสิทธิด้านแรงงาน หมายถึง กรณีที่นายจ้างฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายเกี่ยวกับสิทธิที่ลูกจ้างได้รับเงินอย่างหนึ่งอย่างใด กฎหมายจึงกำหนดรับรองสิทธิของลูกจ้างที่ประสงค์จะให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการบังคับตามสิทธิของตน โดยมีกรอบของกฎหมายบัญญัติไว้เพื่อคุ้มครองสิทธิของลูกจ้างที่จะได้รับค่าตอบแทนการทำงานหรือเงินอื่นใดตามสิทธิของตนที่พึงได้รับตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 และที่แก้ไขเพิ่มเติม รวมถึงกรณีที่พนักงานตรวจแรงงานเข้าตรวจสอบสถานประกอบกิจการและการดำเนินการของพนักงานตรวจแรงงานเมื่อพบว่านายจ้างปฏิบัติไม่ถูกต้องโดยมีคำสั่งเป็นหนังสือให้นายจ้างหรือลูกจ้างปฏิบัติให้ถูกต้องและเรื่องร้องเรียนที่เกี่ยวข้องกับสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคม และกองทุนเงินทดแทน โดยกระทบสิทธิอันพึงมีพึงได้ส่วนบุคคลตามกฎหมายประกันสังคม

(2) ข้อมูลพื้นฐาน

- กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน (หน่วยวัด : เรื่อง)

มาตรา 123

2566	2567	2568
36,835	41,958	46,207

มาตรา 139 (3)

2566	2567	2568
7,143	3,434	3,011

- สำนักงานประกันสังคม (หน่วยวัด : เรื่อง)

2566	2567	2568
1,094	1,086	1,107

(3) แหล่งข้อมูล

- สถิติรับและพิจารณาวินิจฉัยคำร้อง (มาตรา 123) และมีคำสั่งเป็นหนังสือให้นายจ้างหรือลูกจ้างปฏิบัติให้ถูกต้องตามมาตรา 139 (3)

- สถิติเรื่องร้องเรียนจากลูกจ้างกรณีถูกละเมิดสิทธิด้านแรงงาน ของศูนย์สารนิเทศ ฝ่ายรับเรื่องร้องเรียน สำนักงานประกันสังคม

(4) วิธีการจัดเก็บข้อมูล

- กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน จัดเก็บข้อมูลเป็นประจำทุกเดือน ผ่าน Web Application <https://eservice.labour.go.th/dlpw/> โดยจำแนกประเภทคำร้องออกเป็น ค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด ค่าล่วงเวลาในวันทำงาน ค่าล่วงเวลาในวันหยุด ค่าชดเชยการเลิกจ้าง ค่าชดเชยพิเศษแทนการบอกกล่าวเลิกจ้างล่วงหน้า เงินประกัน ค่าจ้างแทนการบอกกล่าวล่วงหน้า และสรุปผลการตรวจแรงงานในสถานประกอบกิจการและการดำเนินการของเจ้าหน้าที่เมื่อพบว่าปฏิบัติไม่ถูกต้อง โดยมีคำสั่งให้นายจ้างปฏิบัติให้ถูกต้อง

- สำนักงานประกันสังคม จัดเก็บข้อมูลเรื่องร้องเรียนลงระบบการจัดการเรื่องร้องเรียนของสำนักงานประกันสังคม (CRM) รายงานผลออกมาในรูปแบบ Excel โดยจัดเก็บข้อมูลและรายงานผลสถิติแบบเรียลไทม์

(5) ค่าเป้าหมาย

จำนวนเรื่องร้องเรียนจากลูกจ้างกรณีถูกละเมิดสิทธิด้านแรงงาน (หน่วยวัด : เรื่อง)

ตัวชี้วัดที่ 18 : จำนวนคดีที่เข้าสู่ศาลแรงงาน

แผนรายด้าน/แผนรายกลุ่ม : กลุ่มผู้ใช้แรงงาน

ข้อเสนอแนะและประเด็นหลัก : ข้อเสนอแนะที่ 3 มาตรการบังคับใช้กฎหมายด้านแรงงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เกิดการปฏิบัติของนายจ้างต่อผู้ใช้แรงงานที่มีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะแบบเต็ม : รัฐควรสร้างมาตรการ กลไกหรือกระบวนการ โดยประสานความร่วมมือทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อให้ดำเนินการบังคับใช้กฎหมายด้านแรงงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เกิดการปฏิบัติของนายจ้างต่อผู้ใช้แรงงานมีประสิทธิภาพ แก้ไขปัญหาความเดือดร้อนอย่างรวดเร็ว และลดปัญหาการละเมิดสิทธิแรงงาน

คำอธิบาย :

(1) คำนิยาม

คดีแรงงาน หมายถึง คดีที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลแรงงาน ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน พ.ศ. 2522 จำนวน 3 ประเภท ได้แก่

- 1) คดีแรงงานทั่วไป ตามมาตรา 8
- 2) คดีเลิกจ้างโดยไม่เป็นธรรมต่อลูกจ้าง ตามมาตรา 49 และ
- 3) คดีแรงงานตามแนวคำวินิจฉัยของอธิบดีผู้พิพากษาศาลแรงงานกลาง ตามมาตรา 9

(2) ข้อมูลพื้นฐาน

หน่วยวัด : คดี

2566	2567	2568
-	-	-

**ไม่ปรากฏข้อมูลพื้นฐาน 3 ปีย้อนหลัง*

(3) แหล่งข้อมูล

จำนวนคดีที่เข้าสู่ศาลแรงงาน ของสำนักงานศาลยุติธรรม

(4) วิธีการจัดเก็บข้อมูล

สำนักงานศาลยุติธรรม จัดเก็บข้อมูลสถิติผ่านระบบสารสนเทศภายในของศาลยุติธรรม 10.1.2.9 โดยสามารถประมวลผลออกมาเป็นรายเดือนและรายปี

(5) ค่าเป้าหมาย

จำนวนคดีที่เข้าสู่ศาลแรงงาน (หน่วยวัด : คดี)

ตัวชี้วัดที่ 19 : จำนวนผู้เสียหายจากการใช้แรงงานเด็กในรูปแบบที่เลวร้าย

แผนรายด้าน/แผนรายกลุ่ม : กลุ่มผู้ใช้แรงงาน

ข้อเสนอแนะและประเด็นหลัก : ข้อเสนอแนะที่ 7 การปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการด้านการจัดการใช้แรงงานเด็กในรูปแบบที่เลวร้าย ปี พ.ศ. 2566 - 2570

ข้อเสนอแนะแบบเต็ม : รัฐควรส่งเสริมผลักดันการปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการด้านการจัดการใช้แรงงานเด็กในรูปแบบที่เลวร้าย ปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 - 2570 ซึ่งจะเป็นกลไกหลักให้หน่วยงานต่าง ๆ นำไปใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาการใช้แรงงานเด็ก รวมไปถึงจะได้มีการหารือร่วมกับสำนักงานสถิติแห่งชาติถึงความเป็นไปได้ในการจัดทำโครงการสำรวจภาวะการทำงานของเด็ก เพื่อจะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนการดำเนินงานแก้ไขปัญหาการใช้แรงงานเด็กของประเทศไทย

คำอธิบาย :

(1) คำนิยาม

การใช้แรงงานเด็กในรูปแบบที่เลวร้าย หมายถึง การให้เด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี ทำงานหรือเข้าไปเกี่ยวข้องกับรูปแบบงานที่เลวร้ายของการใช้แรงงานเด็ก ซึ่งเป็นงานที่ไม่สามารถยอมรับได้ โดยอนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) ฉบับที่ 182 กำหนดลักษณะของรูปแบบ ที่เลวร้ายที่สุดของการใช้แรงงานเด็ก 4 รูปแบบ ดังนี้

1) **รูปแบบ ก.** ทุกรูปแบบของการใช้ทาส หรือแนวปฏิบัติที่คล้ายกับการใช้ทาส เช่น การขาย และการขนส่งเด็ก แรงงานขัดหนี้ แรงงานไพร่ติดดิน แรงงานบังคับหรือเรียกเกณฑ์ ซึ่งรวมถึงการบังคับหรือเรียกเกณฑ์เด็กเพื่อใช้ ในการสู้รบ (ข้อมูลจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ)

2) **รูปแบบ ข.** การใช้ จัดหา หรือเสนอเด็กเพื่อการค้าประเวณี เพื่อการผลิตสื่อบลามก หรือเพื่อการแสดงลามก (ข้อมูลจากสำนักงานคดีเยาวชนและครอบครัว สำนักงานอัยการสูงสุด เป็นข้อมูลจากคดีที่เกี่ยวข้องกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ/ คำประเวณีเด็ก)

3) **รูปแบบ ค.** การใช้ จัดหา หรือเสนอเด็กเพื่อกิจกรรมที่ผิดกฎหมาย โดยเฉพาะเพื่อการผลิตและจำหน่ายยาเสพติด ตามที่นิยามไว้ในสนธิสัญญาระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องและตามประมวลกฎหมายยาเสพติด ลักษณะ 5 ความผิดเกี่ยวกับการผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย มีไว้ในครอบครอง หรือนำผ่านซึ่งยาเสพติดให้โทษและวัตถุออกฤทธิ์ (ข้อมูลจากกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน เป็นการดำเนินคดีกับเด็ก)

4) **รูปแบบ ง.** งานซึ่งโดยลักษณะของงาน หรือโดยสภาพแวดล้อมในการทำงานมีแนวโน้มที่จะเป็นอันตราย ต่อสุขภาพ ความปลอดภัย หรือศีลธรรมของเด็ก (ข้อมูลจากกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ซึ่งเป็นข้อมูลการดำเนินคดีอาญานายจ้างซึ่งกระทำความผิด ตามมาตรา 47, 49, และ 50 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 ซึ่งเข้าข่ายเป็นงานอันตรายตามประกาศคณะกรรมการระดับชาติเพื่อขจัดการใช้แรงงานเด็กในรูปแบบที่เลวร้าย เรื่อง ประเภทงานอันตรายสำหรับแรงงานเด็กในรูปแบบที่เลวร้ายของประเทศไทย ลงวันที่ 26 มกราคม 2565)

ผู้เสียหายจากการใช้แรงงานเด็กในรูปแบบที่เลวร้าย หมายถึง ผู้เสียหายซึ่งเป็นเด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี ที่เป็นเหยื่อของการใช้แรงงานเด็กในรูปแบบที่เลวร้าย 4 รูปแบบ

(2) ข้อมูลพื้นฐาน

- การใช้แรงงานเด็กในรูปแบบที่เลวร้าย รูปแบบ ก. สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (หน่วยวัด : คน)

2566	2567	2568
2	1	3

- การใช้แรงงานเด็กในรูปแบบที่เลวร้าย รูปแบบ ข. สำนักงานอัยการสูงสุด (หน่วยวัด : คน)

2566	2567	2568
178	151	172

- การใช้แรงงานเด็กในรูปแบบที่เลวร้าย รูปแบบ ค. กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน (หน่วยวัด : คน)

2566	2567	2568
804	880	797

- การใช้แรงงานเด็กในรูปแบบที่เลวร้าย รูปแบบ ง. กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน (หน่วยวัด : คน)

2566	2567	2568
18	9	10

(3) แหล่งข้อมูล

- จำนวนผู้เสียหายจากการใช้แรงงานเด็กในรูปแบบที่เลวร้าย รูปแบบ ก. สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
- จำนวนผู้เสียหายจากการใช้แรงงานเด็กในรูปแบบที่เลวร้าย รูปแบบ ข. สำนักงานอัยการสูงสุด
- จำนวนผู้เสียหายจากการใช้แรงงานเด็กในรูปแบบที่เลวร้าย รูปแบบ ค. กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
- จำนวนผู้เสียหายจากการใช้แรงงานเด็กในรูปแบบที่เลวร้าย รูปแบบ ง. ของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

(4) วิธีการจัดเก็บข้อมูล

- สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ใช้ข้อมูลชุดเดียวกับที่รายงานผ่านระบบฐานข้อมูลของประเทศไทยด้านการดำเนินคดีและการช่วยเหลือคุ้มครองผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ (E-AHT)

● สำนักงานอัยการสูงสุดจัดเก็บข้อมูลผ่านสารบบคดี สำนักงานอัยการสูงสุด และจัดเก็บข้อมูลโดยให้สำนักงานอัยการที่ดำเนินคดีในความผิดที่เกี่ยวข้องกับการใช้แรงงานเด็กที่เลวร้าย จัดทำรายงานคดีเกี่ยวกับการใช้แรงงานเด็กที่เลวร้าย ตามแบบรายงานที่สำนักงานอัยการสูงสุดกำหนด ส่งไปยังศูนย์อัยการคุ้มครองสิทธิเด็ก เยาวชน และสถาบันครอบครัว เป็นรายไตรมาส เพื่อรวบรวมและประมวลผลต่อไป

- กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จัดเก็บข้อมูลในรูปแบบใช้แบบสัมภาษณ์ (R&N) ซึ่งจะต้องดำเนินการกับเด็กและเยาวชนที่เข้าสู่กระบวนการยุติธรรมทุกราย โดยใช้แบบสัมภาษณ์เพื่อประเมินความเสี่ยงและความจำเป็นในการเก็บข้อมูลเด็กและเยาวชนทุกราย โดยมีหัวข้อในการสอบถามเด็ก 10 ด้าน ได้แก่

1. ครอบครัว 2. ชุมชนและสภาพแวดล้อม 3. ภูมิหลังทางการศึกษา อาชีพ และสังคมของเด็กและเยาวชน
4. เพื่อนและบุคคลใกล้ชิด 5. ประวัติการเกี่ยวข้องกับยา/สารเสพติดของเด็กและเยาวชน 6. ประวัติการกระทำผิด
7. สภาวะทางกายและจิต 8. ปัญหาพฤติกรรม 9. การคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก และ 10. การค้ามนุษย์

- กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน จัดเก็บข้อมูลเป็นประจำทุกเดือนผ่าน Web Application <https://eservice.labour.go.th/dlpw/> โดยข้อมูลจะสามารถบอกรายละเอียดเกี่ยวกับจำนวนคดี ผู้ถูกกล่าวหาหรือชื่อของสถานประกอบกิจการ ประเภทของกิจการ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง มาตรการที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด ค่าปรับ สถานะของคดี ทั้งนี้ ข้อมูลดังกล่าวเกี่ยวข้องกับรูปแบบของการใช้แรงงานเด็ก ในรูปแบบที่เลวร้ายที่สุด ตามอนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศ ฉบับที่ 182 ว่าด้วยการห้ามและการดำเนินการโดยทันทีเพื่อขจัดรูปแบบที่เลวร้ายที่สุดของการใช้แรงงานเด็ก ในรูปแบบ ง. กล่าวคือ งานซึ่งโดยลักษณะของงาน หรือโดยสภาพแวดล้อมในการทำงานมีแนวโน้มที่จะเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ความปลอดภัย หรือศีลธรรมของเด็ก ดังนั้น หากมีการกระทำฝ่าฝืนตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 หมวกการใช้แรงงานเด็ก เกี่ยวกับเวลาทำงานหรือประเภทงานและสถานที่ที่ห้ามเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี ทำ

(5) ค่าเป้าหมาย

จำนวนผู้เสียหายจากการใช้แรงงานเด็กในรูปแบบที่เลวร้าย (หน่วยวัด : คน)

ตัวชี้วัดที่ 20 : ร้อยละของผู้เสียหายในคดีอาญาที่ยื่นคำขอรับการช่วยเหลือตามพระราชบัญญัติค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2544

แผนรายด้าน/แผนรายการกลุ่ม : กลุ่มผู้เสียหายและเหยื่อในกระบวนการยุติธรรม

ข้อเสนอแนะและประเด็นหลัก : ข้อเสนอแนะที่ 2 การทบทวนปรับปรุงกฎหมายค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทน และค่าใช้จ่ายแก่ผู้ต้องหาและจำเลยในคดีอาญา

ข้อเสนอแนะแบบเต็ม : ควรทบทวนปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทน และค่าใช้จ่ายแก่ผู้ต้องหา และจำเลยในคดีอาญา อาทิ การขยายการช่วยเหลือจำเลยที่เป็นเหยื่อในกระบวนการยุติธรรมที่ศาลตัดสินยกฟ้องจากเดิมช่วยเหลือเยียวยาเฉพาะในชั้นพิจารณาคดี โดยให้แก้ไขเพิ่มการช่วยเหลือเยียวยาผู้ต้องหาตั้งแต่ชั้นที่ถูกกล่าวหาและถูกจับโดยพนักงานสอบสวน แต่ยังไม่ยื่นฟ้องและต้องเป็นผู้บริสุทธิ์ไม่ได้กระทำความผิดจริง พิจารณาทบทวนพระราชบัญญัติค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2544 และที่แก้ไขเพิ่มเติม เพื่อขยายเวลาอายุความการขอรับการเยียวยาออกไปโดยพิจารณากำหนดระยะเวลาให้มีความเหมาะสม รวมทั้งควรมีกลไกให้ผู้กระทำความผิดมีการชำระเงินเยียวยาให้แก่ผู้เสียหายครบจำนวนตามคำสั่งศาล

คำอธิบาย :

(1) คำนิยาม

ผู้เสียหายในคดีอาญา หมายถึง บุคคลซึ่งได้รับความเสียหายถึงแก่ชีวิต หรือร่างกายหรือจิตใจเนื่องจากการกระทำความผิดอาญาของผู้อื่น โดยตนมิได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดนั้น หรือเรียกว่า “เหยื่ออาชญากรรม”

ผู้ยื่นคำขอ หมายถึง ผู้เสียหาย ทายาท หรือผู้รับมอบอำนาจ ที่มายื่นคำขอรับการช่วยเหลือตามพระราชบัญญัติค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2544 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2559 เปรียบเทียบกับจำนวนผู้เสียหาย หรือทายาท ที่มาแจ้งความต่อสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เฉพาะฐานความผิดต่อชีวิต ร่างกาย และเพศ ที่อยู่ท้ายพระราชบัญญัติ

(2) ข้อมูลพื้นฐาน

หน่วยวัด : ร้อยละ

2566	2567	2568
102.23	74.64	127.81

(3) แหล่งข้อมูล

ร้อยละของผู้เสียหายในคดีอาญา ที่ขอรับการช่วยเหลือเยียวยา ตามพระราชบัญญัติค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2544 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2559 ของกลุ่มงานพัฒนาระบบช่วยเหลือและเยียวยา สำนักงานช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญา กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ

(4) วิธีการจัดเก็บข้อมูล

กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ จัดเก็บข้อมูลแบบเรียลไทม์ผ่านระบบสารสนเทศการช่วยเหลือเยียวยาผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญา <https://ocipav1.rlpd.go.th/>

(5) ค่าเป้าหมาย

ร้อยละของผู้เสียหายในคดีอาญาที่ยื่นคำขอรับการช่วยเหลือตามพระราชบัญญัติค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2544 (หน่วยวัด : ร้อยละ)

ตัวชี้วัดที่ 21 : จำนวนคดีเกี่ยวกับการค้ามนุษย์

แผนรายด้าน/แผนรายกลุ่ม : กลุ่มผู้เสียหายและเหยื่อในกระบวนการยุติธรรม

ข้อเสนอแนะและประเด็นหลัก : ข้อเสนอแนะที่ 4 การช่วยเหลือผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

ข้อเสนอแนะแบบเต็ม : รัฐควรสร้างมาตรการกลไกหรือกระบวนการในการช่วยเหลือผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ ภายใต้การเคารพสิทธิมนุษยชน เพื่อให้แน่ใจว่าเจ้าหน้าที่รัฐปฏิบัติตามขั้นตอนการดูแลผู้เสียหายโดยคำนึงถึง ภัยพิบัติทางใจขณะสัมภาษณ์ผู้ที่อาจเป็นผู้เสียหาย เพื่อให้ผู้เสียหายได้รับการปฏิบัติที่เหมาะสม และได้รับการช่วยเหลือทางกฎหมาย การดูแลทางจิตใจ ตลอดจนกำหนดนโยบายการให้บริการผู้เสียหายที่เหมือนกันในสถาน พักพิงทุกแห่ง และมีการดูแลที่เหมาะสมกับเพศสภาพของผู้เสียหาย กำหนดให้มีระบบช่วยเหลือคุ้มครองสวัสดิภาพ ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่ครอบคลุมทั้งด้านปัจจัย 4 และการบำบัดฟื้นฟูทั้งร่างกายและจิตใจในลักษณะของ ทีมสหวิชาชีพ นอกจากนี้ ยังมีกลไกในระดับต่าง ๆ ที่ส่งเสริมสนับสนุนการบังคับใช้กฎหมายดังกล่าวให้มี ประสิทธิภาพ

● คำอธิบาย :

(1) คำนิยาม

คดีเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ หมายถึง คดีที่มีข้อหาความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม การค้ามนุษย์โดยตรง ตามที่มีบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 และ ที่แก้ไขเพิ่มเติม และคดีที่มีข้อหาความผิดอื่นที่มีเนื้อหาข้อเท็จจริงในคดีที่เกี่ยวข้องหรือเกี่ยวเนื่องกับการกระทำ ที่มีข้อหาความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์

(2) ข้อมูลพื้นฐาน

● สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (หน่วยวัด : คดี)

2566	2567	2568
318	384	283

● สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (หน่วยวัด : คดี)

2566	2567	2568
309	378	272

● กรมสอบสวนคดีพิเศษ (หน่วยวัด : คดี)

2566	2567	2568
4	11	-

**ไม่ปรากฏข้อมูลปี 2568*

(3) แหล่งข้อมูล

- สถิติจากระบบฐานข้อมูลของประเทศไทยด้านการดำเนินคดีและการช่วยเหลือผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ www.e-aht.com ของกองต่อต้านการค้ามนุษย์สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

(4) วิธีการจัดเก็บข้อมูล

- สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จัดเก็บข้อมูลสถิติแบบเรียลไทม์ผ่านระบบฐานข้อมูลของประเทศไทยด้านการดำเนินคดีและการช่วยเหลือผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ www.e-aht.com

(5) ค่าเป้าหมาย

จำนวนคดีเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ (หน่วยวัด : คดี)

หมายเหตุ : หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งสามหน่วย เสนอให้ใช้สถิติจากระบบฐานข้อมูลของประเทศไทยด้านการดำเนินคดีและการช่วยเหลือผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ (E-AHT) เพียงแหล่งเดียว เนื่องจากทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องรายงานข้อมูลสถิติเข้าสู่ระบบ และระบบสามารถแสดงสถิติภาพรวมของประเทศได้อยู่แล้ว ทั้งนี้ มีการตั้งค่าเป้าหมายตามแผนปฏิบัติการด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2566 – 2570 ไม่น้อยกว่า 200 คดี/ปี ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งหมด

ตัวชี้วัดที่ 22 : จำนวนผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่ได้รับการช่วยเหลือคุ้มครอง

แผนรายด้าน/แผนรายกลุ่ม : กลุ่มผู้เสียหายและเหยื่อในกระบวนการยุติธรรม

ข้อเสนอแนะและประเด็นหลัก : ข้อเสนอแนะที่ 4 การช่วยเหลือผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

ข้อเสนอแนะแบบเต็ม : รัฐควรสร้างมาตรการกลไกหรือกระบวนการในการช่วยเหลือผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ ภายใต้การเคารพสิทธิมนุษยชน เพื่อให้แน่ใจว่าเจ้าหน้าที่รัฐปฏิบัติตามขั้นตอนการดูแลผู้เสียหายโดยคำนึงถึง ภัยพิบัติทางใจขณะสัมภาษณ์ผู้ที่อาจเป็นผู้เสียหาย เพื่อให้ผู้เสียหายได้รับการปฏิบัติที่เหมาะสม และได้รับการช่วยเหลือทางกฎหมาย การดูแลทางจิตใจ ตลอดจนกำหนดนโยบายการให้บริการผู้เสียหายที่เหมือนกันในสถาน พักพิงทุกแห่ง และมีการดูแลที่เหมาะสมกับเพศสภาพของผู้เสียหาย กำหนดให้มีระบบช่วยเหลือคุ้มครองสวัสดิภาพ ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่ครอบคลุมทั้งด้านปัจจัย 4 และการบำบัดฟื้นฟูทั้งร่างกายและจิตใจในลักษณะของ ทีมสหวิชาชีพ นอกจากนี้ ยังมีกลไกในระดับต่าง ๆ ที่ส่งเสริมสนับสนุนการบังคับใช้กฎหมายดังกล่าวให้มี ประสิทธิภาพ

คำอธิบาย :

(1) คำนิยาม

ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ หมายถึง บุคคลที่ได้รับความเสียหายจากการถูกกระทำโดยตรงในความผิดฐานค้ามนุษย์ ตามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ.2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ที่หมายความรวมถึงผู้เสียหายที่เข้ารับการคุ้มครองช่วยเหลือในสถานคุ้มครองของรัฐ สถานคุ้มครองของเอกชน ตามมาตรฐานการคุ้มครองสวัสดิภาพผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ รวมถึงผู้เสียหายที่ไม่ประสงค์เข้ารับการคุ้มครองในสถานคุ้มครอง และพยานในคดีค้ามนุษย์ซึ่งขอรับการคุ้มครองตามพระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. 2546 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

การช่วยเหลือคุ้มครอง หมายถึง การช่วยเหลือคุ้มครองผู้เสียหาย ตามมาตรา 33 แห่ง พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยกำหนดให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ พิจารณาให้ความช่วยเหลือแก่บุคคลซึ่งเป็นผู้เสียหายจากการกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์อย่างเหมาะสมในเรื่องอาหาร ที่พัก การรักษาพยาบาล การบำบัดฟื้นฟูทั้งร่างกายและจิตใจ การให้การศึกษา การฝึกอบรม การให้ความช่วยเหลือทางกฎหมาย การส่งกลับไปยังประเทศเดิมหรือภูมิลำเนาของผู้นั้น การดำเนินคดีเพื่อเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนให้ผู้เสียหาย ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด โดยให้คำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์และความแตกต่างทางเพศ อายุ สัญชาติ เชื้อชาติ ประเพณี วัฒนธรรมของผู้เสียหาย การแจ้งสิทธิของผู้เสียหายที่พึงได้รับการคุ้มครองในแต่ละขั้นตอนทั้งก่อน ระหว่าง และหลังการช่วยเหลือ ตลอดจนขอขอระยะเวลาในการดำเนินการช่วยเหลือในแต่ละขั้นตอน และต้องรับฟังความคิดเห็นของผู้เสียหายก่อนด้วย นอกจากนี้ การคุ้มครองผู้เสียหายจากการบังคับใช้แรงงานหรือบริการ เป็นไปตาม มาตรา 14/1 การคุ้มครองตามกฎหมาย นอกเหนือจากการคุ้มครองตามมาตรา 33 แล้ว ยังรวมถึงการให้ความช่วยเหลือในเรื่องการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนตามมาตรา 35 การคุ้มครองความปลอดภัยแก่บุคคลในครอบครัว ตามมาตรา 36 การผ่อนผันให้อยู่ในราชอาณาจักรตามมาตรา 37 (กรณีผู้เสียหายต่างชาติที่เข้าเมืองผิดกฎหมาย) การส่งกลับประเทศ ตามมาตรา 38 (กรณีต่างชาติ) การรับกลับประเทศ ตามมาตรา 39

(กรณีคนไทย) การไม่ดำเนินคดีในความผิดที่เกี่ยวข้อง ตามมาตรา 41 และการช่วยเหลือจากกองทุนเพื่อการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ ตามมาตรา 44 รวมถึงการดำเนินการคุ้มครองความปลอดภัยแก่พยานในคดีค้ามนุษย์ ซึ่งมีหลักเกณฑ์ที่จะได้รับการคุ้มครองตามพระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. 2546 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

(2) ข้อมูลพื้นฐาน

- สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (หน่วยวัด : คน)

2566	2567	2568
453	416	690

- กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ (หน่วยวัด : คน)

2566	2567	2568
28	11	-

**ไม่ปรากฏข้อมูลปี 2568*

(3) แหล่งข้อมูล

- จำนวนผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่ได้รับการช่วยเหลือคุ้มครอง ของกองต่อต้านการค้ามนุษย์ สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
- สถิติผู้เสียหายในคดีค้ามนุษย์ที่ยื่นขอรับการคุ้มครองพยาน ของสำนักงานคุ้มครองพยาน กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ

(4) วิธีการจัดเก็บข้อมูล

- สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จัดเก็บข้อมูลสถิติแบบเรียลไทม์ผ่านระบบฐานข้อมูลของประเทศไทยด้านการดำเนินคดีและการช่วยเหลือผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ www.e-aht.com โดยเก็บรวบรวมจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ จำแนกข้อมูลออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

1. จำนวนผู้เสียหายที่เข้ารับการคุ้มครองช่วยเหลือในสถานคุ้มครองของรัฐ ตามมาตรฐานการคุ้มครองสวัสดิภาพผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ 5 กระบวนการ ได้แก่ 1) กระบวนการรับเข้า 2) กระบวนการแรกรับ 3) กระบวนการคุ้มครองช่วยเหลือ 4) กระบวนการส่งกลับคืนสู่สังคม 5) กระบวนการติดตามประเมินผลจากสถานคุ้มครองสวัสดิภาพผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ 8 แห่ง และสถานแรกรับเด็กชายปากเกร็ด (บ้านภูมิเวท) จังหวัดนนทบุรี

2. จำนวนผู้เสียหายที่เข้ารับการคุ้มครองช่วยเหลือในสถานคุ้มครองของเอกชน ตามมาตรฐานการคุ้มครองสวัสดิภาพผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ จากสถานคุ้มครองเอกชน 5 แห่ง

3. จำนวนการคุ้มครองช่วยเหลือผู้เสียหายที่ไม่ประสงค์เข้ารับการคุ้มครองในสถานคุ้มครองตามแนวทางการคุ้มครองช่วยเหลือผู้เสียหายที่ไม่เข้าสถานคุ้มครอง จากสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ 76 จังหวัด ได้แก่ การแจ้งสิทธิ การช่วยเหลือเยียวยาจากกองทุนเพื่อการป้องกันและปราบปราม

การค้ำมนุษย์ การเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน การติดตามเยี่ยมบ้าน ประสานการช่วยเหลือทางกฎหมายและ
ยุติการให้บริการ

- กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ จัดเก็บข้อมูลรายชื่อพยานที่มาติดต่อยื่นคำร้องขอคุ้มครองพยาน
ในคดีค้ำมนุษย์ ในรูปแบบเอกสาร ไม่ระบุประเภทไฟล์เอกสาร โดยประมวลผลเป็นรายเดือน

(5) ค่าเป้าหมาย

จำนวนผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์ที่ได้รับการช่วยเหลือคุ้มครอง (หน่วยวัด : คน)

ตัวชี้วัดที่ 23 : ร้อยละของผู้เสียหายคดีที่เกี่ยวกับการค้ามนุษย์ที่ได้รับการช่วยเหลือเยียวยาตามพระราชบัญญัติค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2544

แผนรายด้าน/แผนรายกลุ่ม : กลุ่มผู้เสียหายและเหยื่อในกระบวนการยุติธรรม

ข้อเสนอแนะและประเด็นหลัก : ข้อเสนอแนะที่ 4 การช่วยเหลือผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

ข้อเสนอแนะแบบเต็ม : รัฐควรสร้างมาตรการกลไกหรือกระบวนการในการช่วยเหลือผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ภายใต้การเคารพสิทธิมนุษยชน เพื่อให้แน่ใจว่าเจ้าหน้าที่รัฐปฏิบัติตามขั้นตอนการดูแลผู้เสียหายโดยคำนึงถึงบาดแผลทางใจ ขณะสัมภาษณ์ผู้ที่อาจเป็นผู้เสียหาย เพื่อให้ผู้เสียหายได้รับการปฏิบัติที่เหมาะสม และได้รับการช่วยเหลือทางกฎหมาย การดูแลทางจิตใจ ตลอดจนกำหนดนโยบายการให้บริการผู้เสียหายที่เหมือนกันในสถานพักพิงทุกแห่ง และมีการดูแลที่เหมาะสมกับเพศสภาพของผู้เสียหาย กำหนดให้มีระบบช่วยเหลือคุ้มครองสวัสดิภาพผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่ครอบคลุมทั้งด้านปัจจัย 4 และการบำบัดฟื้นฟูทั้งร่างกายและจิตใจในลักษณะของทีมนสหวิชาชีพ นอกจากนี้ยังมีกลไกในระดับต่าง ๆ ที่ส่งเสริมสนับสนุนการบังคับใช้กฎหมายดังกล่าวให้มีประสิทธิภาพ

คำอธิบาย :

(1) คำนิยาม

ผู้เสียหายคดีที่เกี่ยวกับการค้ามนุษย์ หมายถึง ประชาชนที่ตกเป็นผู้เสียหาย กรณีคดีที่เกี่ยวกับการค้ามนุษย์ ซึ่งได้รับความเสียหายถึงแก่ชีวิต หรือร่างกาย หรือจิตใจ ที่มายื่นคำขอรับการช่วยเหลือเยียวยาตามพระราชบัญญัติค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2544 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

(2) ข้อมูลพื้นฐาน

หน่วยวัด : ร้อยละ

2566	2567	2568
99.59	102.74	120

(3) แหล่งข้อมูล

ร้อยละของผู้เสียหายคดีที่เกี่ยวกับการค้ามนุษย์ที่ได้รับการช่วยเหลือเยียวยาตามพระราชบัญญัติค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2544 ของกลุ่มงานพัฒนาระบบช่วยเหลือและเยียวยาสำนักงานช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญา กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ โดยคำนวณจาก

$$\frac{\text{จำนวนคำขอกรณีคดีที่เกี่ยวกับการค้ามนุษย์ที่นำเสนอคณะกรรมการฯ} \times 100}{\text{จำนวนคำขอกรณีคดีที่เกี่ยวกับการค้ามนุษย์ที่ยื่นมาทั้งหมด}}$$

(4) วิธีการจัดเก็บข้อมูล

จัดเก็บข้อมูลแบบเรียลไทม์ผ่านระบบสารสนเทศการช่วยเหลือเยียวยาผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญา <https://ocipav1.rlpd.go.th/>

(5) ค่าเป้าหมาย

ร้อยละของผู้เสียหายคดีที่เกี่ยวกับการค้ามนุษย์ที่ได้รับการช่วยเหลือเยียวยาตามพระราชบัญญัติค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2544 (หน่วยวัด : ร้อยละ)

ตัวชี้วัดที่ 24 : จำนวนเด็กและสตรีที่ประสบปัญหาความรุนแรงในครอบครัว

แผนรายด้าน/แผนรายกลุ่ม : กลุ่มเด็กและสตรี

ข้อเสนอแนะและประเด็นหลัก : ข้อเสนอแนะที่ 2 การพัฒนากลไกสอดส่องปัญหาการกระทำความรุนแรงในครอบครัว

ข้อเสนอแนะแบบเต็ม : รัฐควรขยายการดำเนินงานด้านการพัฒนากลไกสอดส่องปัญหาการกระทำความรุนแรงในครอบครัว พัฒนาเครือข่ายในการเฝ้าระวัง ป้องกันความรุนแรงต่อเด็กและสตรี พัฒนามาตรการในการคุ้มครองและดูแลผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว และส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพของทีมสหวิชาชีพและเครือข่ายตามกฎหมาย มีหน่วยงานเฉพาะที่มีความพร้อมด้านทรัพยากรบุคคล หลักวิชาการ และงบประมาณ สำหรับรับข้อร้องเรียนและรับมือเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิเด็กได้อย่างเหมาะสมที่เข้าถึงได้ง่าย สะดวก และรักษาความลับ รวมทั้งมีการจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับความรุนแรงอย่างเป็นระบบ

คำอธิบาย :

(1) คำนิยาม

ความรุนแรงในครอบครัว หมายถึง การกระทำใด ๆ โดยมุ่งประสงค์ให้เกิดอันตรายแก่ร่างกาย จิตใจ หรือสุขภาพ หรือกระทำโดยเจตนาในลักษณะที่น่าจะก่อให้เกิดอันตรายแก่ร่างกาย จิตใจ หรือสุขภาพของบุคคลในครอบครัว หรือบังคับหรือใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรมให้บุคคลในครอบครัวต้องกระทำการ ไม่กระทำการ หรือยอมรับการกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดโดยมิชอบ แต่ไม่รวมถึงการกระทำโดยประมาท

เด็กและสตรีที่ประสบปัญหาความรุนแรงในครอบครัว หมายถึง เด็กและสตรีที่ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว หรือประชาชนผู้ประสบพบเหตุ ที่ได้แจ้งปัญหาต่อศูนย์ช่วยเหลือสังคม กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

(2) ข้อมูลพื้นฐาน

หน่วยวัด : ราย

2566	2567	2568
2,595	2,738	3,327

(3) แหล่งข้อมูล

ศูนย์ช่วยเหลือสังคม สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

(4) วิธีการจัดเก็บข้อมูล

สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จัดเก็บข้อมูลสถิติเป็นรายวัน รายเดือน และรายปี ผ่านระบบสารสนเทศ <https://hotline1300.m-society.go.th/login>

(5) ค่าเป้าหมาย

จำนวนเด็กและสตรีที่ประสบปัญหาความรุนแรงในครอบครัว (หน่วยวัด : คน)

ตัวชี้วัดที่ 25 : จำนวนผู้มาขอรับบริการของศูนย์พึ่งได้ของโรงพยาบาล (OSCC) จากสาเหตุความรุนแรงในครอบครัว

แผนรายด้าน/แผนรายกลุ่ม : กลุ่มเด็กและสตรี

ข้อเสนอแนะและประเด็นหลัก : ข้อเสนอแนะที่ 2 การพัฒนากลไกสอดส่องปัญหาการกระทำความรุนแรงในครอบครัว

ข้อเสนอแนะแบบเต็ม : รัฐควรขยายการดำเนินงานด้านการพัฒนากลไกสอดส่องปัญหาการกระทำความรุนแรงในครอบครัว พัฒนาเครือข่ายในการเฝ้าระวัง ป้องกันความรุนแรงต่อเด็กและสตรี พัฒนามาตรการในการคุ้มครองและดูแลผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว และส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพของทึ่มสหวิชาชีพและเครือข่ายตามกฎหมาย มีหน่วยงานเฉพาะที่มีความพร้อมด้านทรัพยากรบุคคล หลักวิชาการ และงบประมาณ สำหรับรับข้อร้องเรียนและรับมือเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิเด็กได้อย่างเหมาะสมที่เข้าถึงได้ง่าย สะดวก และรักษาความลับ รวมทั้งมีการจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับความรุนแรงอย่างเป็นระบบ

คำอธิบาย :

(1) คำนิยาม

ความรุนแรงในครอบครัว หมายถึง การกระทำใด ๆ โดยมีมุ่งประสงค์ให้เกิดอันตรายแก่ร่างกาย จิตใจ หรือสุขภาพ หรือกระทำโดยเจตนาในลักษณะที่น่าจะก่อให้เกิดอันตรายแก่ร่างกาย จิตใจ หรือสุขภาพของบุคคลในครอบครัว หรือบังคับหรือใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรมให้บุคคลในครอบครัวต้องกระทำการ ไม่กระทำการ หรือยอมรับการกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดโดยมิชอบ แต่ไม่รวมถึงการกระทำโดยประมาท

ผู้มาขอรับบริการ หมายถึง ประชาชนผู้ที่ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัวที่มาใช้บริการในศูนย์พึ่งได้ของโรงพยาบาล (OSCC)

(2) ข้อมูลพื้นฐาน

หน่วยวัด : คน

2566	2567	2568
-	-	-

**ไม่ปรากฏข้อมูลพื้นฐาน 3 ปีย้อนหลัง*

(3) แหล่งข้อมูล

กองบริหารการสาธารณสุข สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

(4) วิธีการจัดเก็บข้อมูล

กองบริหารการสาธารณสุข สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข รวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ผลจากโปรแกรมระบบรายงานการช่วยเหลือผู้ที่ถูกกระทำความรุนแรงและการตั้งครมไม่พึงประสงค์ เป็นรายปี

(5) ค่าเป้าหมาย

จำนวนผู้มาขอรับบริการของศูนย์พึ่งได้ของโรงพยาบาล (OSCC) จากสาเหตุความรุนแรงในครอบครัว (หน่วยวัด : คน)

ตัวชี้วัดที่ 26 : สถิติคดีล่งละเมิดทางเพศเด็กและเยาวชน

แผนรายด้าน/แผนรายกลุ่ม : กลุ่มเด็กและสตรี

ข้อเสนอแนะและประเด็นหลัก : ข้อเสนอแนะที่ 6 การแก้ไขปัญหาการใช้ความรุนแรงและการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กโดยบุคลากรทางการศึกษา

ข้อเสนอแนะแบบเต็ม : รัฐควรมีมาตรการแก้ไขปัญหาการใช้ความรุนแรงและการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก โดยบุคลากรทางการศึกษาอย่างจริงจัง อาทิ การจัดให้มีกลไกรับเรื่องร้องเรียนที่เข้าถึงได้ง่ายมีองค์กรภายนอกที่เกี่ยวข้องด้านสิทธิเด็กและการแก้ไขปัญหาความรุนแรงทางเพศเข้าร่วมทำงาน และมีมาตรการช่วยเหลือและเยียวยาผู้เสียหายอย่างมีประสิทธิภาพ พัฒนาช่องทางการรายงานเหตุความรุนแรงหรือล่วงละเมิดทางเพศที่เด็กสามารถเข้าถึงได้โดยสะดวกและเป็นมิตรกับเด็ก และส่งเสริมให้มีการพัฒนาฐานข้อมูลการรายงานเหตุความรุนแรงหรือการล่วงละเมิด กำหนดมาตรการช่วยเหลือผู้ถูกละเมิด ส่งเสริมกระบวนการปกป้องตัวตนของผู้แจ้งเหตุและพยาน ดำเนินมาตรการให้สถานศึกษาเป็นสถานที่ปลอดภัยสำหรับเด็กและดำเนินการให้เด็กที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศสามารถกลับเข้าสู่ระบบการศึกษาได้อย่างเหมาะสม ควรให้การศึกษแก่ครูและผู้บริหารโรงเรียนทั่วประเทศเกี่ยวกับหลักการและแนวปฏิบัติเพื่อการคุ้มครองสิทธิเด็ก การเคารพความเสมอภาคระหว่างเพศ และมีแนวปฏิบัติเพื่อสร้างให้โรงเรียนเป็นพื้นที่ปลอดภัยจากความรุนแรงทางเพศและการละเมิดสิทธิเด็กทุกรูปแบบ กระทรวงศึกษาธิการควรถอนใบประกอบวิชาชีพครู เพื่อป้องกันมิให้บุคคลดังกล่าวเข้ามาใช้อำนาจหน้าที่ในการแสวงหาประโยชน์จากเด็กนักเรียนอีก สร้างค่านิยมให้ครู บุคลากรทางการศึกษา นักเรียน และผู้ปกครองช่วยกันเฝ้าระวัง แจ้งเหตุ ไม่เพิกเฉยต่อการคุกคามทางเพศ การละเมิดสิทธิเด็ก ตลอดจนสถานการณ์ที่สุ่มเสี่ยงในการเกิดอันตรายต่อเด็ก อย่างยอมให้บุคคลหรือกลุ่มคนใดเข้ามาทำร้ายเด็กและให้แวดวงการศึกษาเสื่อมเสีย

คำอธิบาย :

(1) คำนิยาม

คดีล่งละเมิดทางเพศ หมายถึง การกระทำทางเพศใด ๆ ที่เป็นการบีบบังคับด้วยการใช้อำนาจที่ไม่พึงปรารถนา ทั้งทางวาจา ข้อความ ท่าทาง หรือการมองด้วยสายตา รวมถึงการติดตามรังควาน ที่ก่อให้เกิดบรรยากาศไม่ปลอดภัยทางเพศ โดยการกระทำเหล่านั้นทำให้ผู้ถูกล่วงละเมิดรู้สึกอึดอัดใจ รำคาญ หรือได้รับความอับอาย ที่เป็นความผิดทางอาญาตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง โดยในตัวชี้วัดนี้ ให้มีความหมายครอบคลุมถึงความผิดเกี่ยวกับเพศทั้งหมดตามประมวลกฎหมายอาญา ลักษณะ 9 ตั้งแต่มาตรา 276 ถึงมาตรา 287/2 ด้วย

เด็กและเยาวชน หมายถึง บุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปีบริบูรณ์

(2) ข้อมูลพื้นฐาน

หน่วยวัด : คดี

2566	2567	2568
-	-	-

**ไม่ปรากฏข้อมูลพื้นฐาน 3 ปีย้อนหลัง*

(3) แหล่งข้อมูล

สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

(4) วิธีการจัดเก็บข้อมูล

สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ จัดเก็บข้อมูลสถิติคดีอาญาผ่านระบบ CRIMES

(5) ค่าเป้าหมาย

สถิติคดีล่วงละเมิดทางเพศเด็กและเยาวชน (หน่วยวัด : คดี)

ตัวชี้วัดที่ 27 : จำนวนเรื่องร้องเรียนที่เกี่ยวข้องกับนักปกป้องสิทธิมนุษยชน

แผนรายด้าน/แผนรายกลุ่ม : กลุ่มนักปกป้องสิทธิมนุษยชน

ข้อเสนอแนะและประเด็นหลัก : ข้อเสนอแนะที่ 1 การจัดทำเหตุการณ์การละเมิดนักปกป้องสิทธิมนุษยชนอย่างเป็นระบบ

ข้อเสนอแนะแบบเต็ม : จัดทำรายงานเหตุการณ์การละเมิดนักปกป้องสิทธิมนุษยชนอย่างเป็นระบบ ดำเนินการสอบสวนและดำเนินคดีผู้ที่ข่มขู่ คุกคาม นักปกป้องสิทธิมนุษยชนอย่างจริงจัง กำหนดมาตรการคุ้มครองเพื่อรองรับการแก้ไขปัญหาการคุกคามนักปกป้องสิทธิมนุษยชนที่ได้ดำเนินการถูกต้องตามกรอบของกฎหมาย มีหลักประกันให้นักปกป้องสิทธิมนุษยชนและครอบครัวสามารถเข้าถึงความช่วยเหลือและการเยียวยาตามกฎหมาย

● คำอธิบาย :

(1) คำนิยาม

เรื่องร้องเรียน หมายถึง เรื่องที่มีผู้แจ้งหรือร้องเรียนต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่ามี การกระทำหรือการละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนเกิดขึ้น และให้หมายรวมถึงเรื่องที่มี การขอให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติดำเนินการ ตามระเบียบคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่า ด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน พ.ศ. 2561 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

นักปกป้องสิทธิมนุษยชน มีคำนิยามของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

คำนิยามของกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ หมายถึง บุคคลที่ดำเนินกิจกรรมโดยลำพัง หรือร่วมกับ กลุ่มบุคคลอื่นที่ทำหน้าที่ส่งเสริมและสนับสนุนการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ทั้งในด้านสิทธิพลเมือง สิทธิทางการเมือง สิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม และสิทธิอื่น ๆ ตามหลักการสิทธิมนุษยชน รวมถึง การต่อสู้และปกป้องในประเด็นประโยชน์สาธารณะ เป็นการดำเนินกิจกรรมโดยสงบสันติและสุจริตเป็นสำคัญ

คำนิยามของสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ หมายถึง บุคคลที่ทำงานหรือ เคลื่อนไหวในลักษณะที่เป็นตัวแทนแก้ไขปัญหาด้านสิทธิมนุษยชนให้กลุ่มคน เพื่อส่งเสริมและคุ้มครอง สิทธิพลเมือง สิทธิทางการเมือง สิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม รวบรวมและเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับ การละเมิดสิทธิมนุษยชน เคลื่อนไหวเพื่อให้ผู้ก่อเหตุละเมิดสิทธิมนุษยชนถูกลงโทษตามกฎหมาย ช่วยเหลือ ผู้เสียหายจากการถูกละเมิดสิทธิมนุษยชน ช่วยพัฒนานโยบายรัฐที่เกี่ยวกับการส่งเสริมสิทธิมนุษยชน สนับสนุน ให้ภาครัฐปฏิบัติตามพันธกรณีระหว่างประเทศและมาตรฐานสากลด้านสิทธิมนุษยชน รวมถึงให้ความรู้หรือ จัดอบรมเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน

(2) ข้อมูลพื้นฐาน

● กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ (หน่วยวัด : ร้อยละ)

2566	2567	2568
100	100	100

● สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (หน่วยวัด : เรื่อง)

2566	2567	2568
4	8	15

(3) แหล่งข้อมูล

- ร้อยละของประชาชนที่มีร้องทุกข์กรณีนักปกป้องสิทธิมนุษยชนได้รับการดำเนินการช่วยเหลือสำเร็จของกองพิทักษ์สิทธิและเสรีภาพ กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ
- จำนวนเรื่องร้องเรียนที่เกี่ยวข้องกับนักปกป้องสิทธิมนุษยชนลดลง ของสำนักรับเรื่องร้องเรียนและประสานการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

(4) วิธีการจัดเก็บข้อมูล

- กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ จัดเก็บข้อมูลในรูปแบบเอกสาร ในแฟ้มสำนวนและไฟล์ (Excel) และนำไปประมวลผลใน Google Sheets โดยดำเนินการจัดเก็บสถิติข้อมูลคำร้องทุกข์เป็นรายสัปดาห์และรายเดือน
- สถิติเรื่องร้องเรียน จำแนกตามประเภทสิทธิมนุษยชน ของสำนักรับเรื่องร้องเรียนและประสานการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ซึ่งปรากฏในรายงานผลการปฏิบัติงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ประจำปีงบประมาณ

(5) ค่าเป้าหมาย

จำนวนเรื่องร้องเรียนที่เกี่ยวข้องกับนักปกป้องสิทธิมนุษยชน (หน่วยวัด : เรื่อง)

ตัวชี้วัดที่ 28 : จำนวนคดีที่เข้าลักษณะเป็นการฟ้องคดีโดยไม่สุจริตเพื่อข่มขู่หรือสร้างความยุ่งยากแก่ผู้ที่วิพากษ์วิจารณ์การกระทำที่เห็นว่าเป็นการขัดต่อประโยชน์สาธารณะ และศาลใช้อำนาจในการไม่รับฟ้องตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 161/1

แผนรายด้าน/แผนรายกลุ่ม : กลุ่มนักปกป้องสิทธิมนุษยชน

ข้อเสนอแนะและประเด็นหลัก : ข้อเสนอแนะที่ 2 การป้องกันการดำเนินคดีเชิงยุทธศาสตร์หรือการฟ้องปิดปาก (SLAPP)

ข้อเสนอแนะแบบเต็ม : ควรเร่งรัดการจัดทำ/ออกกฎหมายและส่งเสริมให้มีการบังคับใช้กฎหมายเพื่อป้องกันกรณีการดำเนินคดีเชิงยุทธศาสตร์หรือการฟ้องปิดปาก และคุ้มครองผู้แจ้งเบาะแส

คำอธิบาย :

(1) คำนิยาม

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 161/1 บัญญัติว่า “ในคดีราษฎรเป็นโจทก์หากความปรากฏต่อศาลเองหรือมีพยานหลักฐานที่ศาลเรียกว่าโจทก์ฟ้องคดีโดยไม่สุจริตหรือโดยบิดเบือนข้อเท็จจริง เพื่อกลั่นแกล้งหรือเอาเปรียบจำเลยหรือโดยมุ่งหวังผลอย่างอื่นยิ่งกว่าประโยชน์ที่พึงได้โดยชอบให้ศาลยกฟ้อง และห้ามมิให้โจทก์ยื่นฟ้องในเรื่องเดียวกันนั้นอีก

การฟ้องคดีโดยไม่สุจริตตามวรรคหนึ่งให้หมายความรวมถึงการที่โจทก์จงใจฝ่าฝืนคำสั่งหรือคำพิพากษาของศาลในคดีอาญาอื่นซึ่งถึงที่สุดแล้วโดยปราศจากเหตุผลอันสมควรด้วย”

เรื่องที่เป็นประโยชน์สาธารณะ หมายถึง การติดตามตรวจสอบการทุจริตในภาครัฐ การคุ้มครองผู้บริโภคเป็นส่วนรวม การอนุรักษ์หรือการบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติหรือสิ่งแวดล้อม การละเมิดสิทธิของประชาชนในวงกว้าง หรือเรื่องอื่นใดที่เกี่ยวกับประโยชน์ของประชาชนในวงกว้าง ที่ส่งผลกระทบต่อสวัสดิภาพหรือความเป็นอยู่ของประชาชน หรือที่ประชาชนเห็นว่ามีสำคัญ

(2) ข้อมูลพื้นฐาน

หน่วยวัด : คดี

2566	2567	2568
-	-	-

**ไม่ปรากฏข้อมูลพื้นฐาน 3 ปีย้อนหลัง*

(3) แหล่งข้อมูล

สำนักแผนงานและงบประมาณ สำนักงานศาลยุติธรรม

(4) วิธีการจัดเก็บข้อมูล

สำนักงานศาลยุติธรรม จัดเก็บข้อมูลสถิติผ่านระบบสารสนเทศภายในของศาลยุติธรรม 10.1.2.9 โดยสามารถประมวลผลออกมาเป็นรายเดือนและรายปี

(5) ค่าเป้าหมาย

จำนวนคดีที่เข้าลักษณะเป็นการฟ้องคดีโดยไม่สุจริตเพื่อข่มขู่หรือสร้างความยุ่งยากแก่ผู้ที่วิพากษ์วิจารณ์การกระทำที่เห็นว่าเป็นการขัดต่อประโยชน์สาธารณะ และศาลใช้อำนาจในการไม่รับฟ้องตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 161/1 (หน่วยวัด : คดี)

ตัวชี้วัดที่ 29 : จำนวนผู้สูงอายุที่มีงานทำ

แผนรายด้าน/แผนรายกลุ่ม : กลุ่มผู้สูงอายุ

ข้อเสนอแนะและประเด็นหลัก : ข้อเสนอแนะที่ 1 มีมาตรการเตรียมความพร้อมประชากรเข้าสู่วัยสูงอายุ

ข้อเสนอแนะแบบเต็ม : ในอนาคตที่ชัดเจนเป็นรูปธรรม นอกเหนือจากมาตรการการช่วยเหลือต่าง ๆ ที่อยู่ในแผนปฏิบัติการด้านผู้สูงอายุ ระยะที่ 3 เพื่อให้ผู้สูงอายุสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีศักดิ์ศรี มีความสุข และไม่เปราะบางของครอบครัว ชุมชน สังคม ประเทศชาติ อาทิ สร้างหลักประกันทางเศรษฐกิจที่เป็นมาตรการระยะยาวสำหรับผู้สูงอายุให้มีความมั่นคงและยั่งยืน ด้วยการพิจารณาและศึกษาความเป็นไปได้เรื่องการปรับเพิ่มเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุให้เพียงพอต่อการดำรงชีวิตของผู้สูงอายุ การส่งเสริมมาตรการจูงใจให้ภาครัฐและภาคธุรกิจจ้างงานผู้สูงอายุ เพื่อบรรเทาภาระงบประมาณภาครัฐด้านสวัสดิการชราภาพในระยะยาวที่สำคัญ ยังเป็นการแก้ปัญหาขาดแคลนแรงงานในบางวิชาชีพ

คำอธิบาย :

(1) คำนิยาม

ผู้สูงอายุที่มีงานทำ หมายถึง ผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไปที่มีการทำงานในสัปดาห์แห่งการสำรวจ

(2) ข้อมูลปีฐาน

หน่วยวัด : คน

2566	2567	2568
5.11 ล้านคน	5.26 ล้านคน	5.41 ล้านคน

(3) แหล่งข้อมูล

กลุ่มสถิติแรงงาน กองสถิติสังคม สำนักงานสถิติแห่งชาติ

(4) วิธีการจัดเก็บข้อมูล

สำนักงานสถิติแห่งชาติ จัดเก็บข้อมูลทั้งในรูปแบบเอกสารบนเว็บไซต์และผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ https://www.nso.go.th/nsoweb/nso/survey_detail/cj และ https://catalog.nso.go.th/dataset/0706_02_0008 โดยประมวลผลเป็นรายปีปฏิทิน ทั้งนี้ ข้อมูลปัจจุบันจะสามารถสรุปผลได้ในช่วงไตรมาสแรกของปีถัดไป

(5) ค่าเป้าหมาย

จำนวนผู้สูงอายุที่มีงานทำ (หน่วยวัด : คน)

ตัวชี้วัดที่ 30 : จำนวนสมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติ

แผนรายด้าน/แผนรายกลุ่ม : กลุ่มผู้สูงอายุ

ข้อเสนอแนะและประเด็นหลัก : ข้อเสนอแนะที่ 3 มีมาตรการส่งเสริมการออมเพื่อการเกษียณ

ข้อเสนอแนะแบบเต็ม : จัดหามาตรการส่งเสริมการออม เพื่อการเกษียณทั้งแบบภาคบังคับ และแบบสมัครใจ เช่น กองทุนการออมแห่งชาติ กองทุนประกันสังคม กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ กองทุนรวม RMF การประกันชีวิตแบบเงินได้ประจำ เพื่อให้ทุกคนมีความมั่นคงทางการเงินหลังเกษียณ สามารถดำรงชีพได้ การช่วยเหลือส่งเสริมการมีงานทำของผู้สูงอายุให้รองรับกับโครงสร้างประชากรที่เปลี่ยนแปลงไป

คำอธิบาย :

(1) คำนิยาม

สมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติ (กอช.) หมายถึง บุคคลสัญชาติไทยซึ่งมีอายุไม่ต่ำกว่าสิบห้าปีบริบูรณ์ และไม่เกินหกสิบปีบริบูรณ์ และไม่เป็นผู้ประกันตนตามกฎหมายว่าด้วยประกันสังคม ซึ่งส่งเงินเพื่อได้รับประโยชน์ทดแทนกรณีชราภาพ สมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ กองทุนบำเหน็จบำนาญ ข้าราชการ กรุงเทพมหานคร กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ กองทุนสงเคราะห์ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน หรือเป็นสมาชิกกองทุนหรืออยู่ในระบบบำนาญอื่นตามที่กำหนด โดยกฎกระทรวงมีสิทธิเป็นสมาชิกของกองทุน

(2) ข้อมูลพื้นฐาน

หน่วยวัด : คน

2566	2567	2568
2,552,420	2,676,754	2,817,745

(3) แหล่งข้อมูล

สถิติจำนวนสมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติ (สะสม) ของกองทุนการออมแห่งชาติ

(4) วิธีการจัดเก็บข้อมูล

กองทุนการออมแห่งชาติ จัดเก็บข้อมูลเป็นรายเดือน ทั้งในรูปแบบเอกสาร (Word, Excel, PowerPoint และ JPG File) และผ่านระบบสารสนเทศ <https://www.nsf.or.th/content/สถานะสมาชิก-กอช>.

(5) ค่าเป้าหมาย

จำนวนสมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติ (หน่วยวัด : คน)

ตัวชี้วัดที่ 31 : จำนวนเรื่องร้องเรียน ร้องทุกข์ และการปรึกษากฎหมายเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิผู้สูงอายุ

แผนรายด้าน/แผนรายกลุ่ม : กลุ่มผู้สูงอายุ

ข้อเสนอแนะและประเด็นหลัก : ข้อเสนอแนะที่ 4 การป้องกันมิให้มีการกระทำความรุนแรงและละเมิดสิทธิผู้สูงอายุ

ข้อเสนอแนะแบบเต็ม : รัฐควรกำหนดนโยบายหรือมาตรการในการป้องกันและคุ้มครองมิให้มีการกระทำความรุนแรง และละเมิดสิทธิของผู้สูงอายุอย่างเป็นรูปธรรม อาทิ การสร้างเครือข่ายเฝ้าระวังผู้สูงอายุที่เสี่ยงต่อการได้รับความรุนแรงในครอบครัว เพื่อป้องกันหรือลดผลกระทบของปัญหาความรุนแรง ด้านร่างกาย จิตใจ หรือทรัพย์สิน การสร้างความรู้ความเข้าใจในระดับสังคมให้รู้ว่าการกระทำความรุนแรงในครอบครัวเป็นเรื่องที่ยอมรับไม่ได้และไม่ใช่ว่าเรื่องส่วนตัว ควรสร้างระบบการช่วยเหลือผู้สูงอายุที่ถูกกระทำความรุนแรงและถูกละเมิดสิทธิในระดับพื้นที่ อย่างทันทั่วถึง ตลอดจนการหาสาเหตุของการกระทำความรุนแรงในครอบครัวต่อผู้สูงอายุเพื่อหาแนวทาง แก้ไขปัญหาได้อย่างเหมาะสมต่อไป

คำอธิบาย :

(1) คำนิยาม

เรื่องร้องทุกข์ หมายถึง เรื่องร้องทุกข์ที่ผู้ร้องทุกข์ได้ยื่นหรือส่งต่อเจ้าหน้าที่ผ่านช่องทางการให้บริการของศูนย์บริการประชาชน สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี รวมถึงการยื่นเรื่องร้องทุกข์ผ่านช่องทางการให้บริการต่าง ๆ ของกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ ซึ่งดำเนินการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน พ.ศ. 2548 และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการจัดการเรื่องราวร้องทุกข์ พ.ศ. 2552

ผู้สูงอายุ หมายถึง บุคคลที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป

การละเมิดสิทธิผู้สูงอายุ หมายถึง การกระทำของบุคคลอื่นที่ส่งผลให้ผู้สูงอายุเกิดความทุกข์ ความเจ็บปวดทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม โดยการกระทำความดังกล่าวเป็นการกระทำของบุคคลอื่นต่อผู้สูงอายุ แบ่งออกเป็น 5 ประเภท ได้แก่

(1) การละเมิดทางด้านร่างกาย ได้แก่ การทุบตี ทำร้าย ใช้แรงกระแทกที่ร่างกาย ผลัก ทำให้เกิดความเจ็บปวดหรือบาดเจ็บตามร่างกาย

(2) การละเมิดทางอารมณ์และจิตใจ ได้แก่ การทำร้ายจิตใจ เกิดความเสียใจ น้อยใจ ด้วยการใช้คำพูดดูหมิ่น ดูถูก ด่าทอ ไม่เห็นคุณค่าของผู้สูงอายุ

(3) การหาประโยชน์ในทรัพย์สิน และการเอาเปรียบทางกฎหมาย ได้แก่ ลักขโมย การล่อลวงเอาทรัพย์สิน หรือนำทรัพย์สินไปใช้โดยผู้สูงอายุไม่ยินยอม หรืออาจยินยอมเพราะถูกหลอกด้วยกลอุบายให้ยกทรัพย์สินให้ เป็นต้น

(4) การล่วงละเมิดทางเพศ ได้แก่ การล่วงละเมิดทางเพศโดยไม่ได้รับความยินยอมจากผู้สูงอายุ ด้วยการใช้คำพูด ใช้กำลัง การสัมผัส หรือการมอง ซึ่งแสดงถึงการล่วงละเมิดทางเพศต่อผู้สูงอายุทั้งการข่มขืนหรือล่วงละเมิดภายนอก

(5) การละเลยทอดทิ้ง หรือละเว้นการกระทำ ได้แก่ ความตั้งใจหรือไม่ตั้งใจ ที่จะปฏิเสธการดูแล ส่งผลให้ผู้สูงอายุไม่ได้รับการดูแลเอาใจใส่เท่าที่จำเป็น เกิดความทุกข์ จากการถูกทอดทิ้ง ไม่ได้รับปัจจัยพื้นฐาน ในการยังชีพ อาทิ อาหาร เสื้อผ้ายารักษาโรค

(2) ข้อมูลพื้นฐาน

หน่วยวัด : เรื่อง

2566	2567	2568
51	51	56

(3) แหล่งข้อมูล

จำนวนเรื่องร้องเรียน ร้องทุกข์ กรณีการละเมิดสิทธิผู้สูงอายุ ของกองพิทักษ์สิทธิและเสรีภาพ กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ

หมายเหตุ : ข้อมูลดังกล่าวเป็นจำนวนเรื่องร้องเรียน ร้องทุกข์ ของผู้ร้องทุกข์ที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป โดนปัจจุบันยังไม่ได้มีการจำแนก หรือจัดเก็บในรายละเอียดย่อยของคำร้องทุกข์ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับการละเมิด สิทธิผู้สูงอายุ

(4) วิธีการจัดเก็บข้อมูล

กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ จัดเก็บข้อมูลในรูปแบบเอกสาร ในแฟ้มสำนวนและไฟล์ (Excel) และนำไปประมวลผลใน Google Sheets โดยดำเนินการจัดเก็บสถิติข้อมูลคำร้องทุกข์เป็นรายสัปดาห์และรายเดือน

(5) คำเป้าหมาย

จำนวนเรื่องร้องเรียน ร้องทุกข์ และการปรึกษากฎหมายเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิผู้สูงอายุ (หน่วยวัด : เรื่อง)

ตัวชี้วัดที่ 32 : จำนวนผู้สูงอายุที่ตกเป็นเหยื่อความรุนแรง

แผนรายด้าน/แผนรายการกลุ่ม : กลุ่มผู้สูงอายุ

ข้อเสนอแนะและประเด็นหลัก : ข้อเสนอแนะที่ 4 การป้องกันมิให้มีการกระทำความรุนแรงและละเมิดสิทธิผู้สูงอายุ

ข้อเสนอแนะแบบเต็ม : รัฐควรกำหนดนโยบายหรือมาตรการในการป้องกันและคุ้มครองมิให้มีการกระทำความรุนแรง และละเมิดสิทธิของผู้สูงอายุอย่างเป็นรูปธรรม อาทิ การสร้างเครือข่ายเฝ้าระวังผู้สูงอายุที่เสี่ยงต่อการได้รับความรุนแรงในครอบครัว เพื่อป้องกันหรือลดผลกระทบของปัญหาความรุนแรง ด้านร่างกาย จิตใจ หรือทรัพย์สิน การสร้างความรู้ความเข้าใจในระดับสังคมให้รู้ว่าการกระทำความรุนแรงในครอบครัวเป็นเรื่องที่ยอมรับไม่ได้และไม่ใช่ว่าเรื่องส่วนตัว ควรสร้างระบบการช่วยเหลือผู้สูงอายุที่ถูกกระทำความรุนแรงและถูกละเมิดสิทธิในระดับพื้นที่ อย่างทันทั่วถึง ตลอดจนการหาสาเหตุของการกระทำความรุนแรงในครอบครัวต่อผู้สูงอายุเพื่อหาแนวทาง แก้ไขปัญหาได้อย่างเหมาะสมต่อไป

คำอธิบาย :

(1) คำนิยาม

ผู้สูงอายุ หมายถึง บุคคลซึ่งมีอายุเกิน 60 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป

โดยกรมกิจการผู้สูงอายุ มีการดำเนินโครงการให้บริการสงเคราะห์ผู้สูงอายุในภาวะยากลำบาก ได้แก่

(1) ประสบความเดือดร้อน หมายถึง ถูกทารุณกรรม ถูกแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบด้วยกฎหมาย ถูกทอดทิ้ง ประสบปัญหาครอบครัว ด้านที่พักอาศัย อาหาร และเครื่องนุ่งห่ม

(2) ทารุณกรรม หมายถึง การกระทำหรือละเว้นการกระทำด้วยประการใด ๆ จนเป็นเหตุให้ผู้สูงอายุ เสื่อมเสียเสรีภาพหรือเกิดอันตรายแก่ร่างกายหรือจิตใจหรือการกระทำความผิดทางเพศต่อผู้สูงอายุ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงสภาพจิตใจหรือพฤติกรรมของผู้สูงอายุ สภาพสังคม สิ่งแวดล้อม หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ไม่ว่าผู้สูงอายุจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม

(3) แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบด้วยกฎหมาย หมายถึง การหลอกลวง การกล่าวเท็จ การใช้ให้ผู้สูงอายุ กระทำหรือประพฤตินลักษณะที่น่าจะเป็นอันตรายแก่ร่างกายหรือจิตใจ หรือขัดต่อกฎหมายหรือศีลธรรมอันดี หรือการกระทำใด ๆ โดยมิชอบ เพื่อให้ได้ประโยชน์จากผู้สูงอายุ ทั้งนี้ ไม่ว่าผู้สูงอายุจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม

(4) ถูกทอดทิ้ง หมายถึง การขาดผู้อุปการะเลี้ยงดู ละเลย ไม่เอาใจใส่ดูแล หรือไม่ดูแล อันอาจเกิดอันตรายต่อร่างกายและจิตใจของผู้สูงอายุ

(2) ข้อมูลพื้นฐาน

- สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (หน่วยวัด : คน)

2566	2567	2568
168	186	359

- กรมกิจการผู้สูงอายุ (หน่วยวัด : คน)

2566	2567	2568
-	-	4

**เริ่มนำเข้าข้อมูลในระบบ พม. Smart ปี 2568*

(3) แหล่งข้อมูล

- ศูนย์ช่วยเหลือสังคม สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
- กรมกิจการผู้สูงอายุ

(4) วิธีการจัดเก็บข้อมูล

- สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จัดเก็บข้อมูลสถิติเป็นรายวัน รายเดือน และรายปี ผ่านระบบสารสนเทศ <https://hotline1300.m-society.go.th/login>
- กรมกิจการผู้สูงอายุ - ยังไม่มีข้อมูล -

(5) ค่าเป้าหมาย

จำนวนผู้สูงอายุที่ตกเป็นเหยื่อความรุนแรง (หน่วยวัด : คน)

ตัวชี้วัดที่ 33 : จำนวนผู้ผ่านการบำบัดยาเสพติดมีงานทำ

แผนรายด้าน/แผนรายกลุ่ม : กลุ่มผู้เสพยาเสพติด

ข้อเสนอแนะและประเด็นหลัก : ข้อเสนอแนะที่ 1 การเพิ่มโอกาสในการประกอบอาชีพของผู้ผ่านการบำบัดยาเสพติด

ข้อเสนอแนะแบบเต็ม : หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการประสานกรมพัฒนาฝีมือแรงงานผลักดันโครงการที่เกี่ยวข้องกับผู้ผ่านการบำบัดยาเสพติด เพื่อเพิ่มโอกาสในการประกอบอาชีพ ฝึกอาชีพเพิ่มทักษะให้กับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะให้มีความรู้ ความสามารถ ทักษะฝีมือแรงงาน และการเตรียมความพร้อมทางด้านจรรยาบรรณในวิชาชีพเพื่อเข้าสู่กระบวนการทำงาน เพื่อสร้างความยั่งยืนในการประกอบอาชีพ สามารถพึ่งพาตนเองได้ และสังคมให้การยอมรับในศักยภาพการทำงาน

คำอธิบาย :

(1) คำนิยาม

ผู้ผ่านการบำบัดยาเสพติดที่ได้รับโอกาสในการประกอบอาชีพ หมายถึง ผู้ผ่านการบำบัดยาเสพติดที่ได้รับการส่งเสริม สนับสนุน ช่วยเหลือ และสงเคราะห์ด้านการฝึกอาชีพและส่งเสริมการประกอบอาชีพ ตามประมวลกฎหมายยาเสพติด พ.ศ. 2564 ซึ่งมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กรมการจัดหางาน เป็นต้น

(2) ข้อมูลพื้นฐาน

หน่วยวัด : ราย

2566	2567	2568
95	143	ไม่ได้รับจัดสรรงบประมาณ

(3) แหล่งข้อมูล

จำนวนผู้ผ่านการบำบัดยาเสพติดที่ได้รับการส่งเสริม สนับสนุน ช่วยเหลือ และสงเคราะห์ด้านการฝึกอาชีพและส่งเสริมการประกอบอาชีพ ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

(4) วิธีการจัดเก็บข้อมูล

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ประมวลผลข้อมูลผู้ผ่านการบำบัดยาเสพติดที่ได้รับการส่งเสริม สนับสนุน ช่วยเหลือ และสงเคราะห์ด้านการฝึกอาชีพและส่งเสริมการประกอบอาชีพจากระบบข้อมูลการบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดของประเทศ (บสต.) และจัดเก็บข้อมูลในระบบสารสนเทศยาเสพติดจังหวัด (NISPA PLUS) พร้อมทั้งสรุปผลการดำเนินงานภาพรวมในรูปแบบเอกสาร (Excel)

(5) ค่าเป้าหมาย

จำนวนผู้ผ่านการบำบัดยาเสพติดมีงานทำ (หน่วยวัด : คน)

หมายเหตุ : สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เสนอปรับตัวชี้วัดเป็น “จำนวนผู้ผ่านการบำบัดยาเสพติดที่ได้รับการส่งเสริม สนับสนุน ช่วยเหลือ และสงเคราะห์ด้านการฝึกอาชีพและส่งเสริมการประกอบอาชีพ” (หน่วยวัด : ราย) โดยต้องนำเสนอเข้าสู่วาระของที่ประชุมคณะกรรมการขับเคลื่อนงาน

สิทธิมนุษยชนของประเทศไทยในโอกาสต่อไป ปัจจุบัน อยู่ระหว่างกระบวนการเสนอนายกรัฐมนตรีพิจารณา
(ข้อมูล ณ 7 พ.ค. 69)

ตัวชี้วัดที่ 34 : จำนวนผู้ผ่านการบำบัดยาเสพติดที่กลับมาเสพติดซ้ำ

แผนรายด้าน/แผนรายกลุ่ม : กลุ่มผู้เสพยาเสพติด

ข้อเสนอแนะและประเด็นหลัก : ข้อเสนอแนะที่ 1 การเพิ่มโอกาสในการประกอบอาชีพของผู้ผ่านการบำบัดยาเสพติด

ข้อเสนอแนะแบบเต็ม : หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการประสานกรมพัฒนาฝีมือแรงงานผลักดันโครงการที่เกี่ยวข้องกับผู้ผ่านการบำบัดยาเสพติด เพื่อเพิ่มโอกาสในการประกอบอาชีพ ฝึกอาชีพเพิ่มทักษะให้กับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะให้มีความรู้ ความสามารถ ทักษะฝีมือแรงงาน และการเตรียมความพร้อมทางด้านจรรยาบรรณในวิชาชีพเพื่อเข้าสู่กระบวนการทำงาน เพื่อสร้างความยั่งยืนในการประกอบอาชีพ สามารถพึ่งพาตนเองได้ และสังคมให้การยอมรับในศักยภาพการทำงาน

คำอธิบาย :

(1) คำนิยาม

ผู้ป่วยยาเสพติดที่เข้าสู่กระบวนการบำบัดรักษา หมายถึง ผู้ป่วยยาเสพติดที่เข้ารับการบำบัดรักษาในระบบสมัครใจ (ม.113 , ม.114) ของสถานพยาบาลยาเสพติดสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

การดูแลอย่างมีคุณภาพต่อเนื่อง หมายถึง การดูแลผู้ป่วยผ่านกระบวนการคัดกรองบำบัดรักษาและฟื้นฟูอย่างรอบด้าน ทั้งด้านกาย จิต สังคม ครบตามโปรแกรมมาตรฐานต่อเนื่องจนถึงการติดตามหลังสิ้นสุดการบำบัด โดยกำหนดเกณฑ์มาตรฐานด้านการติดตามทางการแพทย์ ดังนี้

- ผู้ป่วยกลุ่ม “ผู้ใช้” ได้รับการติดตาม อย่างน้อย 1 ครั้ง ภายใน 1 เดือน
- ผู้ป่วยกลุ่ม “ผู้เสพ” และ “ผู้ติด” ได้รับการติดตามอย่างน้อย 4 ครั้ง ภายใน 1 ปี

(2) ข้อมูลพื้นฐาน

หน่วยวัด : ร้อยละ

2566	2567	2568
67.05	66.16	80.75

(3) แหล่งข้อมูล

ระบบข้อมูลการบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดของประเทศ (บสต.)

(4) วิธีการจัดเก็บข้อมูล

สถานพยาบาลยาเสพติด สังกัดกระทรวงสาธารณสุข บันทึกข้อมูลของหน่วยงานผู้ให้การบำบัดรักษาในระบบข้อมูลการบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดของประเทศ (บสต.) โดยจะเก็บเป็นร้อยละของผู้ป่วยยาเสพติดที่เข้าสู่กระบวนการบำบัดรักษา ได้รับการดูแลอย่างมีคุณภาพต่อเนื่องจนถึงการติดตาม (เฉพาะระบบสมัครใจ) (Retention Rate) เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา (หน่วยวัด : ร้อยละ) ปี 2569 ร้อยละ 70 ปี 2570 ร้อยละ 75

(5) ค่าเป้าหมาย

จำนวนผู้ผ่านการบำบัดยาเสพติดที่กลับมาเสพติดซ้ำ (หน่วยวัด : คน)

หมายเหตุ : สำนักงานเลขานุการคณะกรรมการบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติด สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข เสนอปรับตัวชี้วัดเป็น “ร้อยละของผู้ป่วยยาเสพติดที่เข้าสู่กระบวนการบำบัดรักษา

ได้รับการดูแลอย่างมีคุณภาพต่อเนื่องจนถึงการติดตาม (เฉพาะระบบสมัครใจ) (Retention Rate)” (หน่วยวัด : ร้อยละ)
โดยต้องนำเสนอเข้าสู่วาระของที่ประชุมคณะกรรมการขับเคลื่อนงานสิทธิมนุษยชนของประเทศไทยในโอกาส
ต่อไป ปัจจุบัน อยู่ระหว่างกระบวนการเสนอนายกรัฐมนตรีพิจารณา (ข้อมูล ณ 7 พ.ค. 69)

ตัวชี้วัดที่ 35 : จำนวนเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการเลือกปฏิบัติต่อกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ

แผนรายด้าน/แผนรายกลุ่ม : กลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ

ข้อเสนอแนะและประเด็นหลัก : ข้อเสนอแนะที่ 3 การป้องกันไม่ให้เจ้าหน้าที่รัฐเลือกปฏิบัติต่อกลุ่มความหลากหลายทางเพศ

ข้อเสนอแนะแบบเต็ม : สร้างความรู้ความเข้าใจให้กับเจ้าหน้าที่รัฐในการปฏิบัติต่อกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศที่เหมาะสม ส่งเสริมการสร้างธรรมาภิบาลให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง พัฒนาประสิทธิภาพของกลไกการร้องเรียนและเพิ่มช่องทางการเข้าถึงกลไกการร้องเรียน ติดตามให้มีการปฏิบัติและบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด สร้างความเข้มแข็งแก่ระบบยุติธรรมที่ตอบสนองความอ่อนไหวเรื่องเพศภาวะ

คำอธิบาย :

(1) คำนิยาม

1. เรื่องร้องเรียน หมายถึง เรื่องที่ผู้ร้องเรียนได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้ ไม่ว่าจะมีความผิดหรือไม่มีความผิดก็ตาม อันเป็นผลมาจากการเลือกปฏิบัติ

คำร้อง (วลพ.) หมายถึง การเสนอข้อกล่าวหาต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศไม่ว่าจะได้เสนอในครั้งแรกหรือเสนอในภายหลัง โดยการแก้ไขเพิ่มเติมหรือโดยสอดเข้ามาเป็นคู่กรณีไม่ว่าด้วยความสมัครใจหรือถูกเรียกเข้ามา ตามระเบียบกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการยื่นคำร้อง การพิจารณา และการวินิจฉัยการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ พ.ศ. 2559

เรื่องร้องทุกข์ (กคส.) หมายถึง เรื่องร้องทุกข์ที่ผู้ร้องทุกข์ได้ยื่นหรือส่งต่อเจ้าหน้าที่ผ่านช่องทางการให้บริการของกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ ซึ่งดำเนินการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน พ.ศ. 2548 และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการจัดการเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. 2552

เรื่องร้องเรียน (กสม.) หมายถึง เรื่องที่มีผู้แจ้งหรือร้องเรียนต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่ามีการกระทำการหรือการละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนเกิดขึ้น และให้หมายรวมถึงเรื่องที่มีการขอให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติดำเนินการ ตามระเบียบคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน พ.ศ. 2561 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

2. การเลือกปฏิบัติต่อกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ หมายถึง การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ ตามพระราชบัญญัติความเท่าเทียมระหว่างเพศ พ.ศ. 2558 ซึ่งหมายความว่า การกระทำหรือไม่กระทำการใดอันเป็นการแบ่งแยก กีดกัน หรือจำกัดสิทธิประโยชน์ใด ๆ ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม โดยปราศจากความชอบธรรม เพราะเหตุที่บุคคลนั้นเป็นเพศชายหรือเพศหญิง หรือมีการแสดงออกที่แตกต่างจากเพศโดยกำเนิด เช่น การเลือกปฏิบัติด้วยเหตุวิถีทางเพศและอัตลักษณ์ทางเพศ (Sexual Orientation and Gender Identity)

(2) ข้อมูลพื้นฐาน

- คณะกรรมการวินิจฉัยการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ (วลง.) กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว (หน่วยวัด : คำร้อง)

2566	2567	2568
3	3	-

**ไม่ปรากฏข้อมูลปี 2568*

- กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ (หน่วยวัด : เรื่อง)

2566	2567	2568
70	54	22

- สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (หน่วยวัด : เรื่อง)

2566	2567	2568
103	27	109

(3) แหล่งข้อมูล

- ข้อมูลสถิติจำนวนคำร้อง และจำนวนคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ (วลง.) กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
- จำนวนเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการเลือกปฏิบัติต่อกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ ของกองพิทักษ์สิทธิและเสรีภาพ กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ เป็นจำนวนเรื่องร้องเรียน ร้องทุกข์ กรณีหน่วยงานรัฐ และหน่วยงานที่อยู่ในความควบคุมของรัฐถูกร้องเรียนเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งข้อมูลดังกล่าวเป็นจำนวนเรื่องร้องเรียน ร้องทุกข์ ของผู้ร้องทุกข์ที่เกี่ยวกับการร้องเรียนเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานรัฐ และหน่วยงานที่อยู่ในความควบคุมของรัฐ โดยปัจจุบันยังไม่ได้มีการจำแนกหรือจัดเก็บในรายละเอียดย่อยของคำร้องทุกข์ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับการเลือกปฏิบัติต่อกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ
- สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

(4) วิธีการจัดเก็บข้อมูล

- กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว มีการเก็บข้อมูลสถิติตามปีปฏิทิน โดยจะมีการปรับปรุงข้อมูลเมื่อมีคำร้องเข้ามาใหม่
- กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ จัดเก็บข้อมูลในรูปแบบเอกสาร ในแฟ้มสำนวนและไฟล์ (Excel) และนำไปประมวลผลใน Google Sheets โดยดำเนินการจัดเก็บสถิติข้อมูลคำร้องทุกข์เป็นรายสัปดาห์และรายเดือน
- สถิติเรื่องร้องเรียน จำแนกตามประเภทสิทธิมนุษยชน ของสำนักรับเรื่องร้องเรียนและประสานการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ซึ่งปรากฏในรายงานผลการปฏิบัติงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ประจำปีงบประมาณ

(5) คำเป้าหมาย

จำนวนเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการเลือกปฏิบัติต่อกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ (หน่วยวัด : เรื่อง)

ตัวชี้วัดที่ 36 : จำนวนบุคคลที่มีปัญหาสถานะทางทะเบียนและกลุ่มชาติพันธุ์ได้รับการจัดทำและปรับปรุงทะเบียนประวัติและบัตรประจำตัวคนซึ่งไม่มีสัญชาติไทยตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร

แผนรายด้าน/แผนรายกลุ่ม : กลุ่มบุคคลที่มีปัญหาสถานะทางทะเบียนและกลุ่มชาติพันธุ์

ข้อเสนอแนะและประเด็นหลัก : ข้อเสนอแนะที่ 3 การให้ความช่วยเหลือกลุ่มบุคคลที่มีปัญหาสถานะทางทะเบียนและกลุ่มชาติพันธุ์ให้ได้รับสิทธิขั้นพื้นฐาน

ข้อเสนอแนะแบบเต็ม : รัฐควรสร้างการรับรู้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่เพื่อให้ทราบกฎหมาย นโยบาย มาตรการ แนวปฏิบัติ ในการให้ความช่วยเหลือกลุ่มบุคคลที่มีปัญหาสถานะทางทะเบียน และกลุ่มชาติพันธุ์ ให้ได้รับสิทธิขั้นพื้นฐานอันพึงได้ตามหลักสิทธิมนุษยชน และเหมาะสมตามความสามารถของประเทศ ปัจจุบัน แม้จะมีข้อกำหนด นโยบายต่าง ๆ ในประเทศไทย เพื่อจัดการกับผู้ที่มีปัญหาสถานะบุคคลแต่กลับพบว่า ไม่ใช่ทุกคนที่สามารถเข้าถึงและเข้าใจข้อกำหนดนโยบายต่าง ๆ ตลอดจนขั้นตอนปฏิบัติได้ ดังนั้น เพื่อให้กฎหมาย นโยบาย มาตรการสามารถบังคับใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ บุคคลเหล่านี้ ได้เข้าถึงและเข้าใจข้อกำหนด รัฐควรสร้างการรับรู้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ให้เข้าถึง เข้าใจกฎหมาย นโยบาย มาตรการ แนวปฏิบัติต่าง ๆ ได้ง่าย เพื่อให้การช่วยเหลือกลุ่มบุคคลที่มีปัญหาสถานะทางทะเบียน และกลุ่มชาติพันธุ์ อาทิ มีการทำคู่มือประชาสัมพันธ์การเข้าถึงสิทธิต่าง ๆ เช่น สิทธิในการจดทะเบียนการเกิด สิทธิในการรักษาพยาบาล สิทธิการศึกษา ฯลฯ ของกลุ่มบุคคลที่มีปัญหาสถานะทางทะเบียน และกลุ่มชาติพันธุ์ เผยแพร่แก่ผู้นำท้องถิ่น มีการบูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐ ภาคประชาชน องค์กรพัฒนาเอกชน (NGOs) เพื่อช่วยกันช่วยเหลือดูแลกลุ่มบุคคลที่มีปัญหาสถานะทางทะเบียน และกลุ่มชาติพันธุ์ให้ได้รับสิทธิขั้นพื้นฐานตามหลักสิทธิมนุษยชน

คำอธิบาย :

(1) คำนิยาม

การจัดทำและปรับปรุงทะเบียนประวัติและบัตรประจำตัวคนซึ่งไม่มีสัญชาติไทย หมายถึง การจัดทำหรือกำหนดเลขประจำตัว 13 หลัก การปรับปรุงข้อมูลของบุคคลให้เป็นไปตามข้อเท็จจริงและการจัดทำบัตรประจำตัวคนซึ่งไม่มีสัญชาติไทย

(2) ข้อมูลพื้นฐาน

หน่วยวัด : ราย

2566	2567	2568
75,004	86,323	89,455

(3) แหล่งข้อมูล

สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง

(4) วิธีการจัดเก็บข้อมูล

กรมการปกครอง จัดเก็บข้อมูลสถิติผ่านระบบฐานข้อมูลทะเบียนราษฎร และประมวลผลเป็นรายไตรมาส

(5) ค่าเป้าหมาย

จำนวนบุคคลที่มีปัญหาสถานะทางทะเบียนและกลุ่มชาติพันธุ์ได้รับการจัดทำและปรับปรุงทะเบียนประวัติและบัตรประจำตัวคนซึ่งไม่มีสัญชาติไทยตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร (80,000 ราย/ปี) (หน่วยวัด : ราย)

ตัวชี้วัดที่ 37 : จำนวนสถานที่ที่มีการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการและทุกคนในสังคมเข้าถึงและใช้ประโยชน์

แผนรายด้าน/แผนรายกลุ่ม : กลุ่มคนพิการ

ข้อเสนอแนะและประเด็นหลัก : ข้อเสนอแนะที่ 4 การพัฒนาระบบสาธารณูปโภค บริการขนส่งสาธารณะ สถานที่ บริการ สิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยีสารสนเทศที่เอื้อต่อการพัฒนาของคนพิการ

ข้อเสนอแนะแบบเต็ม : รัฐควรพัฒนาระบบสาธารณูปโภคและบริการขนส่ง สาธารณะ ด้านสถานที่ บริการ สิ่งอำนวยความสะดวกต่อการเคลื่อนไหว และเครื่องมือเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อรองรับและเอื้อต่อการพัฒนาของกลุ่มพิการ เตรียมความพร้อมให้คนพิการสามารถเข้าสู่สังคมดิจิทัลอย่างมีศักดิ์ศรี และควรมีมาตรการส่งเสริมให้นายจ้างจัดสวัสดิการและสาธารณูปโภคที่จำเป็นพื้นฐานในขณะที่ทำงานอยู่ในสถานประกอบการกิจการให้แก่ลูกจ้างคนพิการโดยเพิ่มอารยสถาปัตย์ (Universal Design) อาทิ จัดให้มีห้องน้ำน้ำลูกจ้างคนพิการ เวชภัณฑ์และยาที่ใช้ในการปฐมพยาบาล เป็นต้น การจัดสวัสดิการด้านการเงิน ด้านบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการพัฒนาความรู้ ทักษะที่เป็นประโยชน์ในการทำงาน ด้านนันทนาการและด้านสุขภาพอนามัย เป็นต้น ซึ่งลูกจ้างคนพิการสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและได้รับสวัสดิการโดยไม่มีการเลือกปฏิบัติ

คำอธิบาย :

(1) คำนิยาม

สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการ หมายถึง ส่วนของอาคารที่สร้างขึ้นและอุปกรณ์อันเป็นส่วนประกอบของอาคารที่ติด หรือ ตั้งอยู่ภายในและภายนอกอาคารเพื่ออำนวยความสะดวกในการใช้อาคารสำหรับคนพิการหรือทุพพลภาพ และคนชรา

(2) ข้อมูลพื้นฐาน

หน่วยวัด : แห่ง

2566	2567	2568
2,804	3,249	4,322

(3) แหล่งข้อมูล

กองส่งเสริมสิทธิและสวัสดิการคนพิการ กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

(4) วิธีการจัดเก็บข้อมูล

กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ มีการจัดเก็บข้อมูลการจัดระดับสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการ (Ranking Disabilities Friendly) ใน Google Sheets และเก็บในรูปแบบเอกสาร (Excel)

โดยแบ่งข้อมูลการจัดระดับการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการ ดังนี้

1. ข้อมูลสถานที่ จำนวน 11 ประเภท ได้แก่ (1) หน่วยงานภาครัฐ (2) องค์กรเอกชน (3) สถานที่ท่องเที่ยว (4) ขนส่งสาธารณะ (5) ศาสนสถาน (6) สถาบันการศึกษา (7) โรงพยาบาล (8) สถานีบริการน้ำมัน (9) ห้างสรรพสินค้า (10) ร้านอาหาร (11) โรงแรม

2. ข้อมูลรายการสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการ 7 ประเภท ได้แก่ (1) ที่จอดรถ (2) ทางลาด (3) ห้องน้ำ (4) ป้าย (5) บริการข้อมูล (6) อุปกรณ์ (7) ผู้ให้บริการ
3. ข้อมูลระดับดาว (1-7 ดาว) มีครบ 7 ประเภท จะได้ 7 ดาว
4. ข้อมูลจำนวนรายการสถานที่ที่มีการดำเนินงาน 3 ระดับ ได้แก่ ระดับ 0 คือ ไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการ 2 คือ สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการ ที่ต้องปรับปรุง และ 3 คือ มีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการที่ได้มาตรฐาน

(5) ค่าเป้าหมาย

จำนวนสถานที่ที่มีการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการและทุกคนในสังคมเข้าถึงและใช้ประโยชน์ (1,000 แห่ง/ปี) (หน่วยวัด : แห่ง)

ตัวชี้วัดที่ 38 : จำนวนเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการอำนวยความสะดวกให้คนพิการเดินทางด้วยขนส่งสาธารณะ

แผนรายด้าน/แผนรายการกลุ่ม : กลุ่มคนพิการ

ข้อเสนอแนะและประเด็นหลัก : ข้อเสนอแนะที่ 4 การพัฒนาระบบสาธารณูปโภค บริการขนส่งสาธารณะ สถานที่ บริการ สิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยีสารสนเทศที่เอื้อต่อการพัฒนาของคนพิการ

ข้อเสนอแนะแบบเต็ม : รัฐควรพัฒนาระบบสาธารณูปโภคและบริการขนส่ง สาธารณะ ด้านสถานที่ บริการ สิ่งอำนวยความสะดวกต่อการเคลื่อนไหว และเครื่องมือเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อรองรับและเอื้อต่อการพัฒนาของกลุ่มพิการ เตรียมความพร้อมให้คนพิการสามารถเข้าสู่สังคมดิจิทัลอย่างมีศักดิ์ศรี และควรมีมาตรการส่งเสริมให้นายจ้างจัดสวัสดิการและสาธารณูปโภคที่จำเป็นพื้นฐานในขณะที่ทำงานอยู่ในสถานประกอบกิจการให้แก่ลูกจ้างคนพิการโดยเพิ่มอารยสถาปัตย์ (Universal Design) อาทิ จัดให้มีห้องน้ำน้ำลูกจ้างคนพิการ เวชภัณฑ์และยาที่ใช้ในการปฐมพยาบาล เป็นต้น การจัดสวัสดิการด้านการเงิน ด้านบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการพัฒนาความรู้ ทักษะที่เป็นประโยชน์ในการทำงาน ด้านนันทนาการและด้านสุขภาพอนามัย เป็นต้น ซึ่งลูกจ้างคนพิการสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและได้รับสวัสดิการโดยไม่มีการเลือกปฏิบัติ

คำอธิบาย :

(1) คำนิยาม

เรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการอำนวยความสะดวกให้คนพิการเดินทางด้วยขนส่งสาธารณะ หมายถึง เรื่องที่คนพิการได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อน หรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้ ไม่ว่าจะมิใช่กรณีหรือไม่มิใช่กรณีก็ตาม อันเป็นผลมาจากการไม่สามารถเดินทางด้วยระบบขนส่งสาธารณะได้

(2) ข้อมูลพื้นฐาน

- กระทรวงคมนาคม (หน่วยวัด : เรื่อง)

2566	2567	2568
-	-	-

**ไม่ปรากฏข้อมูลพื้นฐาน 3 ปีย้อนหลัง*

- กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (หน่วยวัด : เรื่อง)

2566	2567	2568
1	-	-

**ปี 2567 - 2568 ไม่ปรากฏข้อร้องเรียน*

- สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (หน่วยวัด : เรื่อง)

2566	2567	2568
4	11	2

(3) แหล่งข้อมูล

- กระทรวงคมนาคม

- กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ
- สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (สำนักรับเรื่องร้องเรียนและประสานการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน)

(4) วิธีการจัดเก็บข้อมูล

- สำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคม
- กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ
- สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

(5) ค่าเป้าหมาย

จำนวนเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการอำนวยความสะดวกให้คนพิการเดินทางด้วยขนส่งสาธารณะ (หน่วยวัด : เรื่อง)

ตัวชี้วัดที่ 39 : จำนวนการจ้างงานคนพิการในหน่วยงานของรัฐและสถานประกอบการ

แผนรายด้าน/แผนรายกลุ่ม : กลุ่มคนพิการ

ข้อเสนอแนะและประเด็นหลัก : ข้อเสนอแนะที่ 6 การจ้างงานคนพิการในสถานประกอบการและหน่วยงานภาครัฐ

ข้อเสนอแนะแบบเต็ม : ควรส่งเสริมการจ้างงานคนพิการในหน่วยงานของรัฐ และส่งเสริมการจ้างงานคนพิการในสถานประกอบการ ควรตรวจรายงานผลการจ้างงานให้ครบตามที่กฎหมายกำหนด เพื่อหาหรือแนวทางการจ้างงานคนพิการในหน่วยงานของรัฐ การคัดกรองงานให้เหมาะสมกับคนพิการ เพื่อให้คนพิการหรือผู้ดูแลคนพิการได้รับการจ้างงานคนพิการ ในหน่วยงานของรัฐเพิ่มมากขึ้น และมีการออกเยี่ยมคนพิการที่ทำงานในหน่วยงานภาครัฐ และควรสร้างการรับรู้และแรงจูงใจในการจ้างงานคนพิการ ให้นายจ้าง/เจ้าของสถานประกอบการ ได้ทราบสิทธิประโยชน์ทางภาษีเพื่อส่งเสริมการจ้างงานคนพิการเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับนายจ้าง/เจ้าของสถานประกอบการที่ไม่จ้างงานคนพิการหรือส่งเงินเข้ากองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการเพื่อให้คนพิการได้รับการจ้างงานเพิ่มมากขึ้น

คำอธิบาย :

(1) คำนิยาม

การจ้างงานคนพิการตามมาตรา 33 หมายถึง การจ้างงานคนพิการที่มีบัตรประจำตัวคนพิการเป็นผู้ปฏิบัติงานตำแหน่งประจำ (ข้าราชการ พนักงานราชการ ลูกจ้างประจำและลูกจ้างชั่วคราว)

การส่งเสริมอาชีพตามมาตรา 35 หมายถึง การให้สัมปทานจัดสถานที่จำหน่ายสินค้าหรือบริการ จัดจ้างเหมาช่วงงานหรือจ้างเหมาบริการโดยวิธีพิเศษ ฝึกงาน หรือจัดให้มีอุปกรณ์หรือสิ่งอำนวยความสะดวกล่ามภาษามือ หรือให้ความช่วยเหลืออื่นใดแก่คนพิการหรือผู้ดูแลคนพิการก็ได้

นายจ้าง/สถานประกอบการ หมายถึง นายจ้าง/สถานประกอบการทุกแห่งที่มีลูกจ้างที่ไม่ใช่คนพิการเกิน 100 คน ต้องรับคนพิการเข้าทำงานตามสัดส่วนที่กฎหมายกำหนด

หน่วยงานภาครัฐ หมายถึง กระทรวง ทบวง กรม ส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น และมีฐานะเป็นกรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ ที่ตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกาหรือหน่วยงานอื่นของรัฐ

จำนวนคนพิการที่ต้องจ้าง หมายถึง จำนวนคนพิการทั้งหมดที่สถานประกอบการ/หน่วยงานภาครัฐต้องทำการจ้างงานคนพิการตามมาตรา 33 มาตรา 35 (โดยคิดอัตราส่วน 100:1 เศษของหนึ่งร้อยคน ถ้าเกินห้าสิบคนต้องรับคนพิการเพิ่มอีกหนึ่งคน)

(2) ข้อมูลพื้นฐาน

● รัฐ (หน่วยวัด : คน)

2566	2567	2568
20.13	25.22	30.09

● สถานประกอบการ (หน่วยวัด : คน)

2566	2567	2568
100.09	98.17	99.37

(3) แหล่งข้อมูล

กองทุนและส่งเสริมความเสมอภาคคนพิการ กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

(4) วิธีการจัดเก็บข้อมูล

กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ดำเนินการจัดเก็บข้อมูลสถิติตามปีปฏิทิน ในรูปแบบเอกสาร (Word, Excel, PDF) และผ่านระบบสารสนเทศ <https://ejob.dep.go.th/>

(5) ค่าเป้าหมาย

จำนวนการจ้างงานคนพิการในหน่วยงานของรัฐและสถานประกอบการ (ค่าเป้าหมาย รัฐ ร้อยละ 25, สถานประกอบการ ร้อยละ 90) (หน่วยวัด : คน)

ตัวชี้วัดที่ 40 : สัดส่วนของเรือนจำที่ผ่านตามเกณฑ์ประเมินตามมาตรฐานสิ่งจำเป็นในการดำรงชีวิตสำหรับผู้ต้องขัง 10 ด้าน

แผนรายด้าน/แผนรายการกลุ่ม : กลุ่มผู้ต้องหา ผู้ต้องขัง และผู้พ้นโทษ

ข้อเสนอแนะและประเด็นหลัก : ข้อเสนอแนะที่ 1 การปฏิบัติต่อผู้ต้องขังตามมาตรฐานสากล

ข้อเสนอแนะแบบเต็ม : รัฐควรส่งเสริมให้มีการนำหลักการมาตรฐานสากลไปใช้ปฏิบัติต่อผู้ต้องขังอย่างต่อเนื่อง อาทิ ข้อกำหนดสหประชาชาติว่าด้วยการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังหญิงในเรือนจำและมาตรการที่มีไม่การคุมขัง สำหรับผู้กระทำผิดหญิง (United Nations Rules for the Treatment of Women Prisoners and Non-Custodial Measures for Women Offenders) หรือ ข้อกำหนดกรุงเทพ ข้อกำหนดขั้นต่ำขององค์การสหประชาชาติ ในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง (United Nations Standard Minimum Rules for the Treatment of Prisoners)

คำอธิบาย :

(1) คำนิยาม

มาตรฐานสิ่งจำเป็นในการดำรงชีพ สำหรับผู้ต้องขัง 10 ด้าน หมายถึง (1) ด้านเรือนนอน ให้มีเรือนนอนให้เพียงพอและจัดการสิ่งแวดล้อมในเรือนนอนให้เหมาะสม เช่น ความสะอาด การระบายอากาศ แสงสว่าง เป็นต้น (2) ด้านสุทธารม จัดการควบคุมดูแลปัจจัยวัตถุดิบในการเตรียม ประปรุงการประกอบ การจัดเก็บอาหาร และปัจจัยสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องให้ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาลอาหาร (3) ด้านโรงเลี้ยง โต๊ะ – เก้าอี้ เพียงพอสำหรับนั่งรับประทานอาหาร สถานที่และอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง ในการจัดเลี้ยงอาหารมีความสะอาด (4) ด้านสถานพยาบาล ให้จัดบริการด้านการแพทย์และสาธารณสุขขั้นพื้นฐานแก่ผู้ต้องขัง โดยครอบคลุมงาน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการส่งเสริมสุขภาพ ด้านการป้องกันโรค ด้านการบำบัดรักษา และด้านการฟื้นฟูสุขภาพผู้ต้องขัง และมีการลงบันทึกการรักษาในเวชระเบียนตามหลัก SOAP อย่างครบถ้วน (5) ด้านการส่งเสริมสุขภาพ อนามัยสิ่งแวดล้อม และการเฝ้าระวังโรคระบาด มีการให้ความรู้ผู้ต้องขังในการดูแลสุขภาพอนามัยตนเองมีกิจกรรมหรือรูปแบบการส่งเสริมสุขภาพและสุขภาพช่องปากและการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพสำหรับผู้ต้องขัง การจัดมุมสุขภาพ การส่งเสริมสุขภาพจิตและการให้คำปรึกษา มีแนวทางและมีการปฏิบัติสำหรับการเฝ้าระวังโรคระบาดในเรือนจำ (6) ด้านน้ำปลอดภัย มีการจัดบริการน้ำดื่ม น้ำใช้ให้เพียงพอ มีการดูแลทำความสะอาดบำรุงรักษา เครื่องกรองน้ำอย่างสม่ำเสมอ (7) ด้านการจัดการขยะ มีวิธีการรวบรวม มีสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ การกำจัดขยะถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล (8) ด้านที่อาบน้ำ ห้องส้วมและสิ่งปฏิกูล อยู่ในสภาพดี พร้อมใช้งาน มีการระบายอากาศดี มีแสงสว่างเพียงพอ ไม่มีกลิ่นเหม็น มีการกำจัดสิ่งปฏิกูลถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล (9) ด้านน้ำเสียและบำบัดไขมัน มีการดูแล ตรวจสอบ และบำรุงรักษาระบบบำบัดน้ำเสีย (10) ด้านการตรวจวัดคุณภาพอนามัยสิ่งแวดล้อม และสุขาภิบาลอาหารและน้ำ มีการตรวจสอบคุณภาพน้ำดื่ม น้ำใช้ตามแบบรายงานเฝ้าระวังคุณภาพน้ำดื่ม น้ำใช้ โดยใช้ชุดทดสอบอย่างง่าย 0.11 และ 0.31 อย่างน้อยทุกเดือน หรือมีการตรวจวิเคราะห์คุณภาพน้ำอุปโภคบริโภคทางห้องปฏิบัติการ อย่างน้อย 1 ครั้งต่อปี มีการตรวจคุณภาพอาหารปลอดภัย การปนเปื้อนในอาหาร อย่างน้อย 2 ครั้งต่อปี

เกณฑ์การประเมิน หมายถึง การนำคะแนนจริงแต่ละด้านมาบวกกัน (เต็ม 100 คะแนน) และเทียบเกรดคะแนน ดังนี้

คะแนน	เกรด	หมายถึง
90-100	A	ผ่านแบบระดับดีเยี่ยม เป็นไปตามที่คาดหวังและให้คงรักษาคุณภาพไว้
80 - 89	B	ผ่านแบบระดับดี ให้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง
70 - 79	C	ผ่านแบบระดับปานกลาง ควรมีการวางแผนพัฒนา
0 – 69	F	ไม่ผ่านเกณฑ์ประเมิน ควรวางแผนพัฒนาโดยด่วนที่สุด กำหนดช่วงเวลาชัดเจน

หมายเหตุ กรณีในด้านใดด้านหนึ่ง คะแนนน้อยกว่า 7 คะแนน ให้ถือว่าไม่ผ่านแบบประเมินฯ (เกรดระดับ F)

(2) ข้อมูลพื้นฐาน

หน่วยวัด : ร้อยละ

2566	2567	2568
-	90	96.5

**ไม่ปรากฏข้อมูลปี 2566*

(3) แหล่งข้อมูล

กรมราชทัณฑ์ (เรือนจำ ทณฑสถาน และสถานกักขังทั่วประเทศ และกองบริการทางการแพทย์)

(4) วิธีการจัดเก็บข้อมูล

กรมราชทัณฑ์ จัดเก็บข้อมูลสถิติผ่านระบบสารสนเทศ

<https://envprison.anamai.moph.go.th/backend/backend/auth/signin>

รอบการประเมินโดยคณะกรรมการภายนอกที่มีองค์ความรู้ด้านสุขภาพหรืออนามัยสิ่งแวดล้อม ปีละ 1 ครั้ง

(เดือนมิถุนายน - กรกฎาคม)

(5) ค่าเป้าหมาย

สัดส่วนของเรือนจำที่ผ่านตามเกณฑ์ประเมินตามมาตรฐานสิ่งจำเป็นในการดำรงชีวิตสำหรับผู้ต้องขัง 10 ด้าน (ค่าเป้าหมาย ร้อยละ 90 (127 แห่ง จาก 142 แห่ง) (หน่วยวัด : ร้อยละ)

ตัวชี้วัดที่ 41 : ร้อยละของจำเลยที่ยื่นคำขอรับค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายตามพระราชบัญญัติค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2544

แผนรายด้าน/แผนรายการกลุ่ม : กลุ่มผู้ต้องหา ผู้ต้องขัง และผู้พ้นโทษ

ข้อเสนอแนะและประเด็นหลัก :

หมายเหตุ : ตัวชี้วัดนี้ไม่ตอบข้อเสนอแนะกลุ่มผู้ต้องหา ผู้ต้องขัง และผู้พ้นโทษโดยตรง

คำอธิบาย :

(1) คำนิยาม

จำเลยในคดีอาญา หมายถึง เป็นบุคคลที่ถูกพนักงานอัยการฟ้องต่อศาลว่าได้กระทำความผิดอาญา ถูกคุมขังระหว่างการพิจารณาคดี และปรากฏตามคำพิพากษาอันถึงที่สุดนั้นว่า ข้อเท็จจริงฟังเป็นที่ยุติว่า จำเลยมิได้เป็นผู้กระทำความผิดหรือการกระทำของจำเลยไม่เป็นความผิด หรือที่เรียกว่า “แพะ”

จำเลยที่ยื่นคำขอ หมายถึง จำเลยในคดีอาญา ทายาท หรือผู้รับมอบอำนาจ ที่มายื่นคำขอรับการช่วยเหลือตามพระราชบัญญัติค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2544 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2559

การวัดร้อยละของจำเลย คือ จำนวนจำเลยในคดีอาญาที่ยื่นคำขอรับความช่วยเหลือจากกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ เปรียบเทียบกับสถิติการปล่อยตัวที่ศาลตัดสินยกฟ้องถึงที่สุดของกรมราชทัณฑ์

(2) ข้อมูลพื้นฐาน

หน่วยวัด : ร้อยละ

2566	2567	2568
66.23	54.58	62.66

(3) แหล่งข้อมูล

สำนักงานช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญา กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ

(4) วิธีการจัดเก็บข้อมูล

กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ จัดเก็บข้อมูลแบบเรียลไทม์ผ่านระบบสารสนเทศการช่วยเหลือเยียวยาผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญา <https://ocipav1.rlpd.go.th/>

(5) ค่าเป้าหมาย

ร้อยละของจำเลยที่ยื่นคำขอรับค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายตามพระราชบัญญัติค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2544 และตามพระราชบัญญัติกองทุนยุติธรรม พ.ศ. 2558 (หน่วยวัด : ร้อยละ)

ค่าเป้าหมายรอบ 6 เดือน และ 12 เดือน ร้อยละ 54.61 ช่วงปรับเกณฑ์ให้คะแนน +/-1 โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

1	2	3	4	5
52.61	53.61	54.61	55.61	56.61

ตัวชี้วัดที่ 42 : สัดส่วนของผู้พ้นโทษที่มีงานทำ

แผนรายด้าน/แผนรายกลุ่ม : กลุ่มผู้ต้องหา ผู้ต้องขัง และผู้พ้นโทษ

ข้อเสนอแนะและประเด็นหลัก : ข้อเสนอแนะที่ 4 การทบทวนกฎหมายหรือหลักเกณฑ์เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้พ้นโทษประกอบอาชีพ

ข้อเสนอแนะแบบเต็ม : รัฐควรพิจารณาทบทวนกฎหมายหรือหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการกำหนดคุณสมบัติในการประกอบอาชีพให้มีความเหมาะสม เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้พ้นโทษสามารถประกอบวิชาชีพในระบบราชการ และสามารถเป็นผู้ช่วยหรือผู้สนับสนุนงานในด้านกระบวนการยุติธรรม อาทิ การเร่งรัดการพิจารณาเสนอร่างพระราชบัญญัติประวัติอาชญากรรม พ.ศ. เพื่อเป็นกฎหมายกลางในการให้โอกาสผู้พ้นโทษให้สามารถกลับมาใช้ชีวิตอย่างเป็นปกติสุขในสังคม หรือ ศึกษาเกี่ยวกับแนวทางที่เหมาะสมในการลดล้างความผิดและประวัติอาชญากรรมโดยมีเงื่อนไขที่เหมาะสม และส่งเสริมความร่วมมือระหว่างหน่วยงานรัฐ เอกชน และภาคประชาสังคม ในการฝึกอาชีพและการจ้างงานผู้พ้นโทษ

คำอธิบาย :

(1) คำนิยาม

ผู้พ้นโทษที่มีงานทำ หมายถึง ผู้ต้องขัง ผู้พ้นโทษ ที่ได้รับการอบรมวิชาชีพสามารถประกอบอาชีพภายหลังพ้นโทษที่ได้รับบริการจากศูนย์ CARE ติดตามแล้วพบว่ามีงานทำ

ศูนย์ CARE หมายถึง ศูนย์ประสานงานและช่วยเหลือผู้พ้นโทษให้มีงานทำทั้งขณะต้องโทษในเรือนจำ และการนำความรู้จากการอบรมวิชาชีพไปประกอบอาชีพภายหลังพ้นโทษ

(2) ข้อมูลพื้นฐาน

หน่วยวัด : ร้อยละ

2566	2567	2568
36.03	31.16	27.99

(3) แหล่งข้อมูล

กองพัฒนาพฤตินิสัย กรมราชทัณฑ์

(4) วิธีการจัดเก็บข้อมูล

กรมราชทัณฑ์ มีการจัดเก็บข้อมูลสถิติผ่านระบบข้อมูลผู้ต้องขัง

เว็บไซต์ศูนย์ CARE (<http://www.correct.go.th/care/care1/>)

และเว็บไซต์ CARE Support (<https://care.moj.go.th/login>)

โดยแบ่งประเภทข้อมูลเป็น 3 ประเภท ได้แก่ มีงานทำ, ไม่สามารถติดต่อได้, วางงาน และกระทำผิดซ้ำ

(5) ค่าเป้าหมาย

สัดส่วนของผู้พ้นโทษที่มีงานทำ (ค่าเป้าหมาย ร้อยละ 30 ของผู้พ้นโทษที่ได้รับบริการจากศูนย์ CARE ติดตามแล้วพบว่ามีงานทำ) (หน่วยวัด : ร้อยละ)

ตัวชี้วัดที่ 43 : ร้อยละของการติตราและเลือกปฏิบัติต่อผู้ป่วยเอดส์และผู้ที่อยู่ร่วมกับเอชไอวี

แผนรายด้าน/แผนรายกลุ่ม : กลุ่มผู้ป่วยเอดส์ ผู้ที่อยู่ร่วมกับ HIV และผู้ป่วยจิตเวช

ข้อเสนอแนะและประเด็นหลัก : ข้อเสนอแนะที่ 3 การสร้างทัศนคติที่ถูกต้องต่อบุคคลที่มีความผิดปกติทางจิต เพื่อลดการติตราและการเลือกปฏิบัติ

ข้อเสนอแนะแบบเต็ม : รัฐควรมีการสร้างการรับรู้ให้กับสถานศึกษา หน่วยงาน ประชาชนทั่วไป เพื่อให้มีความเข้าใจที่ถูกต้อง ทัศนคติที่ดีต่อบุคคลที่มีความผิดปกติทางจิต เพื่อลดการติตราและลดการเลือกปฏิบัติ เพื่อให้มีต่อบุคคลที่มีความผิดปกติทางจิต สร้างกระบวนการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับแต่ละกลุ่ม โดยหน่วยงานของภาครัฐหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรสร้างกระบวนการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม เพื่อให้ประชาชนสามารถเห็นสภาพของปัญหาหรือสถานการณ์ที่จะสามารถใช้เรื่องสิทธิมนุษยชนเข้ามาช่วยเหลือได้ตามพระราชบัญญัติสุขภาพจิต พ.ศ. 2551

คำอธิบาย :

(1) คำนิยาม

การติตราและเลือกปฏิบัติต่อผู้ป่วยเอดส์และผู้ที่อยู่ร่วมกับเอชไอวี หมายถึง การเคยมีประสบการณ์เคยถูกเลือกปฏิบัติระหว่างการรับบริการสุขภาพ เนื่องจากเป็นผู้ติดเชื้อ HIV ในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา

(2) ข้อมูลพื้นฐาน

หน่วยวัด : ร้อยละ

2566	2567	2568
9	-	อยู่ระหว่างดำเนินการวิเคราะห์

**ไม่ปรากฏข้อมูลปี 2567*

(3) แหล่งข้อมูล

กรมควบคุมโรค (กองโรคเอดส์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์) เป็นผลการสำรวจของ 13 จังหวัด เฝ้าระวังทุก 2 ปี (การประมาณการของประเทศ)

(4) วิธีการจัดเก็บข้อมูล

กรมควบคุมโรค จัดเก็บข้อมูลสถิติผ่านระบบสารสนเทศ <https://hivhub.ddc.moph.go.th> (เก็บข้อมูลด้วยโปรแกรม REDCap)

(5) ค่าเป้าหมาย

ร้อยละของการติตราและเลือกปฏิบัติต่อผู้ป่วยเอดส์และผู้ที่อยู่ร่วมกับเอชไอวี (หน่วยวัด : ร้อยละ)

ตัวชี้วัดที่ 44 : ร้อยละของผู้ป่วยจิตเวชที่เข้ารับการบำบัดรักษาและจำหน่ายตามพระราชบัญญัติสุขภาพจิต ได้รับการติดตามต่อเนื่องครบ 1 ปี

แผนรายด้าน/แผนรายกลุ่ม : กลุ่มผู้ป่วยเอดส์ ผู้ที่อยู่ร่วมกับ HIV และผู้ป่วยจิตเวช

ข้อเสนอแนะและประเด็นหลัก : ข้อเสนอแนะที่ 4 การเข้าถึงสิทธิผู้ป่วยตามพระราชบัญญัติสุขภาพจิต พ.ศ. 2551

ข้อเสนอแนะแบบเต็ม : รัฐควรผลักดันให้ผู้ป่วยจิตเวชเข้าถึงสิทธิผู้ป่วยตามพระราชบัญญัติสุขภาพจิต พ.ศ. 2551 เพื่อให้ได้รับการบำบัดรักษาตามมาตรฐานทางการแพทย์และฟื้นฟูสมรรถภาพ โดยคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และได้รับการปกปิดข้อมูลเกี่ยวกับการเจ็บป่วยและการบำบัดรักษาไว้เป็นความลับ เว้นแต่มีกฎหมายบัญญัติไว้ให้เปิดเผยได้ และควรส่งเสริมการบำบัดทางสังคมจิตใจ (Psychosocial Intervention) สำหรับผู้ป่วยโรคจิตเวช

คำอธิบาย :

(1) คำนิยาม

ผู้ป่วยจิตเวช หมายถึง บุคคลที่มีความผิดปกติทางจิตซึ่งควรได้รับการบำบัดรักษาตามพระราชบัญญัติสุขภาพจิต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ทั้งผู้ป่วยจิตเวชทั่วไป และผู้ป่วยคดี

ผู้ป่วยจิตเวชทั่วไป หมายถึง บุคคลที่มีความผิดปกติทางจิตที่ถูกนำส่งเข้ารับการตรวจรักษาในสถานบำบัดรักษาตามที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัติสุขภาพจิต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 22 บุคคลที่มีความผิดปกติทางจิตในกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้ (1) มีภาวะอันตราย (2) มีความจำเป็นต้องได้รับการบำบัดรักษา

ผู้ป่วยคดี หมายถึง บุคคลที่มีความผิดปกติทางจิตที่อยู่ระหว่างการสอบสวน ไต่สวนมูลฟ้อง หรือพิจารณาในคดีอาญา ซึ่งพนักงานสอบสวนหรือศาลสั่งให้ได้รับการตรวจหรือบำบัดรักษา รวมทั้งผู้ป่วยที่ศาลมีคำสั่งให้ได้รับการบำบัดรักษาภายหลังมีคำพิพากษาในคดีอาญาด้วย

สถานบำบัดรักษา หมายถึง สถานบำบัดรักษาทางสุขภาพจิตที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามพระราชบัญญัติสุขภาพจิต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

การบำบัดรักษา หมายถึง การดูแลรักษาผู้ป่วยจิตเวชทั่วไปและผู้ป่วยนิติจิตเวชตามแผนผังขั้นตอนการนำส่งบุคคลที่มีความผิดปกติทางจิต กรณีผู้ป่วยจิตเวชทั่วไปและผู้ป่วยนิติจิตเวชเข้ารับการบำบัดรักษาตามพระราชบัญญัติสุขภาพจิต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

การติดตามต่อเนื่องครบ 1 ปี หมายถึง ผู้เข้ารับการบำบัดรักษาและจำหน่ายตามพระราชบัญญัติสุขภาพจิต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้รับการติดตามดูแลช่วยเหลือและประสานงานในการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ป่วยหลังจำหน่ายออกจากสถานบำบัดรักษาตามพระราชบัญญัติสุขภาพจิต พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม อย่างต่อเนื่อง สามเดือนแรกติดตามเดือนละ 1 ครั้ง และติดตามทุกสามเดือนจนครบระยะเวลา 1 ปี

(2) ข้อมูลพื้นฐาน

หน่วยวัด : ร้อยละ

2566	2567	2568
77.32	-	-

**ไม่ปรากฏข้อมูลปี 2567 - 2568*

(3) แหล่งข้อมูล

สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการสุขภาพจิตแห่งชาติ (ลคสช.) กรมสุขภาพจิต

(4) วิธีการจัดเก็บข้อมูล

กรมสุขภาพจิต จัดเก็บข้อมูลเป็นรายปีงบประมาณ ในรูปแบบเอกสาร (Excel) โดยมีการจำแนกเป็นผู้ป่วยจิตเวชทั่วไปและผู้ป่วยคดี

(5) ค่าเป้าหมาย

ร้อยละของผู้ป่วยจิตเวชที่เข้ารับการบำบัดรักษาและจำหน่ายตามพระราชบัญญัติสุขภาพจิต ได้รับการติดตามต่อเนื่องครบ 1 ปี (ค่าเป้าหมาย ปี 68-70 เพิ่มขึ้นจากเดิมไม่น้อยกว่าร้อยละ 2 ต่อปี) (หน่วยวัด : ร้อยละ)

ตารางแบบสั้น ชุดข้อมูลตัวชี้วัดหลักที่เกี่ยวข้องกับสิทธิมนุษยชนบนพื้นฐานของข้อเสนอแนะตามแผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2566 – 2570) จำนวน 16 ชุดข้อมูล 44 ตัวชี้วัด¹

ที่	แผนรายด้าน-รายการกลุ่ม	ร่างตัวชี้วัดที่ กคส. กำหนด	หน่วยงานแหล่งข้อมูล
1	ด้านการเมือง การปกครอง	จำนวนเรื่องร้องทุกข์กรณีประชาชนได้รับผลกระทบจากการดำเนินนโยบายสาธารณะของภาครัฐ	สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (ศูนย์บริการประชาชน)
2		จำนวนผู้ขอรับการเยียวยาหรือฟื้นฟูอาชีพที่ได้รับผลกระทบจากการดำเนินนโยบายสาธารณะของภาครัฐ	(1) สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย (ศูนย์ดำรงธรรม) (2) สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (ศูนย์บริการประชาชน) (3) สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (กองตรวจราชการ) (4) สำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคม (กองทุนเงินค่าทดแทน)
3		จำนวนผู้ที่ได้รับการจัดที่ดินทำกิน	สำนักงานคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ (กองยุทธศาสตร์และแผนงาน, กองส่งเสริมความร่วมมือและขับเคลื่อนการบริหารจัดการที่ดิน)
4	ด้านกระบวนการยุติธรรม	ระดับความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับช่องทางและการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม	(1) กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ (กองพิทักษ์สิทธิและเสรีภาพ) (2) สำนักงานกิจการยุติธรรม (กองนโยบายและประสานแผนกระบวนการยุติธรรม)

¹ ได้รับการรับรองตามมติที่ประชุมคณะกรรมการขับเคลื่อนงานสิทธิมนุษยชนของประเทศไทย ครั้งที่ 3/2568 วันที่ 25 กรกฎาคม 2568

ที่	แผนรายด้าน-รายกลุ่ม	ร่างตัวชี้วัดที่ กคส. กำหนด	หน่วยงานแหล่งข้อมูล
5	ด้านกระบวนการ ยุติธรรม (ต่อ)	จำนวนผู้ถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนและสิทธิพื้นฐานในกระบวนการยุติธรรมที่ได้รับการช่วยเหลือเยียวยาจากภาครัฐ	(1) กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ (สำนักงานช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญา) (2) สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม (กองทุนยุติธรรม)
6		จำนวนเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิมนุษยชนด้านกระบวนการยุติธรรม	สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (สำนักสืบเรื่องร้องเรียนและประสานการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน)
7		จำนวนการปรับลดพื้นที่การประกาศใช้พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้	สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ (กองความมั่นคงจังหวัดชายแดนภาคใต้และชนต่างวัฒนธรรม)
8		สถิติเหตุการณ์ความรุนแรงและความสูญเสียจากสถานการณ์ความมั่นคงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้	(1) สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ (กองความมั่นคงจังหวัดชายแดนภาคใต้และชนต่างวัฒนธรรม) (2) กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร
9		ร้อยละความเชื่อมั่นต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้	(1) สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ (กองความมั่นคงจังหวัดชายแดนภาคใต้และชนต่างวัฒนธรรม) (2) ศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ (กองส่งเสริมและสนับสนุนงานพัฒนาฝ่ายพลเรือน)

ที่	แผนรายด้าน-รายการกลุ่ม	ร่างตัวชี้วัดที่ กคส. กำหนด	หน่วยงานแหล่งข้อมูล
10	ด้านกระบวนการ ยุติธรรม (ต่อ)	จำนวนเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการกระทำ ทรมานตามพระราชบัญญัติป้องกันและ ปราบปรามการทรมานและการกระทำให้ บุคคลสูญหาย พ.ศ. 2565	กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ (สำนักงานป้องกันและ ปราบปรามการทรมานและการ กระทำให้บุคคลสูญหาย)
11	ด้านสาธารณสุข	อัตราส่วนการกระจายตัวของแพทย์ ต่อจำนวนประชากร	สำนักงานปลัดกระทรวง สาธารณสุข (กองยุทธศาสตร์และแผนงาน)
12		ร้อยละจำนวนวันที่ฝุ่นละออง PM2.5 ในเขตเมืองอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน	กรมควบคุมมลพิษ (กองการจัดการคุณภาพอากาศ และเสียง)
13		ร้อยละของจำนวนผู้ป่วยด้วยโรกระบบ ทางเดินหายใจที่เกี่ยวข้องกับมลพิษ ทางอากาศ	กรมควบคุมโรค (กองโรคจากการประกอบ อาชีพและสิ่งแวดล้อม)
14	ด้านการศึกษา	จำนวนสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่มี การจัดการเรียนการสอนที่มีเนื้อหา เกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนศึกษา	(1) กรมคุ้มครองสิทธิและ เสรีภาพ (กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ) (2) สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน
15		สถิติเหตุความไม่ปลอดภัยในสถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน	สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน (ศูนย์บริหารความสุขและความ ปลอดภัย)
16	ด้านเศรษฐกิจ	ร้อยละของจำนวนข้อพิพาทเกี่ยวกับ หนี้สินครัวเรือนที่ไกล่เกลี่ยสำเร็จ	(1) กรมคุ้มครองสิทธิและ เสรีภาพ (กองส่งเสริมการระงับข้อ พิพาท) (2) กรมบังคับคดี (ศูนย์ไกล่เกลี่ยข้อพิพาทและ สำนักงานบังคับคดีทั่วประเทศ) (3) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (4) สำนักงานศาลยุติธรรม (สำนักเทคโนโลยีสารสนเทศ)

ที่	แผนรายด้าน-รายกลุ่ม	ร่างตัวชี้วัดที่ กคส. กำหนด	หน่วยงานแหล่งข้อมูล
17	กลุ่มผู้ใช้แรงงาน	จำนวนเรื่องร้องเรียนจากลูกจ้าง กรณีถูกละเมิดสิทธิด้านแรงงาน	(1) กรมสวัสดิการและคุ้มครอง แรงงาน (สำนักงานสวัสดิการและ คุ้มครองแรงงานจังหวัดทุก จังหวัด/กรุงเทพมหานคร พื้นที่ 1-10) (2) สำนักงานประกันสังคม (ศูนย์สารนิเทศ ฝ่ายรับเรื่อง ร้องเรียน)
18		จำนวนคดีที่เข้าสู่ศาลแรงงาน	สำนักงานศาลยุติธรรม (สำนักแผนงานและ งบประมาณ)
19		จำนวนผู้เสียหายจากการใช้แรงงานเด็ก ในรูปแบบที่เลวร้าย	(1) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (2) สำนักงานอัยการสูงสุด (3) กรมพินิจและคุ้มครองเด็ก และเยาวชน (4) กรมสวัสดิการและคุ้มครอง แรงงาน
20	กลุ่มผู้เสียหายและเหยื่อ ในกระบวนการยุติธรรม	ร้อยละของผู้เสียหายในคดีอาญา ที่ยื่นคำขอรับการช่วยเหลือตาม พระราชบัญญัติค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลย ในคดีอาญา พ.ศ. 2544	กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ (สำนักงานช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้เสียหายและจำเลยใน คดีอาญา)
21		จำนวนคดีเกี่ยวกับการค้ามนุษย์	(1) สำนักงานปลัดกระทรวง การพัฒนาสังคมและความ มั่นคงของมนุษย์ (กองต่อต้านการค้ามนุษย์) (2) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (3) กรมสอบสวนคดีพิเศษ
22		จำนวนผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ ที่ได้รับการช่วยเหลือคุ้มครอง	(1) สำนักงานปลัดกระทรวง การพัฒนาสังคมและความ มั่นคงของมนุษย์ (กองต่อต้านการค้ามนุษย์)

ที่	แผนรายด้าน-รายกลุ่ม	ร่างตัวชี้วัดที่ กคส. กำหนด	หน่วยงานแหล่งข้อมูล
	กลุ่มผู้เสียหายและเหยื่อ ในกระบวนการยุติธรรม (ต่อ)		(2) กรมคุ้มครองสิทธิและ เสรีภาพ (สำนักงานคุ้มครองพยาน)
23		ร้อยละของผู้เสียหายคดีที่เกี่ยวข้องกับ การค้ามนุษย์ที่ได้รับการช่วยเหลือ เยียวยาตามพระราชบัญญัติค่าตอบแทน ผู้เสียหาย และค่าทดแทนและค่าใช้จ่าย แก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2544	กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ (สำนักงานช่วยเหลือทางการ เงินแก่ผู้เสียหายและจำเลยใน คดีอาญา)
24	กลุ่มเด็กและสตรี	จำนวนเด็กและสตรีที่ประสบปัญหา ความรุนแรงในครอบครัว	สำนักงานปลัดกระทรวงการ พัฒนาสังคมและความมั่นคง ของมนุษย์ (ศูนย์ช่วยเหลือสังคม)
25		จำนวนผู้มาขอรับบริการของศูนย์พึ่งได้ ของโรงพยาบาล (OSCC) จากสาเหตุ ความรุนแรงในครอบครัว	สำนักงานปลัดกระทรวง สาธารณสุข (กองบริหารการสาธารณสุข)
26		สถิติคดีล่วงละเมิดทางเพศเด็กและ เยาวชน	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ กองแผนงานอาชญากรรม)
27	กลุ่มนักปกป้อง สิทธิมนุษยชน	จำนวนเรื่องร้องเรียนที่เกี่ยวข้องกับ นักปกป้องสิทธิมนุษยชน	(1) กรมคุ้มครองสิทธิและ เสรีภาพ (กองพิทักษ์สิทธิและเสรีภาพ) (2) สำนักงานคณะกรรมการสิทธิ มนุษยชนแห่งชาติ (สำนักรับเรื่องร้องเรียนและ ประสานการคุ้มครองสิทธิ มนุษยชน)
28		จำนวนคดีที่เข้าลักษณะเป็นการฟ้องคดี โดยไม่สุจริตเพื่อข่มขู่หรือสร้างความยุ่งยาก แก่ผู้ทวิพากษ์วิจารณ์การกระทำที่เห็นว่า เป็นการขัดต่อประโยชน์สาธารณะ และศาลใช้อำนาจในการไม่รับฟ้อง ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญา มาตรา 161/1	สำนักงานศาลยุติธรรม (สำนักแผนงานและ งบประมาณ)

ที่	แผนรายด้าน-รายกลุ่ม	ร่างตัวชี้วัดที่ กคส. กำหนด	หน่วยงานแหล่งข้อมูล
29	กลุ่มผู้สูงอายุ	จำนวนผู้สูงอายุที่มีงานทำ	สำนักงานสถิติแห่งชาติ
30		จำนวนสมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติ	กองทุนการออมแห่งชาติ
31		จำนวนเรื่องร้องเรียน ร้องทุกข์ และการปรึกษากฎหมายเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิผู้สูงอายุ	กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ (กองพิทักษ์สิทธิและเสรีภาพ)
32		จำนวนผู้สูงอายุที่ตกเป็นเหยื่อความรุนแรง	(1) สำนักงานปลัดกระทรวง การพัฒนาสังคมและความ มั่นคงของมนุษย์ (ศูนย์ช่วยเหลือ สังคม) (2) กรมกิจการผู้สูงอายุ
33	กลุ่มผู้เสพยาเสพติด	จำนวนผู้ผ่านการบำบัดยาเสพติดมีงานทำ	สำนักงานคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (สำนักพัฒนาการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด)
34		จำนวนผู้ผ่านการบำบัดยาเสพติด ที่กลับมาเสพยา	สำนักงานปลัดกระทรวง สาธารณสุข (สำนักงานเลขานุการ คณะกรรมการบำบัดรักษาและ ฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติด)
35	กลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ	จำนวนเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการเลือกปฏิบัติต่อกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ	(1) กรมกิจการสตรีและสถาบัน ครอบครัว (คณะกรรมการวินิจฉัยการ เลือกปฏิบัติโดย ไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ (วลพ.)) (2) กรมคุ้มครองสิทธิและ เสรีภาพ (กองพิทักษ์สิทธิและเสรีภาพ) (3) สำนักงานคณะกรรมการสิทธิ มนุษยชนแห่งชาติ (สำนักรับเรื่องร้องเรียนและ ประสานการคุ้มครองสิทธิ มนุษยชน)

ที่	แผนรายด้าน-รายการกลุ่ม	ร่างตัวชี้วัดที่ กคส. กำหนด	หน่วยงานแหล่งข้อมูล
36	กลุ่มบุคคลที่มีปัญหา สถานะทางทะเบียนและ กลุ่มชาติพันธุ์	จำนวนบุคคลที่มีปัญหาสถานะทาง ทะเบียนและกลุ่มชาติพันธุ์ได้รับ การจัดทำและปรับปรุงทะเบียนประวัติ และบัตรประจำตัวคนซึ่งไม่มีสัญชาติไทย ตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร	กรมการปกครอง (สำนักบริหารการทะเบียน)
37	กลุ่มคนพิการ	จำนวนสถานที่ที่มีการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก สำหรับคนพิการและทุกคน ในสังคมเข้าถึงและใช้ประโยชน์	กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพ ชีวิตคนพิการ (กองส่งเสริมสิทธิและสวัสดิการ คนพิการ)
38		จำนวนเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับ การอำนวยความสะดวกให้คนพิการ เดินทางด้วยขนส่งสาธารณะ	(1) สำนักงานปลัดกระทรวง คมนาคม (2) กรมส่งเสริมและพัฒนา คุณภาพชีวิตคนพิการ (3) สำนักงานคณะกรรมการสิทธิ มนุษยชนแห่งชาติ (สำนักรับเรื่อง ร้องเรียนและประสานการ คุ้มครองสิทธิมนุษยชน)
39		จำนวนการจ้างงานคนพิการในหน่วยงาน ของรัฐและสถานประกอบการ	กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพ ชีวิตคนพิการ (กองทุนและส่งเสริมความเสมอ ภาคคนพิการ)
40		สัดส่วนของเรือนจำที่ผ่านตามเกณฑ์ ประเมินตามมาตรฐานสิ่งจำเป็น ในการดำรงชีวิตสำหรับผู้ต้องขัง 10 ด้าน	กรมราชทัณฑ์ (เรือนจำ ทัณฑสถาน และ สถานกักขัง ทั่วประเทศ และกองบริการ ทางการแพทย์)
41	กลุ่มผู้ต้องหา ผู้ต้องขัง และผู้พ้นโทษ	ร้อยละของจำเลยที่ยื่นคำขอรับ ค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายตาม พระราชบัญญัติค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลย ในคดีอาญา พ.ศ. 2544	กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ (สำนักงานช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้เสียหายและจำเลยใน คดีอาญา)

ที่	แผนรายด้าน-รายกลุ่ม	ร่างตัวชี้วัดที่ กคส. กำหนด	หน่วยงานแหล่งข้อมูล
42	กลุ่มผู้ต้องหา ผู้ต้องขัง และผู้พ้นโทษ (ต่อ)	สัดส่วนของผู้พ้นโทษที่มีงานทำ	กรมราชทัณฑ์ (กองพัฒนาพฤตินิสัย)
43	กลุ่มผู้ป่วยเอดส์ ผู้ที่อยู่ร่วมกับ HIV และผู้ป่วยจิตเวช	ร้อยละของการติดยาและเลือกปฏิบัติต่อผู้ป่วยเอดส์และผู้ที่อยู่ร่วมกับเอชไอวี	กรมควบคุมโรค (กองโรคเอดส์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์)
44		ร้อยละของผู้ป่วยจิตเวชที่เข้ารับการรักษาและจำหน่ายตามพระราชบัญญัติสุขภาพจิต ได้รับการติดตามต่อเนื่องครบ 1 ปี	กรมสุขภาพจิต (สำนักงานเลขานุการคณะกรรมการสุขภาพจิตแห่งชาติ (ลคสช.))

ตารางชุดข้อมูลตัวชี้วัดหลักที่เกี่ยวข้องกับสิทธิมนุษยชน (แยกตามหน่วยงาน)
บนพื้นฐานของข้อเสนอแนะตามแผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2566 - 2570)
จำนวน 16 ชุดข้อมูล 44 ร่างตัวชี้วัด (ข้อมูล ณ วันที่ 16 ก.พ. 2569)

ลำดับ	หน่วยงาน	ร่างตัวชี้วัด
1. สำนักงานรัฐมนตรี		
(1)	สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (ศูนย์บริการประชาชน)	● ตชว.1 จำนวนเรื่องร้องทุกข์กรณีประชาชนได้รับผลกระทบจากการดำเนินนโยบายสาธารณะของภาครัฐ ● ตชว.2 จำนวนผู้ขอรับการเยียวยาหรือฟื้นฟูอาชีพที่ได้รับผลกระทบจากการดำเนินนโยบายสาธารณะของภาครัฐ
(2)	สำนักงานคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ	● ตชว.3 จำนวนผู้ที่ได้รับการจัดที่ดินทำกิน
(3)	สำนักงานสภาพความมั่นคงแห่งชาติ	● ตชว.7 จำนวนการปรับลดพื้นที่การประกาศใช้พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ● ตชว.8 สถิติเหตุการณ์ความรุนแรงและความสูญเสียจากสถานการณ์ความมั่นคงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ● ตชว.9 ร้อยละความเชื่อมั่นต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้
2. กระทรวงมหาดไทย		
(1)	สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย (ศูนย์ดำรงธรรม)	● ตชว.2 จำนวนผู้ขอรับการเยียวยาหรือฟื้นฟูอาชีพที่ได้รับผลกระทบจากการดำเนินนโยบายสาธารณะของภาครัฐ
(2)	กรมการปกครอง	● ตชว.36 จำนวนบุคคลที่มีปัญหาสถานะทางทะเบียนและกลุ่มชาติพันธุ์ที่ได้รับการจัดทำและปรับปรุงทะเบียนประวัติและบัตรประจำตัวคนซึ่งไม่มีสัญชาติไทยตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร

ลำดับ	หน่วยงาน	ร่างตัวชี้วัด
3. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม		
(1)	สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	● ตชว.2 จำนวนผู้ขอรับการเยียวยาหรือฟื้นฟูอาชีพที่ได้รับผลกระทบจากการดำเนินนโยบายสาธารณะของภาครัฐ
(2)	กรมควบคุมมลพิษ	● ตชว.12 ร้อยละจำนวนวันที่ฝุ่นละออง PM2.5 ในเขตเมืองอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน
4. กระทรวงคมนาคม		
	สำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคม	● ตชว.2 จำนวนผู้ขอรับการเยียวยาหรือฟื้นฟูอาชีพที่ได้รับผลกระทบจากการดำเนินนโยบายสาธารณะของภาครัฐ ● ตชว.38 จำนวนเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการอำนวยความสะดวกให้คนพิการเดินทางด้วยขนส่งสาธารณะ
5. กระทรวงยุติธรรม		
(1)	กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ	● ตชว.4 ระดับความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับช่องทางและการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม ● ตชว.5 จำนวนผู้ถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนและสิทธิพื้นฐานในกระบวนการยุติธรรมที่ได้รับการช่วยเหลือเยียวยาจากภาครัฐ ● ตชว.10 จำนวนเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการกระทำทรมานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้อับชยสุญหาย พ.ศ. 2565 ● ตชว.14 จำนวนสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีการจัดการเรียนการสอนที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนศึกษา ● ตชว.16 ร้อยละของจำนวนข้อพิพาทเกี่ยวกับหนี้สินครัวเรือนที่ไกล่เกลี่ยสำเร็จ ● ตชว.20 ร้อยละของผู้เสียหายในคดีอาญาที่ขอรับการช่วยเหลือเยียวยาตามพระราช

ลำดับ	หน่วยงาน	ร่างตัวชี้วัด
		บัญญัติค่าตอบแทนผู้เสียหายและค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2544 ● ตชว.22 จำนวนผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่ได้รับการช่วยเหลือคุ้มครอง ● ตชว.23 ร้อยละของผู้เสียหายคดีที่เกี่ยวข้องกับการค้ามนุษย์ที่ได้รับการช่วยเหลือเยียวยาตามพระราชบัญญัติค่าตอบแทนผู้เสียหายและค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2544 ● ตชว.27 จำนวนเรื่องร้องเรียนที่เกี่ยวข้องกับนักปกป้องสิทธิมนุษยชน ● ตชว.31 จำนวนเรื่องร้องเรียน ร้องทุกข์ และการปรึกษากฎหมายเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิผู้สูงอายุ ● ตชว.35 จำนวนเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการเลือกปฏิบัติต่อกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ ● ตชว.41 ร้อยละของจำเลยที่ยื่นคำขอรับค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายตามพระราชบัญญัติค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2544
(2)	สำนักงานกิจการยุติธรรม	● ตชว.4 ระดับความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับช่องทางและการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม
(3)	สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม (สำนักงานกองทุนยุติธรรม)	● ตชว.5 จำนวนผู้ถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนและสิทธิพื้นฐานในกระบวนการยุติธรรมที่ได้รับการช่วยเหลือเยียวยาจากภาครัฐ
(4)	กรมบังคับคดี	● ตชว.16 ร้อยละของจำนวนข้อพิพาทเกี่ยวกับหนี้สินครัวเรือนที่ไกล่เกลี่ยสำเร็จ
(5)	กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน	● ตชว.19 จำนวนผู้เสียหายจากการใช้แรงงานเด็กในรูปแบบที่เลวร้าย

ลำดับ	หน่วยงาน	ร่างตัวชี้วัด
(6)	กรมสอบสวนคดีพิเศษ	● ตชว.21 จำนวนคดีเกี่ยวกับการค้ามนุษย์
(7)	สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด	● ตชว.33 จำนวนผู้ผ่านการบำบัดยาเสพติด มีงานทำ
(8)	กรมราชทัณฑ์	● ตชว.40 สัดส่วนของเรือนจำที่ผ่านตามเกณฑ์ประเมินตามมาตรฐานสิ่งจำเป็นในการดำรงชีวิตสำหรับผู้ต้องขัง 10 ด้าน ● ตชว.42 สัดส่วนของผู้พ้นโทษที่มีงานทำ
6. สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ		
	สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	● ตชว.6 จำนวนเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิมนุษยชนด้านกระบวนการยุติธรรม ● ตชว.27 จำนวนเรื่องร้องเรียนที่เกี่ยวข้องกับนักปกป้องสิทธิมนุษยชน ● ตชว.35 จำนวนเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการเลือกปฏิบัติต่อกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ ● ตชว.38 จำนวนเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการอำนวยความสะดวกให้คนพิการเดินทางด้วยขนส่งสาธารณะ
7. กระทรวงสาธารณสุข		
(1)	สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข	● ตชว.11 อัตราส่วนการกระจายตัวของแพทย์ต่อจำนวนประชากร ● ตชว.25 จำนวนผู้มาขอรับบริการของศูนย์พึ่งได้ของโรงพยาบาล (OSCC) จากสาเหตุความรุนแรงในครอบครัว ● ตชว.34 จำนวนผู้ผ่านการบำบัดยาเสพติดที่กลับมาเสพติดซ้ำ
(2)	กรมควบคุมโรค	● ตชว.13 ร้อยละของจำนวนผู้ป่วยด้วยโรคระบบทางเดินหายใจที่เกี่ยวข้องกับมลพิษทางอากาศ

ลำดับ	หน่วยงาน	ร่างตัวชี้วัด
		● ตชว.43 ร้อยละของการติตราและเลือกปฏิบัติต่อผู้ป่วยเอดส์และผู้ที่อยู่ร่วมกับเอชไอวี
(3)	กรมสุขภาพจิต	● ตชว.44 ร้อยละของผู้ป่วยจิตเวชที่เข้ารับการบำบัดรักษาและจำหน่ายตามพระราชบัญญัติสุขภาพจิต ได้รับการติดตามต่อเนื่องครบ 1 ปี
8. กระทรวงศึกษาธิการ		
	สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	● ตชว.14 จำนวนสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีการจัดการเรียนการสอนที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนศึกษา ● ตชว.15 สถิติเหตุความไม่ปลอดภัยในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
9. สำนักงานตำรวจแห่งชาติ		
	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	● ตชว.16 ร้อยละของจำนวนข้อพิพาทเกี่ยวกับหนี้สินครัวเรือนที่ไกล่เกลี่ยสำเร็จ ● ตชว.19 จำนวนผู้เสียหายจากการใช้แรงงานเด็กในรูปแบบที่เลวร้าย ● ตชว.21 จำนวนคดีเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ ● ตชว.26 สถิติคดีล่วงละเมิดทางเพศเด็กและเยาวชน
10. สำนักงานอัยการสูงสุด		
	สำนักงานอัยการสูงสุด	● ตชว.19 จำนวนผู้เสียหายจากการใช้แรงงานเด็กในรูปแบบที่เลวร้าย
11. สำนักงานศาลยุติธรรม		
	สำนักงานศาลยุติธรรม	● ตชว.16 ร้อยละของจำนวนข้อพิพาทเกี่ยวกับหนี้สินครัวเรือนที่ไกล่เกลี่ยสำเร็จ ● ตชว.18 จำนวนคดีที่เข้าสู่ศาลแรงงาน ● ตชว.28 จำนวนคดีที่เข้าลักษณะเป็นการฟ้องคดีโดยไม่สุจริตเพื่อข่มขู่หรือสร้างความยุ่งยากแก่ผู้ทวิพากษ์วิจารณ์

ลำดับ	หน่วยงาน	ร่างตัวชี้วัด
		การกระทำที่เห็นว่าเป็นการขัดต่อประโยชน์สาธารณะและศาลใช้อำนาจในการไม่รับฟ้องตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 161/1
12. กระทรวงแรงงาน		
(1)	กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน	● ตชว.17 จำนวนเรื่องร้องเรียนจากลูกจ้างกรณีถูกละเมิดสิทธิด้านแรงงาน ● ตชว.19 จำนวนผู้เสียหายจากการใช้แรงงานเด็กในรูปแบบที่เลวร้าย
(2)	สำนักงานประกันสังคม	● ตชว.17 จำนวนเรื่องร้องเรียนจากลูกจ้างกรณีถูกละเมิดสิทธิด้านแรงงาน
13. กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์		
(1)	สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	● ตชว.21 จำนวนคดีเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ ● ตชว.22 จำนวนผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่ได้รับการช่วยเหลือคุ้มครอง ● ตชว.24 จำนวนเด็กและสตรีที่ประสบปัญหาความรุนแรงในครอบครัว ● ตชว.32 จำนวนผู้สูงอายุที่ตกเป็นเหยื่อความรุนแรง
(2)	กรมกิจการผู้สูงอายุ	● ตชว.32 จำนวนผู้สูงอายุที่ตกเป็นเหยื่อความรุนแรง
(3)	กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว (คณะกรรมการวินิจฉัยการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ (วลพ.))	● ตชว.35 จำนวนเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการเลือกปฏิบัติต่อกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ
(4)	กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ	● ตชว.37 จำนวนสถานที่ที่มีการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการและทุกคนในสังคมเข้าถึงและใช้ประโยชน์ ● ตชว.38 จำนวนเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการอำนวยความสะดวกให้คนพิการเดินทางด้วยขนส่งสาธารณะ

ลำดับ	หน่วยงาน	ร่างตัวชี้วัด
		● ตชว.39 จำนวนการจ้างงานคนพิการในหน่วยงานของรัฐและสถานประกอบการ
14. กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม		
	สำนักงานสถิติแห่งชาติ	● ตชว.29 จำนวนผู้สูงอายุที่มีงานทำ
15. กระทรวงการคลัง		
	กองทุนการออมแห่งชาติ	● ตชว.30 จำนวนสมาชิกกองทุนการออมแห่งชาติ

ภาคผนวก

กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ

กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ กระทรวงยุติธรรม

<https://www.rlpd.go.th>

@humanrightsplan

@humanrightsplan

0 2141 2758